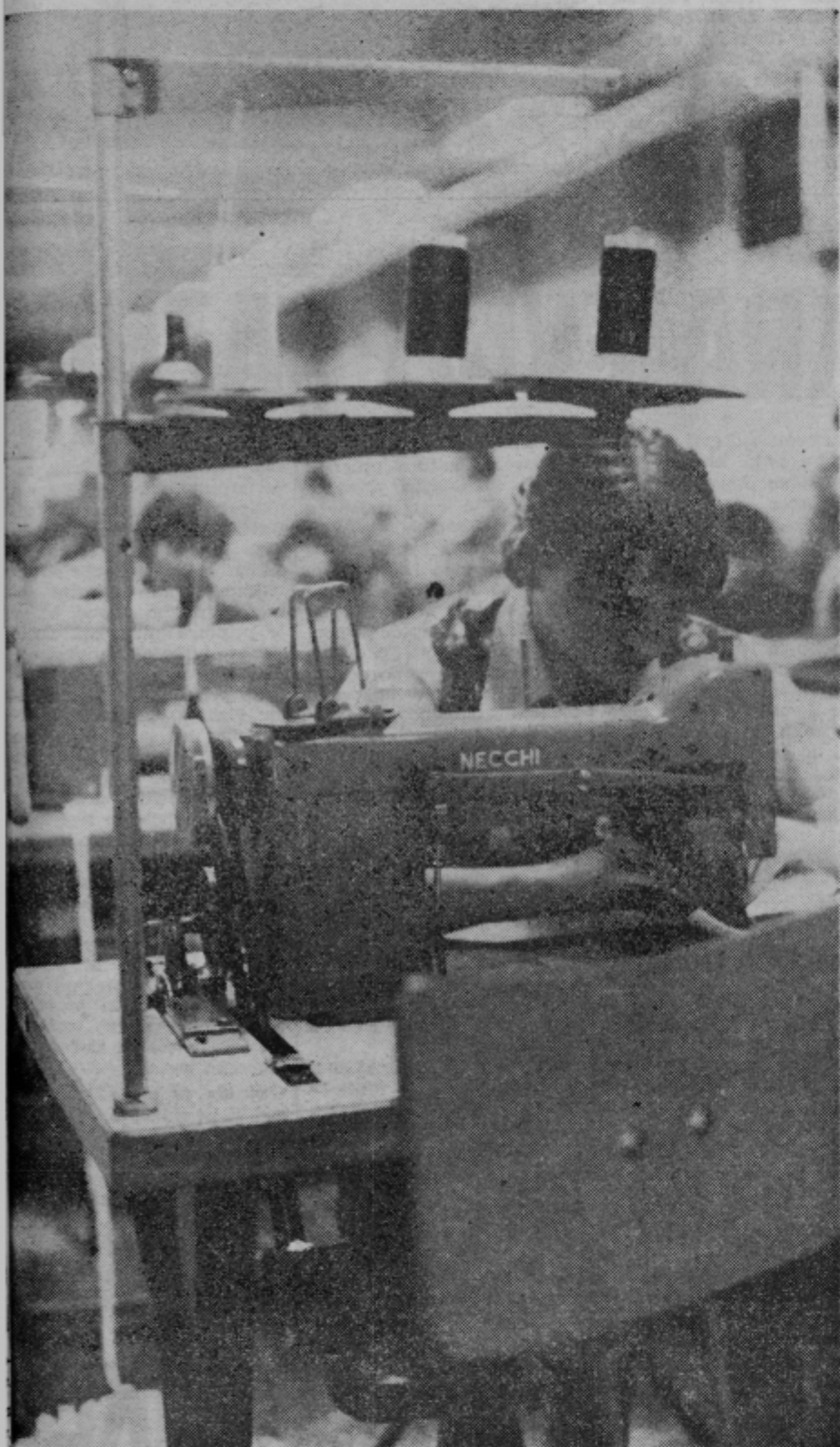

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Mlada šivilja je iz tovarne lahke obutve »Tolo« Šentjur — de-
la v novem obratu šivalnice, ki je svetla in sodobno urejena.
Z te majhne delovne organizacije je kmalu zrasel kolektiv, ki
danes šteje 250 delavk, saj te so v večini. Prav je, da se jih ob
praznovanju občine Šentjur spomnimo, saj je »Tolo« s svojim
delom nedvomno veliko prispeval k razvoju šentjurske občine,
ki ni tako majhen.

Foto: D. Medved

Z UREDNIKOVE MIZE

To, kar je te dni avstrijska policija v Skocijanu zagrešila (primeri niso osam-
ljeni) nad koroškimi Slovenci pač ni mogoče pripisati ukrepom za zagotovitev
demokracije. Podpludbe, rane, grožnje s strelji v tilnik na javnem prostoru sto-
ječih opazovalcev demonstracije heimatdienstovcev so rezultati ravnanja avstrijske
policije, ki spominja na postopke fašistov med drugo svetovno vojno.

Zato je ogorčenje naše javnosti razumljivo. V naše uredništvo prihajajo pro-
testne izjave, ki jih sprejemajo delovni ljudje na protestnih zborovanjih v delovnih
organizacijah. V njih je odločna zahteva za primernimi ukrepi naše vlade, da se
preprečijo surove razsežnosti že itak neurejenega stanja naših manjšin na avstrij-
skem Koroškem. Tako dobiva avstrijski odnos do manjšin, do izvrševanja določb
državne pogodbe stopnjo internacionalizacije. Zanj skrbi avstrijska oblast sama.
In oba sprejeta zakona zdaj še konkretno kažeta smer vurejanja manjšinskih pravic.
Težko bo zdaj dokazati nasprotno. Kajti nastavljanja orožja na tilnik in grožnje s
strelji vanj ni metoda, ki bi kakorkoli prinesla kaj drugega kot odpor fašističnemu
nasilju, še večjo odločnost braniti pravice pravice narodne skupnosti na Avstrijskem.

In našo angažiranost, ubraniti jih!

VAS UREDNIK

VIDNI SADOVI DELA

Občani Šentjura praznujejo 18. avgu-
sta svoj praznik. Na ta dan v letu 1944 je
bila osvobodjena Planina kot prvi večji kraj
na osvobojenem ozemlju Kozjanskega.

Povojno obdobje je bilo tudi za občino
Šentjur zelo pestro, saj beležimo od leta
1955, ko obstaja občina v današnjem ob-
segu, obdobje razvoja pa tudi stagnacije.

Po letu 1971 lahko ugotovimo, da je
napredek najočitnejši na gospodarskem
področju, pa tudi pogoji življenja se sicer
zelo počasi pa vendarle vztrajno zboljšu-
jejo. Ne moremo mimo tega, da ne ugotov-
imo tudi na tem mestu velike napore ob-
čanov, da z lastnimi silami in sredstvi
prispevajo k boljšemu življenju na vasi.
V dokaz temu je lani izglasovan samopri-
spevek in velik odziv pri vpisu posojila za
ceste.

Letošnje praznovanje bo še posebej
slovesno. V vsaki krajevni skupnosti lah-
ko ugotovimo pomembne doletke, tako
na področju družbenega standarda pa tudi
razvoja kraja. V občini je montirana avto-
matska telefonska centrala, zgrajeno 62
družbenih stanovanj. Zagotovljena so fi-
nančna sredstva za šolo v Šentjurju,
zdravstveni dom na Planini, dokončan
vodovod v Prehorju in Dramljah, mladins-
ke delovne brigade pa bodo približale
Planino še za 2 km asfalta.

Sploh lahko ugotovimo, da je delež
mladinskih delovnih brigad za razvoj ob-
čine zelo pomemben in jim gre tudi na
tem mestu posebno priznanje.

To je le nekaj uspehov letošnje bere,
ki smo jih zapisali v inventurni list uspe-
hov.

V naslednjem obdobju nas čakajo ze-
lo velike naloge na področju gospodar-
stva in negospodarstva. Medtem ko bo
na področju gospodarstva potrebno po-
spešeno razvijati proizvodne kapacitete,
povečati produktivnost dela in izkorišanje
kapacitet, bo na področju pogojev živ-
ljenja potrebno posebej pospeševati raz-
voj izobraževanja, zdravstvenega varstva,
socialnega skrbstva idr.

Zelo pomembna naloga nas čaka na
področju vodnega gospodarstva (oskrba
z vodo) in elektrogospodarstva.

Zaskrbnjujoča pa še vedno ostaja mo-
dernizacija cestnih povezav, saj je kljub
velikim naporom zaostanek tolikšen, da ga
bomo težko nadoknadili. Mimo skromne
modernizacije pa je neugodna tudi dinami-
ka modernizacije. Ker so cestne povezave
osnova vsakega razvoja, bo skrb tem pro-
blemom v ospredju naših prizadevanj.

Tudi komunalno in stanovanjsko gospo-
darstvo bo moralo s hitrejšimi koraki do-
hitevati naraščajoče potrebe gospodar-
stva.

Tudi stabilizacijska prizadevanja bodo
morala dati boljše rezultate, to pa pomeni

povečati produktivnost, intenzivirati bit-
ko za zmanjšanje stroškov itd. Ko bodo
spoznanja o pomenu stabilizacijskih pri-
zadevanj v lasti nas vseh in vsakega po-
sameznika, lahko pričakujemo bistveno
lepše rezultate v razvoju gospodarstva z
lastnimi silami. Brez dvoma v uspeh ne
gre dvomiti, vsekakor pa bodo potrebni
novi napor, odpovedovanja in tudi več
kvalitetnega dela.

V naslednje obdobje, ki smo ga začrta-
li s srednjeročnim programom, stopamo z
optimizmom pa tudi s skrbjo.

Optimizem nas navdaja kot ugotavlja-
mo pripravljenost občanov in delovnih
ljudi, da si tudi sami izboljšajo pogoje

Ob prazniku občine
Šentjur pri Celju česti-
tajo vsem občanom in
delovnim ljudem:

- SO Šentjur pri Celju
- OK ZKS Šentjur
- OK SZDL Šentjur
- OSS Šentjur
- OO ZZB NOV Šentjur
- OK ZSMS Šentjur

življenja, kar so izpričali z izglasovanim
referendumom, z visoko udeležbo pri vpi-
su posojila pa tudi napor ob konkretnih
akcijah so pomembni.

Omeniti velja tudi dejstvo, da smo
vendarle zagotovili reden dotok sredstev
za odpravljanje posledic po potresu, tako
da bomo v letošnjem in naslednjem letu
lahko rešili večino primerov.

Zaskrbljeni smo predvsem zato, ker
bo tudi v naslednjem obdobju razkorak v
razvitosti občine in SR Slovenije še ved-
no velik.

Tudi aktivnost krajevnih skupnosti in
njih akcijska sposobnost narašča iz leta
v leto, kar pomeni, da je aktivnih vse
več ljudi, ki jim je mnogo do razvoja kra-
ja.

Na kraju čestitam vsem delovnim lju-
dem in občanom k občinskemu prazniku
in jim želim tudi v bodoče mnogo uspe-
hov.

BUČER Jože, dipl. ing. agr.
predsednik Izvršnega sveta
občinske skupščine Šentjur

OBČANI ŠENTJURSKE OBČINE PRAZNUJEJO

NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE PRIPRAVLJATA

TEDEN DOMAČEGA FILMA

TDF — osrednja slovenska filmska prireditelja — bo v drugi polovici novembra. Igralci, režiserji, kompozitorji, maskerji, filmski kritiki — oči filmskega sveta bodo uprte v mesto ob Savinji

Ze v Puli, na letošnjem festivalu domačega filma, so mnogi filmski ustvarjalci povpraševali, kdaj bo v Celju letos Teden domačega filma, kot nam je povedal slovenski član pulske žirije Jože Volfand. Takšno zanimanje dokazuje veliko popularnost, ki si jo je v sorazmerno kratkem obdobju — tri leta — pridobila ta osrednja slovenska filmska manifestacija v organizaciji našega tednika in Radia Celje ter pod pokroviteljstvom celjskih organizacij združenega dela. Hkrati s tem pa je to zanimanje veliko priznanje organizatorjem TDF in predvsem njegovim vsebinskim zasnovam.

Letošnji Teden bi naj trajal od 19. do 25. novembra. Vsaj tako bo poleg programa predlagala iniciativna skupina organizacijskemu odboru,

ki se bo sestel v začetku septembra. Kot prejšnji Teden, bo imel tudi ta dva dela: prvi zajema seveda filmske uprizoritve, drugi pa vrsto izredno pomembnih in tudi popularnih spremljajočih prireditev.

V kinu Union se bodo pred publiko in žirijo, ki bo podelila Badjurove in druge nagrade, zvrstili filmi najnovejše proizvodnje. Predlog trenutno zajema devet filmov, predvajanih pa jih bo sedem od naslednjih: Idealist, Bele trave, Štiri dni do smrti, Čuvaj plaže v zimskem času, Vdovstvo Karoline Zašler, Drži se, moj črni kuža, Vlak v snegu, Dekliški most in Vrhovi Zelengore. Zakaj teh devet? Več o tem na kulturni strani našega tednika.

Kino Metropol bi združil predvsem filme na temo »Sa-

moupravljanje v domačem filmu«, verjetno pa se bodo pri treh večernih predstavah zvrstili še filmi treh neuvrščenih dežel. Predvajanja v Metropolu pa bi odprli ali zaprli s filmom Na klanec in kratko proslavo v čast Cankarju.

V Domu bi pri obeh večernih predstavah vrteli v počastitev 30-letnice JLA domače filme s temo »NOB v domačem filmu«. To bi bili predvsem najbolj komunikativni in s tem verjetno tudi zelo dobro obiskani filmi. Prve predstave pa bodo ves teden namenjene otrokom, saj bo pripravljen izbor otroških igranih filmov.

Ena najpomembnejših spremljajočih prireditev bo v času Tedna Srečanje in posvetovanje članov Zveze jugoslovanskih kritikov in publicistov, kar bo nedvomno dalo poseben pečat TDF, saj bodo prišli v mesto ob Savinji vsi, ki v zvezi s filmom drže pero — kritično pero. Skupina bo organizacijskemu odboru predlagala tudi razgovor o reproduktivni kinematografiji in razgovor z kinooperaterji. Tudi ta dva bi dala TDF svojstveno obležje.

Celjsani si bodo lahko ogledali tudi dve razstavi, najverjetneje bosta: Jugoslovanski plakat in Risbe Sergeja Eisensteina. V šolah in delovnih organizacijah pa se bodo učenci in zaposleni v razgovorih s filmskimi ustvarjalci dotaknili vrste zani-

mivih vprašanj iz sveta filmske proizvodnje in problemov, ki jo spremljajo. Takšen je v osnovi predlog programa, o katerem bodo razpravljali člani odbora, seveda pa je tu še vrsta drobnejših, vendar nič manj pomembnih stvari.

Tako bo Celje v mesecu novembru zopet teden dni gostitelj filmskih ustvarjalcev iz vse Jugoslavije, znova bo poudarek na širjenju domačega filmskega izraza med čim širšo publiko, to pa je pomembna in tudi ena naših stalnih nalog. M. SENICAR

Spomenik NOV na Vrh

VRH NAD LAŠKIM

KRAJEVNI PRAZNIK

V lepem sončnem vremenu so v nedeljo krajanj Vrh nad Laškim praznovali krajevni praznik.

Za 15. avgust so se odločili zato, ker so na ta dan 1941. leta Nemci zaprli 42 domačinov. Od tega so jih 11 še isti dan ustrelili kot talce, 31 pa odpeljali v internacijo in le 13 jih je preživelo mučenje in trpljenje v taboriščih, ter se vrnilo na svoje domačije. Da se ohrani spomin na te težke dni NOB in naše revolucije, so krajanj Vrh nad Laškim s statutom krajevnih skupnosti sprejeli sklep, da postane 15. avgust njihov krajevni praznik. In tako so ga letos že drugi praznovali.

Samo praznovanje je bilo razdeljeno v dva dela. Ze v soboto je domača dramska skupina uprizorila vesele igrice Vdova Rošinka. Zaradi slabega vremena so morali prireditelji spremeniti prizorišče predstave. Namesto na prostem, so igro uprizorili v enem od razredov osnovne šole. Kljub majhnemu prostoru, je predstavi prisostvovalo okrog 250 gledalcev, ki so prizadevne igralce bučno nagradili za njihovo res dobro igranje. V nedeljo pa se je vreme iz-

boljšalo in slavnostni deli proslave in kulturni program sta se odvijala na prostem.

Najprej je igrala godba na pihala iz Laškega, nato pa je predsednik socialistične zveze Vrh nad Laškim Drago Cepuš v imenu krajevnih skupnosti in v svojem imenu pozdravil vse navzoče in poudaril, da je hotel okupator z nasiljem in strahovanjem domačinov zatreti in v kali zadušiti narodnoosvobodilni boj, vendar dosegel je ravno nasprotno. Vedno več ljudi je kot posledica nasilja odhajalo v partizane in žrtvovalo svoja življenja za svobodo. Poleg 11 talcev, ki so jih Nemci ustrelili in 18 domačinov, ki so našli smrt v taboriščih, jih je še 16 izgubilo življenja, ko so se v hostah borili proti okupatorju. Po končani vojni je borba za bojišču zamenjala borba za izgradnjo porušene domovine in za dvig iz zaostalosti in revščine.

Na koncu je Drago Cepuš dejal, da letošnjega praznika ne slavimo le kot zgodovinskega pomnika NOB, temveč je praznovanje v času, ko lahko pokažejo na nove uspehe v razvoju njihove krajevnih skupnosti. Po dogovoru je moški pevski zbor iz

Laškega, v katerem je pel tudi šest pevcev iz Vrh, zapel dve pesmi, nato pa sta delegaciji mladincev in predstavnikov zveze borcev odnesli vence pred spomenik žrtvam fašizma. Sledile so recitacije učencev osnovne šole na Vrh in recital, ki ga je pripravil mladinski aktiv.

Oлга Jurkošek je prebral sestavek, ki ga je za nedeljsko prireditev napisala Zofka Plahuta, preživela interniranka, ki se je zgolj po naključju vrnila iz taborišča v Auschwitzu. Njen sestavek nam je še enkrat priklical spomin strahote in trpljenja, ki so se dogajala po nemških taboriščih. Še enkrat smo si pred očmi ustvarili podobe taborišč in krematorijev, v katerih so izginjali milijoni internirancev.

Otožno vzdrušje, ki je nastalo po tem, je prekinil moški pevski zbor, ki je zapel pesem Sem fantič veseleg štajerja in venček slovenski narodnih pesmi.

Sledila je pogostitev vse nad 75 let starih krajanov Vrh nad Laškim in zabaval plesom. Veselo in prijetno razpoloženje se je nadaljevalo še pozno popoldne.

RADO SERNE

PRED OBIRANJEM

VSE NARED

Hitro se bliža čas, ko bo Savinjska dolina sprejela na delo več sto ljudi. Začelo se bo namreč obiranje hmelja. Daleč so že časi, ko so dolino sredi avgusta preplavili obiralci, ki so obirali ročno. Sedaj večino hmelja oberejo stroji. Pred leti so ustanovili več strojnih skupnosti, v katere se združujejo kmetje. Obiskali smo strojno skupnost v Gotovljah in se o obiranju in pripravi pogovarjali s kmetom Ivanom Bizjakom, ki je član skupnosti že od ustanovitve.

Pred leti je bila v Gotovljah ustanovljena strojna skupnost. Bi nam lahko povedali kdaj in zakaj je bila ustanovljena?

Ivan Bizjak: Ustanovili smo jo leta 1972 z namenom, da kupimo obiralni stroj. Ustanoviteljev je bilo 25. Vsak je prispeval delež za nakup stroja, ki je veljal, s halo vred 80 milijonov starih dinarjev.

Cas obiranja se hitro bliža. Kako ste se pripravili na to?

Ivan Bizjak: Kot vsako le-

to smo tudi letos opravili temeljit pregled stroja in popravili pokvarjene ter dotrajane dele. Uredili smo seveda še obiralno halo in okolico, tako da sedaj mirno čakamo začetek obiranja. Le-to se bo začelo 19. avgusta, torej malo kasneje kot običajno.

Kako pa potem poteka samo obiranje?

Ivan Bizjak: Prednost pri obiranju imamo seveda člani skupnosti, vendar obiramo tudi za druge kmete. Člani skupnosti namreč določeno količino obiramo po nižji ceni, ker smo solastniki stroja. Količina pa je odvisna od velikosti deleža pri stroju.

Vsak kmet, ki obira na stroj, mora poskrbeti za pravočasen odvoz obranega hmelja, vse ostalo pa delajo delavci, ki jih priskrbi in plača strojna skupnost.

Gotovljski kmetje so torej poskrbeli za pravočasen začetek obiranja. Skrbni jih je pridelek, ki bo predvidoma 20 do 30 % manjši od lanskega.

KRISTIJAN MARKOVIC

POPRAVEK

V prejšnji številki Novega tednika smo poročali, da je kmetijski kombinat Hmezd Zalec začel izplačevati dolgoročno posojila za gradnjo in obnovo gospodarskih poslopj in nakup kmetijske mehanizacije, kar pa ni točno. Hmezd namreč trenutno kreditira samo nakup kmetijskih strojev za svoje kooperante, in sicer do 200 kg na pogodbeno vezano glavo živine. To je predvsem v interesu Mesnin in Mleka, ki želita ohraniti sedanji stalež živine. M. K.

JOŽE
NOVAK

Jožeta Novaka iz Prevorij, soferja pri celjskem Izletniku, sicer pa predsednika te Krajevnih skupnosti, je težko najti. Če ne sedi za volanom avtobusa na progi Celje-Kr-

ško-Celje, hiti po opravkih ali sestankih v domačem kraju. Tu sem ga po daljšem iskanju tudi našla. V Krajevni uradi, kjer je zaposlena njegova žena, sva sedela v kot med na kup natlačene mize in stole, ki čakajo, na svoj stalni prostor v pritlični stavbi Krajevnega urada.

Potem sva kramljala o delu soferja, ki mu je zvest že dvajset let in to na isti progi. Da je voznja z avtobusom po ozki, vijugasti in makadamski cesti zahtevna in odgovorna nisem niti dvomila, saj sem se kot potnik avtobusa, ki je nadaljeval pot v Kozje, pripeljala do Prevorij. Težko je predvsem pozimi, je pripovedoval moj sogovornik, kadar zapade sneg in cesta poledeti. Morda prav tu tiči vzrok, predvsem pa v poslabšanem zdravju Jožeta Novaka, da se je vpisal v Prometno šolo v Celju, ki jo bo

vsak čas tudi končal. Ob vsem delu in dolžnostih se mu tudi knjige jemlje veliko prostega časa. Če bo šlo, bi se rad kot prometnik zaposlil znotraj svojega podjetja, sicer pa kje drugje.

Funkcijo predsednika Krajevnih skupnosti mu je bila zaupana leta 1972 in dela se je lotil z vso resnostjo.

Jože se je na Prevorju rodil, tu je preživel svoja mladostna leta in ko je kasneje odšel za kruhom v Ljubljano, ga je kar naprej vlekel nazaj v domači kraj. Vrnil se je, si ustvaril dom in družino in zdaj pravi, da tega kraja ne bi zapustil za nobeno ceno. In kot domačin mu je še posebno veliko do tega, da bi se kraj čimbolj približal razvitejšim predelom v dolini. Za to pa bo potrebno še veliko dela, skupnih prizadevanj in ne nazadnje denarja. Velika pridobitev za Prevorje je

prav gotovo vodovod. Zahvala gre tudi brigadirjem, ki so tod vihteli krampe in lopate, saj prebivalci sami, med njimi je veliko ostarelih, tega ne bi zmogli. Do leta 1980, pravi Jože, bo od glavne ceste do vsake vasi speljana cesta, ki jih bodo gradili s krajevnim samopriskupkom in zudeležbo občanov.

V šestih zaselkih te Krajevnih skupnosti prebiva 740 prebivalcev, med njimi je veliko delavcev, ki se vsak dan z avtobusi odpeljejo na delo. Čeprav je delo težko vzklajevati se sestankov ti ljudje udeležijo več kot 80 odstotno.

V teh dneh ima Jože Novak veliko dela in skrbi bi pripravami na občinski praznik, ki se bo odvijal pred štiriletno osnovno šolo na Prevorjih, zato sem se od prijetnega sogovornika poslovila.

MATEJA PODJED

»METLA« POMETALA

ŠLAMASTIKE

Številnim obiskovalcem, ki so v ponedeljek zvečer skoraj povsem napolnili dvorano kina Union, nedvomno ni bilo žal. Do solza so se nasmajali najnovejšemu satiričnemu kabaretu Toneta Fornezzija-Tofa »Dobi občinski kurir Svejč v tretji svetovni reformi«.

V vlogi Svejka, ki je tokrat oblekel novo oblačilo občinskega kurirja in povzročal svojemu načelniku kup preglavic, je odlično zaigral Janez Hočevar-Rifle. Prepričljiv Svejčev lik, ki bode močnejše od osata, je tudi v novi vlogi dobro opravil svoje delo. Pometel je z vsemi šlamastikami, ošvrknil naše vsakodnevne napake in slabe razvade, pa tudi blokovskih sil se je močno lotil.

Kot dober kurir je seveda poskrbel tudi za dostavo de-

legatskega gradiva in sicer na vsesplošno zadovoljstvo delegatov, pa tudi svojega načelnika, ki je bil s konstruktivno razpravo na seji zadovoljen. Gradivo je v Svejčev dostavil v smetiškanto, saj zaradi poškodovane osnovnega sredstva čevljev — ni mogel opraviti svoje dolžnosti.

Obiskovalci, ki so vedr obrazov zapuščali prizorišču, potem, ko je Svejč označil da je neke skrivne tempirne bombe, so bili s predstavo zadovoljni. Dober obisk priča, da smo Celjsani kljub številnim kritikom le za čbre in zanimive poletne prireditve.

Metlo bomo še radi gostili posebej, če bo kdaj metla tudi z našimi, celjskimi šlamastikami.

BRANKO STAMEJC

POLEMIKA

SAVINJE MOTNE VODE

V sobotni prilogi »Dela«, ki je izšla 24. julija 1976, je bilo objavljeno odprto pismo ribiških družin Laško, Radeče in Zasavje, naslovljeno celotni slovenski javnosti. Pismo je povzročilo velik odmev, še posebej med krajanji ob Savinji, izšlo pa je pod naslovom Atentat na reko. V pismu ribiči ugotavljajo, da je Savinja, nekdanji bisler med slovenskimi rekami, postala v zadnjih letih pravi industrijski kanal. Vzrok za to je v industriji Celja, saj pride do tu Savinja čista, nato pa postane zaradi odplak železarn, Ema, Cinkarne, Etola in drugih tovarn le še smrdljiva kloaka. Laški, radeški in zasavski ribiči so nato zapisali: »S čigavim dovoljenjem si omenjene delovne organizacije laste pravico do spreminjanja reke Savinje v industrijski kanal?« Nato so vprašanje zastavili tudi občini Celje in vsem njenim političnim forumom: »Se zavedate, da v Sloveniji ne obstaja le vaše mesto, ampak da so tu še druge občine in drugi kraji, ki imajo pravico do čistega in zdravega okolja?«

KAKO GLEDAMO NA PROBLEM

Ce želimo nekoliko širše spregovoriti o možnostih za ohranitev Savinje in njenih pritokov, moramo že v uvodu opozoriti na tri zorne kote gledanja na to vprašanje. K prvemu sodi gledanje številnih občanov in odseva predvsem zahtevo po ohranitvi čiste Savinje. Gre bolj za sentimentalno ali privatno gledanje na zadevo, ki izključuje prisotnost širših družbenih interesov. Svojevse je tudi obravnavanje problema z vidika gospodarskih organizacij, ki na onesnaženo Savinjo in njene pritoke gledajo predvsem s finančnega zornega kota. In slednjič so tu še družbenopolitične skupnosti, ki zaradi pomanjkanja najrazličnejših podatkov, kadrov in zaradi slepomišljenj onesnaževalcev največkrat samo poskušajo problem kompleksno obravnavati. Vendar je pomembno to, da družbenopolitične skupnosti in njeni organi znova in znova poudarjajo, da vprašanja ohranitve okolja ne gre obravnavati ločeno od vprašanja industrijskega in gospodarskega razvoja našega področja. Saj sta to vendarle dve komponenti, ki se med seboj ne izključujeta, ampak dopolnjujeta. Vsaj morali bi se.

Ce poskušamo vsaj deino odgovoriti na vprašanje laških, radeških in zasavskih ribičev, lahko rečemo, da se v Celju zavedajo vse teže vprašanja onesnaženosti okolja in s tem v zvezi tudi onesnaženosti Savinje in njenih pritokov. Že večkrat so o njem razpravljali različni forumi, SZDL je v marcu organizirala javno tribuno o tem vprašanju, občinski politični aktiv je pred kratkim naslovil obvezujoče pismo direktorjem tistih OZD, ki sodijo med glavne onesnaževalce Savinje. A vendarle se stvari niso bistveno pomaknile na bolje. Morda tudi zato ne, ker nosilci posameznih obvezujočih nalog obravnavajo vprašanje onesnaženosti okolja še vse preveč občasno. Dejstvo pa je, da so nosilke ekološke politike prav delovne organizacije in da so od njihove pripravljenosti za reševanje problemov našega okolja odvisni rezultati, ki jih bomo ali jih že dosegamo na tem področju.

Da pa bi vendarle pospešili prizadevanja za ohranitev zdravega okolja ter oblikovali takšne programe sanacije, ki bi v najkrajšem možnem času dali najboljše rezultate, je celjski izvršni svet na svoji 77. seji imenoval komisijo za sanacijo okolja. Komisija se je konec julija že tudi prvič sestala in si kot eno prvih zastavila nalogo, ugotoviti stopnjo onesnaženosti okolja v celjski občini, nato pa bo na podlagi celovite ocene izdelala še predlog za njegovo ureditev. Povedati velja, da so v komisiji za sanacijo okolja številni predstavniki družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti, organizacij združenega dela, izvršnega sveta in republiškega komiteja za varstvo okolja. Na to, da v Celju vendarle iščejo vse možne poti za ureditev vprašanja onesnaženosti okolja, pa kaže tudi dejstvo, da bodo na sedežu občinske skupščine v najkrajšem času zaposlili nekoga, ki se bo sistematično ukvarjal z vsemi vprašanji, ki zadevajo zaščito in ohranitev okolja.

KRIVCE IŠČITE DRUGJE

Laški, radeški in zasavski ribiči so v odprtem pismu naslovlili jasno vpra-

šanje tudi delovnim organizacijam, ki so največje onesnaževalke Savinje in njenih pritokov. Jasno, da smo poskušali dobiti čimveč odgovorov ter tako primakniti še kamenček v mozaik slike o ohranjanju okolja v naši soseski. A vtis je porazen. Že vprašanje o ukrepih, s katerimi poskušajo in se bodo poskušali rešiti vprašanje odpadnih voda, je sprožilo v tovarnah plaz obtožb. Tako na račun ljudi, ki vprašanje sprožajo, kot na račun najbližjih sosedov, ki so »daleč večji onesnaževalci Savinje kot smo mi. Zato iščite krivce drugje.« Pa čeprav krivice še zdaj nismo iskali! Tudi takšne misli, kot so: »Leta 1950 smo odvajali odpadne vode v Savinjo, pa se zaradi tega ni nihče razburjal!« ali: »Saj je Sava tudi umazana!« ali »Naj nam dá občina denar, pa bomo kupili ustrezne naprave!« kažejo na določen odnos, ki ga imajo v tovarnah do vprašanja ohranitve zdravega in čistega okolja. Ob tem pa seveda ne gre izključevati dejstva, da v vseh večjih organizacijah združenega dela razmišljajo o rešitvi vprašanja odpadnih voda, da so marsikje že izdelali sanacijske programe in da so ponekod že zabeležili prve rezultate. Omeniti velja projekte v zvezi z očiščevanjem odpadnih voda v Etolu, v Emu, Železarni, Cinkarni in še kje. Vendar pa bodo ostali številni projekti in sanacijski načrti le mrtev papir, če se odnog delavcev do vprašanja ohranitve okolja ne bo spremenil. Kajti ravno

delavci bodo morali odločiti o finančnih sredstvih, ki jih bodo namenjali ohranjanju zdravega in čistega okolja ter zdrave in čiste Savinje.

DAMJANA STAMEJCIC

LAŠKO: ZASENČENA STRPNOST

Ponedeljkova izredna seja IS skupščine občine Laško je bila v celoti posvečena razpravi o ukrepih, ki naj jih podvzamejo v tej občini, da bi se stanje okoli onesnaževanja Savinje začelo izboljševati in kako bi s problema vendarle sneli kopreno nejasnosti, izmikanj in prelaganje bremen in krivde drug drugemu za hrbet.

Proti pričakovanju je na seji, bili so prisotni tudi nekateri predstavniki najbolj prizadetih družbenih organizacij, potekala razprava v iskanju najustreznejše poti za rešitev problema. Prevladalo je stališče odprtih vrat, pripravljenosti na dogovarjanje, na sodelovanje, čeravno poziti na oster protest, na široko akcijo v javnosti, niso bili ravno šibki. Sprejeli so vrsto sklepov, po katerih bi sedanji »meglenosti« okoli pripravljenosti za resnično akcijo naredili konec. S tem, ko so težišče odgovornosti za razmere naslonili na občino Celje in njeno gospodarstvo, v Laškem ne smatrajo, da so v Celju edini krivci, in da je Celje

izključno odgovorno ter dolžno sanirati zadeve. Bilo je govora o časih, ko je slovenska in jugoslovanska družba akumulirala iz zastarele industrije v Celju in ko ob izdatni akumulaciji ni bilo nikoli sredstev za urejanje zadev, ki naj ohranjajo čisto okolje.

Na seji v Laškem so se zavzeli za ustanovitev medobčinskega telesa, ki bi koordiniral napore v cilju reševanja problema. Sklenili so, da slab zgled ne bo odvrnil prizadevanj v občini, da z izgradnjo kolektorjev in čistilnih bazenov ne bi očistili odplak v Laškem in Radeči. Niso se izognili tudi primerom, da tudi med podjetji v občini najdemo onesnaževalce.

Trežno in preudarno so ocenjevali, da je v izvoru problem povsem gospodarske narave, da je treba razčistiti, koliko in kdo kaj onesnažuje in kolikšna obveznost naj mu pripade za saniranje stanja. Seveda utegne odlašanje in prestavljanje sanacije v nedogled preiti tudi v političen problem, ki bi začel kaliti odnose med občani, interesnimi skupnostmi, med javnim mnenjem in učinkovitostjo političnih struktur.

Seveda takšno strpnost vendarle kaj nekaj dejstev.

Najprej ugotovitev, da na vse pritožbe, sporočila, proteste s strani občinskih organov, političnih in društvenih organizacij, doslej ni bilo vrstice odgovora, pa naj gre za naslovnike, kot so delovne organizacije, občina Celje ali republiške institucije, kot so inšpektorat, komite za varstvo okolja ali republiški izvršni svet. To ni odnos in primer odkritega dialoga, ki ga v laški občini najbolj prizadeti upravičeno pričakujejo.

Drug primer je ta, da je pred časom, ko je bil v Celju posvet regijskega obsega in ko so obravnavali vprašanje onesnaževanja Savinje, bilo dva, tri mesece stanje Savinje neprimerno boljše — kar pomeni — če je volja in pripravljenost, je mogoče omiliti škodo, ki jo povzročajo odplake za porečje Savinje.

V torek so se v Celju sestali predstavniki laške občine s predstavniki celjske občine in celjskega gospodarstva. O tem moremo v tej številki navesti le najbolj bistvene stvari:

IN ŽAREK UPANJA ...

Sestanek pri podpredsedniku izvršnega sveta celjske občine Ristu Gajšku je za drobce obrnil neprijazno plat »ekološke medalje«. Poleg predstavnikov laške občine, pristojne inšpekcije iz Celja, so se sestanka udeležili zastopniki treh glavnih onesnaževalcev iz Celja.

Kakšne so resnične razmere in kateri od očitkov res držijo, je bilo na tem sestanku še nemogoče oceniti. Dejstvo, da so Cinkarna, Železarna Štore in Emajlirka vložile dosedaj velika sredstva za ekološke rešitve in da vlagajo nemajhne napore za dokončno ureditev, so na tem sestanku dokumentirali. Seveda te naložbe še ne dajejo rezultatov, ki bi zadovoljili prizadete in jih še nekaj časa ne bodo. Vendar pa je, tako zatrjujejo, s projekti, ki so že v pripravi ali se realizirajo, vsak dan bliže času, ko bo škodljivost odplak v največji meri odpravljena.

Seveda so na seji povzročitelji nerazpoloženja v javnosti tudi priznali, da so pre malo storili, da bi javnost o svojih naložbah, naporih, vlaganjih in usrtih obvestili na razumljiv in dovolj jasan način.

Kakšen je bil sklep sestanka, ki je imel predvsem informativni značaj?

● Prvič to, da celjski izvršni svet pripravi za novinarje tiskovno konferenco, na kateri bi sodelovali predstavniki celjske, žalske in laške občine republiški inšpektorat in predstavniki industrije, ki se največkrat omenja v zvezi z onesnaževanjem.

● Da bi tako pomembnega vprašanja ne reševali več parcialno, sezonsko, so sklenili obvestiti medobčinski svet osmih občin, ki naj prouči možnost za ustanovitev koordinacijskega telesa, morda celo interesno skupnost, ki bi po vzoru Zasavja gotovo imela večji učinek.

Kolikšna je svetioba, ki prodira tudi na drugo stran medalje, to pa je nekaj, kar bo še polnilo stolpce časopisov. Z zadovoljstvom čakamo na napovedano tiskovno konferenco.

JURE KRAŠOVEC

Foto: DRAGO MEDVED

STEKLARNA BORIS KIDRIČ

USPEH V NOVEM

V nenehna stremjenja kolektiva Steklarne Boris Kidrič v Rogški Slatini, da bi svojim izdelkom dal še večjo kvaliteto, seveda sodi tudi težnja po čimprejšnji in popolnši modernizaciji objektov in načina proizvodnje. Kolektiv, ki je že dolgo leta znan ne le kot ena največjih tovrstnih organizacij združenega dela pri nas, temveč tudi po izredno kvalitetnih izdelkih, ki so si izborili pot na domala vse kontinente, vseskozi išče načine, kako proizvodnjo modernizirati do takšne mere, da bi bilo mogoče proizvajati ceneje in seveda hitreje.

Znano je, da je že pred leti Steklarna sprejela razvojni načrt, ki ga deloma že uresničuje, deloma ga bodo uresničili do leta 1980, ko je predviden zaključek zadnje, tretje faze razvoja.

V prvi, že končani fazi so rekonstruirali grobo brusilnico in kupili avtomat za dekorativno brušenje. Na ta način se je menjala struktura proizvodnega programa. Pred tem se je namreč svinčev kristal talil v 12 loncih, po rekonstrukciji pa v nekaj več. To povečanje je v skladu s perspektivnim razvojem Steklarne in njeno usmeritvijo v kvalitetnejšo proizvodnjo.

Tudi druga faza obnove Steklarne je bila namenjena povečanju proizvodnje svinčevega stekla. Število talilnih loncev se je povečalo na 24, to pa je narekovalo postavitev nove brusilnice v Kozjem

v letu 1974 in sodobne kislin-ske polirnice v Rogški Slatini. Zgrajena je bila tudi nova brusilnica, kjer so začeli delati lani.

Tretja faza modernizacije Steklarne pa ne bo ostala zgolj pri dosedanjih novitetah in rekonstrukcijah. Predvidene so še zamenjave talilnih peči, leta 1977 pa bodo vgradili še 30 novih brusilnih vreten, kar pomeni 60 delovnih mest v dveh izmenah.

Ker bo s povečanjem brusilniških delovnih mest* kislin-ska polirnica v Rogški Slatini docela zasedena, nameravajo v Kozjem postaviti nov podoben obrat, torej kapacitete za dvojen današnji obrat.

O predvidenih investicijah, govore o 4,5 milijarde starih dinarjev, so že obvestili Ljubljansko banko.

Perspektivni razvoj, ki, kot smo že omenili, obsega tri razvojne faze, temelji na obeh trgih doma in na tujem. Izvoz je po naravi dolgoročen in se že dogovarjajo glede asortimanov in pa količin do leta 1980. Izvoz, ki se vsa leta povečuje in nenehno išče še druga tržišča, zlasti v državah neuvrščenih, se bo po vsej verjetnosti še zvečal.

Kljub nenehni modernizaciji pa bodo še vedno obdržali ročni način brušenja. Steklo s takšnim načinom obdelave ima neomejen radij plasmaja, zaradi visoke kvalitete pa cena transporta ne omejuje prodaje. Stroški brušenega kristala namreč ne

presega 20 odstotkov cene, četudi jih transportirajo v še tako oddaljena tržišča kot so Japonska, Avstralija ali Brazilija.

Za konec še beseda o izvozu. Leta je izredno povečan, vendar temelji na dejanskih zmožnostih. V prvih petih mesecih letošnjega leta so ga v primerjavi z lanskim letom povečali za 66 odstotkov.

Kljub dobremu startu v tretjo fazo rekonstrukcije pa ima Steklarna in njen kolektiv vendarle določene težave, ki nastopajo zlasti zaradi nenehnega naraščanja cen. Cene izdelkov so namreč že leto in pol na istem nivoju, zato so zaprosili Zvezni urad za cene za povišanje, kar pa jim ni uspelo. Precejšen problem predstavlja tudi plasma izdelkov na domačem trgu zaradi izredno visoke obdavčitvene stopnje svinčevega kristala, po drugi strani pa se zaradi novega zakona o zavarovanju plačil soočajo z velikimi problemi plasmaja zaradi pomanjkanja obratnih sredstev v naši trgovini. To velja zlasti še za veletrgovsko mrežo.

Težave se pojavljajo seveda tudi pri izvozu, predvsem zaradi cen, ki jih postavljajo inozemski partnerji, vendar v Steklarni upajo, da se bo položaj z leti popravil. Visoka kvaliteta izdelkov, ki jih dobite v domala vseh boljših trgovinah na raznih koncih sveta, je po vsej verjetnosti eden poglobitvenih porokov za gornjo trditve.

MILENKO STRASEK

ŠENTJUR

HITER RAZVOJ

Za občino Sentjur pri Celju, ki spada med manj razvita območja v SRS in v celjski regiji je značilno, da beleži v obdobju 1971—1975 bistvene premike v razvoju gospodarstva tako v pogledu večjega ustvarjenega družbenega proizvoda, kot tudi v povečevanju števila zaposlenih v občini. Znano je, da je v občini Sentjur pri Celju izredno visok odstotek dnevne migracije zaposlenih, saj je bilo ob koncu leta 1975 izven občine zaposlenih 2.200 občanov, kar vse vpliva na stopnjo razvitosti naše družbene politične skupnosti. V preteklem polletnem obdobju so bili v občini zgrajeni nekateri pomembni gospodarski objekti; šole, otroški vrtci, modernizirane regionalne in lokalne ceste, vodovodi in urejeni kompleksi za bodočo smotrno uporabo prostora. Pomembna je izgradnja nove cvarne »ALPOŠ«, lakirnice in furnirnica »BOHOR«, obrat Eleganta, modernizacija »TOLU«, POZD »TAJFUN« Platin, moderniziranje ceste proti Platin, Dramljam in Ponikvi, zgrajeni vodovodi Skofja vas—Sentjur, Tinsko—Nova vas in v KS Prevorje ter sprejeti zaidalni kompleksi za dele naselij Dravnje, Ponikva, Gorica, Loka, Črnotica—Nova vas in kompleks za izgradnjo zidanic in vikend hišic v krajevnih skupnostih Dramlje in Ponikva. Kljub dokaj ugodnim rezultatom, pa se v razvoju gospodarstva pojavljajo nekatere težave, ki so skoraj popolnoma odvisne od uroza surovih, premajhna povezanost našega gospodarstva z večjimi nosilci razvoja, neudoljena samoupravna organiziranost, slaba kvalifikacijska struktura zaposlenih in zmanjšanje lastne produktivne sposobnosti.

Prvo polletje leta 1976 v razvoju našega gospodarstva ni bilo uspešno, saj je nekaj organizacij zaključilo polletno poslovanje z negativnim rezultatom, ki je v večini primerov posledica novega obračuna poslovanja po plačani realizaciji. V dveh organizacijah pa bo za izboljšanje bodočega poslovanja potrebno vložiti maksimalne napore in tako ob koncu leta 1976 dosegli pozitiven obračun poslovanja. Posledica takšnega poslovanja so faktorji, ki so bili prej navedeni in pa visoke obveznosti zaradi naložb v preteklem obdobju.

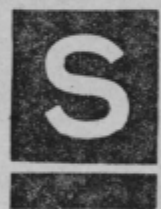
V sredini julija 1976 sprejeti družbeni plan razvoja občine, ki temelji na podpisnem družbenem dogovoru o temeljih plana razvoja občine Sentjur

za obdobje 1976—1980 predvideva, da bo družbeni proizvod v tem obdobju naraščal letno za 11,9 odstotka, tako, da bomo v letu 1980 dosegli okoli 55 odstotkov povprečnega družbenega proizvoda na prebivalca v SRS. Zato bodo znašala okoli 700 milijonov dinarjev v obeh sektorjih gospodarstva. Prednost pri naložbah imajo vlaganja v industrijo, kmetijstvo in terciarne dejavnosti, ki mnogo zaostajajo za razvojem v ostalih dveh sektorjih gospodarstva. Tu mislimo predvsem na nadaljnji razvoj trgovske mreže in gostinstva kot tudi na razvoj obrti, tako v zasebnem ali družbenem sektorju. V trgovini bo potrebno zgraditi novo trgovsko hišo in restavracijo v Sentjurju ter urediti nekatere druge prodajalne v občini. Nadalje načrtujemo izgradnjo in ureditev predelovalnih kapacitet v industriji ter modernizacijo in povečanje v proizvodnjo kmetijstva in to predvsem ureditev klavnice, izgradnjo nasadov, nabavo mehanizacije ter gradnjo hlevov za govedo in kokoši. V družbenem planu je dan poseben poudarek razvoju infrastrukture, to je faktorjem, ki bodo pripomogli k izboljšanju pogojev dela in življenja naših občanov. Prav od hitrejšega razvoja tega področja je odvisen celoten hitrejši razvoj občine, ob načrtovani stopnji rasti gospodarstva in usklajenega razvoja posamezne družbene dejavnosti.

V naslednjem obdobju pričakujemo učinkovitejše izvajanje družbenega dogovora o skladnejšem regionalnem razvoju v SRS kot tudi v celjski regiji in pa večji interes organizacij združenega dela izven občine za gradnjo obratov v občini in tudi hitrejšo samoupravno organiziranost obratov. Za gradnjo takih obratov razpolagamo z ustrezno industrijsko cono v Sentjurju, ki je oskrbljena s priključkom na železnico, energijo, tehnološko vodo, vendar dajemo pri bodočih obratih prednost kapitalnim naložbam pred delovno intenzivnimi. Prav tako smo zainteresirani tudi za gradnjo manjših obratov z 10—30 ljudmi v krajevnih skupnostih.

Pričakujemo, da bodo nekatere organizacije združenega dela v naši republiki, predvsem pa v celjski regiji pokazale interes za to, ter tako pripomogle k hitrejšemu razvoju manj razvite kozjanske občine.

FRANC SENICA, ing. agr.

ZAVAROVALNICA „SAVA“ podružnica CELJE

Pri zavarovalnici SAVA je življenjsko zavarovanih že preko 430.000 oseb.

Kakšne so ugodnosti življenjskega zavarovanja pri zavarovalnici SAVA, da je postalo pravo ljudsko zavarovanje?

UGODNE ZAVAROVALNE VSOTE, VSAKOLETNA UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH, BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK, DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE

so posebnosti, o katerih je vredno premisliti

Zavarovalnica takoj izplača zavarovalno vsoto ob doživljenjski dogovorjeni zavarovalni dobi vam, če bi prej umrli, pa svojcem. Mesečno premijo plačujete do izplačila zavarovalne vsote.

Pomnite še to:

Zavaruje se lahko oseba stara od 15 do 65 let.

Ena sama plačana mesečna premija zagotovi jamstvo zavarovalnice, s tem pa lahko izplačilo cele zavarovalne vsote.

UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH

Vsak življenjski zavarovanec pri Zavarovalnici SAVA prejme po posebnem pravilniku vsako leto tudi delež pri presežkih. Zavarovalnica izplača deleže skupaj z zavarovalno vsoto. Čem večja je premija, čim dalj časa zavarovanec plačuje zavarovanje, tem večji je delež.

BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK

Vsak zavarovanec otrok do izpolnjenega 30. dneva starosti do izpolnjenih 15 let starosti je brezplačno zavarovan za smrt po dopolnilnih pogojih za življenjsko zavarovanje. Ta dodatna zavarovalna vsota znaša 10 % osnovne zavarovalne vsote, toda najmanj 1000 dinarjev.

DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE

Majhno mesečno doplačilo zelo poveča zavarovalno zaščito. Po stopnji nevarnosti so poklici razvrščeni v pet nevarnostnih razredov; v prvega spadajo najlažji poklici, v petega najtežji. Mesečna premija je lahko drugačna, ustrezno temu pa se spremeni tudi zavarovalna vsota.

Življenjsko zavarovanje je za vas, za vašo družino ali za vaše otroke pot v samostojno življenje.

KONJIŠKI IS O GOSPODARSTVU

Ob 10. uri zjutraj se bodo v Slovenskih Konjicah sestali člani izvršnega sveta občinske skupščine ter v osrednji točki dnevnega reda obravnavali gospodarske rezultate, ki so jih v prvem polletju dosegle organizacije združenega dela v občini. Ti dosežki so po podatkih, zapisanih v gradivu za sejo, podobni kot v večini slovenskih občin. Prikazujejo za dobrih 6 odstotkov večji celotni dohodek, znatno več porabljenih sredstev ter nižji dohodek in ostanek dohodka kot v enakem obdobju lanskega leta. Tudi v Slovenskih Konjicah ugotavljajo, da so slabši finančni rezultati polletnega gospodarjenja pretežno odraz prehoda na nov sistem ugotavljanja dohodka. Kljub temu pa nekateri podatki, še posebej zaloge gotovih izdelkov, ki so skoraj za polovico višje kot lani kažejo, da bo do konca leta treba storiti še marsikaj. Le s skupnimi napori vseh nosilcev gospodarskega razvoja bo namreč mogoče doseči čez ne planirane, pa vsaj dobre gospodarske rezultate.

D. S.

Tovarna modne konfekcije TOPER — CELJE

V skladu z 9. členom samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in po sklepu odbora za medsebojna razmerja DSSS

objavlja
naslednja prosta delovna mesta:

1. PROPAGANDIST

2. REFERENT za družbeni standard

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- pod 1.: — da imajo višješolsko izobrazbo ekonomske smeri — 2 leti delovnih izkušenj
- pod 2.: — da imajo srednješolsko izobrazbo ekonomske smeri — 3 leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev in s kratkim življenjepisom na naslov: Tovarna modne konfekcije TOPER Celje, kadrovska služba.

Rok prijav je 14 dni od objave.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili v 15 dneh od sprejema sklepa.

V LOMU NAD TOPOLŠICO

JAME S KAPNIKI

Stara ljudska izročila pravijo, da je hrib Lom nad Topolšico votel in poln jam. Starejši ljudje pripovedujejo, da sta nekoč v veliko brezno, ki je bilo na Jelenkovi njivi, padla dva vola in dekle. In ko so po močnem deževju narasle vode privrele tudi izpod Loma, so s seboj prinesle dekletove cokle, volovske telege in ne nazadnje tudi kite las. Prav tako ljudje pripovedujejo, do so ob nalivih priplavale izpod Loma ribe, ki so jih domov nosili kar v koših, toliko, da jih je bilo.

Stara ljudska izročila, Zdaj jih odkrivajo člani jamskega kluba »Podlasiča«. Klub so ustanovili pred dvema mesecema. Vodi ga Marjan Vrtačnik, v klubu je še 25 članov. Zdaj ti jamarji skušajo odkriti resnico Loma, zlasti oziroma predvsem tisto, ki zadeva jame in votline.

Zdaj ni več dvoma, da v Lomu ni jam. Člani kluba so se prebili v sedem jam.

Vstopni rov je majhen in si po njem pravzaprav ni moč zamisljati, kaj se skriva za njim. Toda, tu so jame, polne kapnikov, velikih tudi po dvajset metrov in več. Prelep kraški svet. Zaenkrat le malo znan. In prav tu se začne načrti članov jamskega kluba v Topolšici.

Prizadevni člani so doslej v raziskovanje podzemnega sveta vložili več kot 300 udarniških ur. Tudi veliko denarja. Iz lastnih žepov. Samo; predsednik kluba je povedal, da je za to aktivnost žrtvoval okoli dva milijona starih dinarjev!

Da bi zbrali čim več sredstev, so v klubu uvedli članarino, ki znaša na mesec od 50 do 100 dinarjev. S tako

Jama je mokra in z vsakega kapnika kaplja, hkrati pa rasejo kapniki. Počasi, počasi...

zbranim denarjem bi radi kupili vsaj deset jamskih oblek.

Kot je povedal predsednik kluba, Marjan Vrtačnik, bodo začeto delo nadaljevali. Predvsem v raziskovalni dejavnosti. Toda pri tem bodo nujno potrebovali ustrezno družbeno pomoč. Sami vsega ne bodo zmogli. Ze doslej so opravili nekaj uspešnih poskusov z gibanjem vode pod zemljo in podobno. Ko so na primer spustili v jamo ve-

čjo količino vode, je prišla na dan po dvanajstih urah in to na mestu, kjer je po izročilu naplavila volovsko vprego, cokle in še kaj. Tudi ribe. Tu so jamarji tudi začeli kopati in našli par volovskih rogov, nekaj kosti itd.

Jamarji iz Topolšice so na začetku svoje poti. Za nadaljnje delo bodo morali dobiti materialno in tudi strokovno pomoč, in Lom bo lahko postal tudi turistična točka.

LOJZE OJSTERSEK

DOBRNA: TURISTIČNO-LOVSKI DAN

Kot prihaja tako imenovana glavna turistična sezona v svojo zaključno obdobje, tako se počasi izteka tudi program tradicionalnih turističnih prireditev. In vendar bo konec avgusta v tem pogledu še dokaj živahen. Sicer pa so glavne prireditve napovedale v Rogaški Slatini, na Dobrni in v Soštanju.

Tako bo v soboto, 21. t. m. v Rogaški Slatini mednarodni plesni turnir, ki ima v tem kraju že svojo tradicionalnost. Naslednji dan, v nedeljo, 22. avgusta pa bo živahno na Dobrni, kjer bodo imeli svoj turistično — lovski dan. Če sodimo samo po naslovu, potem bo prijetno, živahno. Pa ne samo zaradi naslova, tudi zaradi skrbne organizacije in deleža, ki ga bodo poleg turističnih delavcev dali lovci. Pri njih pa veselih, hudomušnih nikoli ne manjka.

In končno se bo zadnje dni avgusta pričel v Soštanju turistični teden, ki bo trajal vse do 5. septembra. MB

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

ASFALT DO LOGARSKE

Ljudje sicer majo z glavami, toda delavci cestnega podjetja pravijo, da bo do 12. septembra, ko bo tudi osrednja proslava praznika mozirske občine cesta asfaltirana. Naj bo tako ali drugače, na cesti tik pred Logarsko dolino pridno delajo. Je pa seveda tu še veliko preprek, ki jih morajo premagati. In tako lahko zapišemo brez tveganja, da se modernizacija ceste v Logarsko dolino bliža svojemu koncu. To je vsekakor zredno pomembna ugotovitev, saj bo asfaltirana cesta prinesla naši najlepši alpski dolini novo življenje. Tudi v turističnem pogledu. Ali predvsem v tem. Če je bil izletniški turizem že doslej na prvem mestu, bo poslej prav gotovo še na-

rasel. In tako se nehoté pojavlja vprašanje, ali je Logarska dolina pripravljena na sprejem večjega števila gostov. Če bi sodili po trenutnih razmerah, bi morali reči, da ne. In tako čaka dolino še veliko nalog, da bo kos novemu turističnemu pritisku. To pa je tudi v interesu tamkajšnjih ljudi, tembolj, ker sedanja kratka sezona ne daje tistega, kar bi lahko dolina imela, če bi bila bolj dostopna in če bi imela še kaj več kot samo dobro cesto, skromen hotel oziroma planinski dom in dober zrak. Zato bo treba tudi čimprej rešiti vsa urbanistična vprašanja na Solčavskem in še predvsem v Logarski dolini ter odpreti realne možnosti za turistični razvoj. MB

Ljubljanska banka
podružnica celje

RIMSKE TOPLICE

TURISTIČNE

V Rimskih Toplicah, enem najstarejših zdravilišč v južni Evropi, se turistični delavci soočajo z velikimi problemi. Pesti jih pomanjkanje prenočitvenih zmogljivosti in slabe gostinske usluge. Za uspešen razvoj in razmah turizma so osnova dobra gostinska podjetja. Z njimi pa imajo v Rimskih Toplicah velike težave. Obe gostilni, tako Stara kot Nova pošta, sta pred rušenjem in vanju že dalj časa ne investirajo več. Žal ni izglede, da bi se stvar v bližnji prihodnosti obrnila na bolje.

V danem položaju so Rimске Toplice bolj izletniška kot turistična točka. Kapaci-

teta prenočitvenih zmogljivosti je zelo šibka, saj imajo v Stari pošti le dvajset, pri zasebnikih pa štirideset ležišč.

No, to so bile temne strani. Omeniti pa velja, da vse le ni tako tragično. V Rimskih Toplicah so letošnje leto preuredili bazen in razširili gostinske zmogljivosti na njem. To se je močno odrazilo na obisku bazena, ki ga je letos obiskalo precej več kopalcev kot preteklo leto. Prav tako prirajejo ob petkih na bazenu ples, ki so zelo dobro obiskani in vsaj malo poživijo mrtvilo kraja.

Prisotna je tudi druga razveseljiva popestritev. JLA, ki upravlja Center za rehabilitacijo invalidov, je letošnje leto popolnoma obnovila Sofijin dvorec ali tako imenovani grad in v njem uredila prenočišča, ki bodo zadovoljila še tako razvajenega gosta.

JLA namerava nadaljevati z delom že letos oziroma v pričetku prihodnjega leta.

Turistični delavci upajo, da bodo pristojni organi začeli razmišljati o gradnji hotela ali motela na območju Rimskih Toplic. Tak objekt je že, v bližnji prihodnosti pa bo postal še bolj potreben.

V. K.

SERNEC RADO

PTUJ 1976

Jutri, v petek, se bo v ptujskem letnem prireditvenem prostoru pričel VIII. festival domače zabavne glasbe — Ptuj 76.

Nastopilo bo 18 ansamblov, ki jih je izbrala strokovna žirija. Prvi večer, v petek, bo izločilni, v soboto pa tekmovalni. V revijskem delu festivalskih večerov bo v petek nastopil Združeni pevski zbor lesne industrije Slovenije, v soboto ansambel Jožeta Krežeta v nedeljo pa ansambel Štirje kovači in Dobri znanci. Organizator je pripravil v soboto tudi rajanje pred hotelom Petovija z naslovom Festivalna noč, kjer bosta goste zabavala dva nastopajoča ansambla. Poleg tega pa je kot vsako leto pripravljenih še veliko nagrad za obiskovalce. Iz naše regije bodo nastopili tale ansambli: ans. Viktija Ašiča iz Celja, Gorski instrumentalni kvintet iz Velenja, Griški kvintet, in ansambel Franca Zemeta iz Vojnika.

Torej ljubiteljem domače zabavne glasbe se obeta tudi letos veliko glasbenih užтков v lepem Ptuj. V. R.

ŠTIRI LETA DELA

Njena aktivnost v pionirski hranilnici na osnovni šoli Lesično je sicer končana, toda ostali so spomini in marsikatera izkušnje in kdo ve, če jih ne bo nekoč kot bodoča učiteljica izkoristila kot mentorica šolske banke.

Marinka Lupše je letos z odličnim uspehom končala osmi razred osnovne šole v Lesičnem. Svoje delo na tej šoli pa je končala tudi kot predsednica pionirske hranilnice. Sicer pa se je aktivno vključevala v to delo polna štiri leta.

»Bilo je lepo pa hkrati zabavno in prav tako gotovo bi bilo še lepše, če bi vsi opravili svoje delo tako kot smo ga bili zastavili. Tu in tam je namreč kdo odpovedal in moral je vskočiti drugi. Toda, tako je vedno, kjer smo mladi. Včasih sta pač žoga ali kolo mikavnejša od sprejemanja in vpisovanja hranilnih vlog, ki jih prinašajo součenci.

Pionirska hranilnica na naši šoli je v minulem šolskem letu delala trikrat na teden, zjutraj, takoj po prihodu učencev v šolo pa tudi med odmori. Velikokrat smo delali tudi popoldne.

Med mlade varčevalce smo zajeli okoli 95 odstotkov vseh učencev. Lepo, mar ne! Ob koncu šolskega leta smo imeli vseh vlog skupaj za okoli dva milijona starih din. Zbirali smo največ za nakup šolskih potrebščin pa tudi za izlete, je pripovedovala Marinka.

Vodstvo pionirske hranilnice na osnovni šoli v Lesičnem je znalo vzpostaviti dobre odnose s starši in učiteljskim zborom. V svetu hranilnice sta delala starša dveh učencev. Pa tudi sicer so starši podpirali to dejavnost in tudi sami opozarjali otroke na nujnost varčevanja.

Dobri stiki z učiteljskim zborom pa so prišli najbolj do veljave s po-

močjo mentorja Miha Zakoška, ki je redno spremljal delo »bančnih uslužbencev« in pomagal, kjerkoli je bilo treba.

Pionirska hranilnica na tej osnovni šoli je doslej delala v prostorih šolske knjižnice, zdaj pa je dobila prostor na hodniku. Celjska podružnica Ljubljanske banke je namreč podarila hranilnici pohištvo in tako so lahko to opremo postavili le na hodniku.

Marinka zapušča osnovno šolo. Odločila se je za pedagoško akademijo. Prav bi bilo, če bi izkušnje, ki jih je pridobila kot »bančna delavka« na osnovni šoli izkoristila tudi na novi šoli!

CELJE

ŠOLA NA LAVI BO!

Sklad za gradnjo osnovnih šol in vzgojno-raziskovalnih zavodov občine Celje se je odločil, da bo novo osnovno šolo »Veljka Vlahovića« na Lavi gradil kolektiv domačega Ingrada.

In tako smo pred začetkom zadnje naloge v okviru tako imenovanega referendumskega programa v celjski občini, programa, ki je najboljše zrcalo solidarnosti delovnih ljudi. Poleg več otroških vrtcev smo v tem času dobili novo osnovno šolo »Slavka Slandra« na Otoku, novo telovadnico pri osnovni šoli

»Stirinašče divizije« na Dobrni, nov prizidek in novo telovadnico pri osnovni šoli »Bratov Dobrotnišek« v Vojniku in v juliju letos še prizidek osnovni šoli »Frana Kranjca« na Polulahi.

Zdaj je na vrsti zadnja šola iz tega programa, na vsak način pa iz programa, ki je potrdil, da bi brez solidarnosti, brez samoprispevka ne imeli teh objektov in da bi tudi sicer zelo težko računali nanje. To pa hkrati potrjuje, da so samoprispevki primerne oblike za reševanje določenih vprašanj širšega druž

benega pomena. In ker potreba v celjski občini z zgraditvijo nove šole na Lavi ne bo konec, lahko pričakujemo nova prizadevanja na tem področju.

Kot vse kaže bo gradnja nove šole na Lavi zahtevala okoli tri milijarde starih dinarjev stroškov. K vsemu pa bo dodati še izdatke za ureditev okolja, za nabavo opreme in podobno. To bo tudi prva osnovna šola, ki bo zadoštila zahtevam celodnevne šole. Po načrtu bi jo naj zgradili do jeseni prihodnjega leta. MB

ŠENTJUR: VPIS SE NI ZAKLJUČEN

Vpis posojila za ceste v občini Šentjur se vedno teče, čeprav so ga presegle že za 37 %. Se vedno teče vpis v delovnih organizacijah, saj je zaradi letnega oddiha zelo otežkočen. Dobro so vpisali obrtniki, nekaj manj upokojenci, medtem je pri kmetih položaj silno različen v nekaterih krajevnih skupnostih, kot je Planina zelo dober, ponekod pa do sedaj nič kaj zadovoljiv. Pojavljajo pa se tudi pomanjkljivosti. Glavna pomanjkljivost vpisa posojila za ceste se kaže v krajevnih skupnostih, saj je premalo množičen. Premalo ljudi se je namreč vključilo med posojilodajalce. Seveda ni bilo pričakovati, da bodo vpisali tisti, ki so bili potresno prizadeti. Vendar tudi vpis tistih občanov, ki so v rednem delovnem razmerju, ni dosegel takega števila, kot bi bilo objektivno, ne glede na vpisane zneske.

Se vedno pričakujejo vpis tistih, ki so v rednem delovnem razmerju pri zasebnih obrtnikih, saj dosegajo enake osebne dohodke kot tisti občani, ki so zaposleni v družbenem sektorju.

Vendar pa vpis se ni zaključil, do konca vpisnega roka bi lahko mnogo zamujenega za nadoknadili.

MOJCA BUČER

ŠMARSKI IS

SREDI DELA

Srednjeročni plan razvoja občine Šmarje pri Jelšah je v teh poletnih dnevih glavni cilj in namen aktivnosti Izvršnega sveta skupščine občine Šmarje pri Jelšah. Srednjeročni plan razvoja terja, po besedah predstavnikov občinske skupščine in samega predsednika sveta, Frančka Mlakarja, še veliko dela, zlasti ureditev nekaterih aktov, ki bodo zagotovili, da bodo dogovorjeni cilji dejansko izpeljani.

Trenutno izvršni svet intenzivno dela pri pripravi samoupravnih sporazumov interesnih skupnosti in vsklajevanju le teh in pri pripravah za referendum o samoprispevku, ki naj bi bil dejanska in realna osnova za realizacijo programov krajevnih skupnosti in pa programov samoupravnih interesnih skupnosti, zlasti na področju šolstva. Še posebej pa bo pozornost aktivnosti Izvršnega sveta usmerjena v tem obdobju na področje gospodarstva, zlasti še razvoja malega gospodarstva, za katerega ugotavljajo, da je v občini slabo razvito.

Največ dela pa čaka Izvršni svet v jesenskem obdobju. Tu menimo predvsem dogovarjanje o splošni in skupni porabi za leto 1977. Največja pozornost pa bo pri tem usmerjena v financiranje krajevnih skupnosti, saj je bil to eden osnovnih problemov, o katerih so razpravljali občani tako v skupščinskih zborih kot v samih krajevnih

skupnostih. Financiranje krajevnih skupnosti se namreč nima v okviru splošne porabe takšnega mesta, kot bi ga moralo imeti, predvsem pa ni v enakopravnem razmerju z obveznostmi, ki jih krajevske skupnosti imajo do občine.

Poleg teh osnovnih nalog pa čaka Izvršni svet še kup drugih, drobnejših in na videz manj pomembnih nalog, ki pa prav tako predstavljajo v celoti pomemben delež pri razvoju občine.

MILENKO STRAŠER

ZBORI NA CELJSKEM RADIU

Torek, 24. avgusta, ob 17.45 uri:

Mešani pevski zbor PD Mozirje — zborovodja Anton Acman

Moški pevski zbor PD »Oton Župančič«, Ponikva — zborovodja Julij Goršič

Četrtek, 26. avgusta, ob 17.45 uri:

Moški zbor »Skladatelj Ipavceva« Šentjur pri Celju — zborovodja Edvard Goršič

Prosvetno društvo Bočna — zborovodja Jože Miklavc

VETERANI SO TEKMOVALI

Pred dnevi so se sešli na tekmovalnem velenju gasilci — veterani iz Velenja, Šoštanja, Trbovelj, Saleka, Teharij, Raven na Koroškem, Družmirja in Sentilja. Pogoji za tekmovalje desetini je bil, da so v njih nastopili le člani, ki so že dopolnili 50 let. Vaja je zahtevala, da so si morali veterani obleči bluzo, pripeti pas, prenesti cev preko grede, preteči petdeset metrov... Na tekmovalju se je zbralo tudi veliko gledalcev (okoli 600 jih je bilo) kar priča o velikem zanimanju za to že skoraj tradicionalno tekmovalje gasilcev. Sicer pa so se najbolje odrezali gasilci — veterani iz Ve-

lenja, nato pa so sledile ekipe Šoštanja, Saleka, Trbovelj, Teharij (ta desetina je imela tudi najstarejšega veterana Kožela, ki je štel kar 80 let), Raven na Koroškem, Družmirja in Sentilja.

ŠEMPETER: DOBER OBISK

Kljub slabemu vremenu je obisk jame Pekel in Antičnega parka v Šempetru zadovoljiv. Jamo Pekel je v juniju in juliju obiskalo 10.000 domačin in tujih turistov.

Turistični delavci iz Šempetra bodo v nedeljo, 22. avgusta priredili piknik pri jami Pekel. Pripravljajo pa se tudi na gradnjo doma pri jami Pekel, ki bi naj bil zgrajen do maja v prihodnjem letu.

ZABUKOVICA VAS

DOBILI SO CESTO

Minuli teden so se v krajevni skupnosti Griže pričele prireditve ob krajevnem prazniku. V soboto so v Zabukovici vasi odprli novo asfaltirano cesto. Ob tem so krajski priredili proslavo, na kateri so se spomnili dogodkov iz leta 1941, ko so v okolici Griže ustanovili Prvo Savinjsko četo in avgusta 1941 skupaj z revirni napadli rudnik Zabukovico. Ta dan so si krajski krajevske skupnosti Griže izbrali za svoj krajevnopravni praznik. Na proslavi so spregovorili tudi o delu in uspehih krajevske skupnosti v letošnjem letu. Vse, kar so tu letos napravili, je sad prizadevanj krajanov, ter družbene pomoči. Tako so uredili

vodovod v Bezovnik in pod Gradišče, asfaltirali cesti v Kurjo vas in Zabukovico vas, pred otvoritvijo pa je tudi nova samopostrežna trgovina v Zabukovici. Obnovili so dom Svobode, lovci, planinci in upokojenci za svojo dobro urejajo prostore, gasilci pa so si že nabavili novo opremo. V Zabukovici so kupili nov avto, v Grižah pa načrtujejo nakup cistern. V petek bo otvoritev nove pridobitve na rokometnem igrišču, ki bo v bodoče tudi razsvetljeno. Vsa ta dela so ocenjena na nekaj nad 3 milijone dinarjev. Kar 720 tisoč dinarjev so prispevali krajski, na pol milijona pa ocenjujejo njihovo prostovoljno delo.

Za Zabukovico vas je seveda najpomembnejša nova cesta. Vas, ki je v zadnjih letih bistveno spremenila svojo podobo, je zaradi povečave z dolino potrebovala cesto. Krajski so zbrali preko 19 milijonov starih dinarjev prispevkov, na cesti pa opravili tudi več kot 7.000 prostovoljnih delovnih ur. Nova cesta lepo odpira pot proti Ljubljani in naprej proti Trebnju in Laškemu. S tem nastaja nova povezava med Zgornjo in Spodnjo Savinjsko dolino. Prav ta uspeh spodbuja krajske, da bodo še naprej urejali ceste na svojem področju. Na sliki predsednik KS Griže Stanko Zagajnik. FRANC JEZOVNIK

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za
peči in kotle od
4.000 do 100.000
Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK
Z GIBLJIVO KISLOODPORNO
OGNJESTALNO ŠAMOTNO
CEVJO

INFORMACIJE — STROKOVNI NASVETI:

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE
61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13
Tel. 22-113, 20-641, telex 31420 YU KIP

IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM
MATERIALOM

IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON

PTUJSKA KULTURNA

SREČANJA

Kot že nekaj let nazaj so pred dnevi stekla četrta ptujska kulturna srečanja. Začeli so jih z otvoritvijo vinarskega muzeja v bivši grajski žitnici, ki je prvi te vrste pri nas.

Program kulturnih prireditev se bo vrstil ves avgust in september. Kar tri dni, 20. do 22. avgusta, bo že tradicionalni ptujski festival domače glasbe. Obiskovalci bodo imeli priložnost prisluhniti tudi številnim koncertom in gledališkim predstavam, za katere vlada med občani veliko zanimanje. Razen tega si bodo lahko ogledali številne razstave in folklorne prireditve. Med njimi bodo najbolj pritegnili

ljubitelje kulturnih ustvaritev nastop folklorne skupine iz Obreže, večer posavskih, slovenskih in jugoslovanskih plesov, razstave slikarske kolonije Petovio 75 in razstava slikarjev amaterjev iz Čakovca, Koprivnice, Krapine, Ptuja in Varaždina.

Pokrovitelj srečanja je tudi letos Kreditna banka Maribor s podružnico Ptuj, ki prispeva največ denarja v ta namen. Vsekakor je pešiča zanesenjakov v ptujski kulturni skupnosti naložila na svoja pleča veliko dela in skrbi, da je organizirala tudi letos tako obsežen in kvaliteten program kulturnih prireditev.

KONJICE: PROTESTI

V torek so se zbrali na protestnem shodu v Konusovi dvorani v Slovenskih Konjicah delavci iz dveh večjih tovarn — Konusa in Kostroja, ter protestirali zoper izvedbo popisa »posebne vrste« na avstrijskem Koroškem. S shoda so poslali protestno pismo avstrijski ambasadi, zveznemu izvršnemu svetu, republikanski svetovi zveze sindikatov in redakcijam številnih časopisov ter v njem izrazili odločen protest zoper preštevanje manjšin na Koroškem in Gradiščanskem. Včeraj so organizirali protestna zborovanja tudi delavci LIP, Kovaške industrije in Cometa.

D. S.

TDF IN PULJ

KAJ BOMO VIDELI?

Mnogi filmski delavci so že v dneh 23. festivala jugoslovanskega igranega filma spraševali o programski zasnovi, času, organizaciji Tedna domačega filma v Celju. Tudi v filmskih središčih drugih republik osrednja slovenska filmska manifestacija na celjskem območju ni neznana. Letos bo njen vrednostni, kulturno-politični pomen še bolj prerasel slovenski prostor. Kajti Teden domačega filma bo zbral v Celju vse najpomembnejše jugoslovanske filmske kritike in publiciste. O programskem zvenu letošnjega TDF bomo še pisali. Danes je prav, če se pomudimo ob vprašanju, kakšen premierni repertoar bo iniciativni odbor ponudil organizacijskemu odboru in kakšen delež bo v repertoarju prevzel minuli festival v Pulji.

Posebnost celjskega TDF je njegova nefestivnost. Vendar pa mora občinstvu predstaviti prerez enoletne slovenske filmske proizvodnje, to je vse posnete filme producenta Vibe, ki so jih ustvarili slovenski filmski delavci od lanske podelitve Badjurovih nagrad. To je pravilo, ki daje TDF značilen mik, okrasek slovesnosti, ki navdaja s ponosom, ali pa ne, vse ljubitelje domače sedme umetnosti po predvajanih novih delih. TDF potemtakem kaže boljše ali slabše žetev, skromnejši ali ambicioznejši pogled navzgor v slovenski filmski produkciji, pa tudi vsa križpotja in stranpoti, ki kot strgana obleka berača spremljajo vsa ustvarjalna iskanja.

Torej ni čudno, da bomo v Celju od 19. do 25. novembra videli nekatere domače filme, ki so sicer že doživeli premierne svečanosti. V Uniju bosta na sporedu v premiernem terminu dva taka filma: puljski nagradenec Idealist in manj zapazene Bele travé. Vse ostalo bo novo, nekaj pa celo novo s svežim nadihom.

V ožji izbor predvidenih premiernih filmov smo poleg omenjenih dveh uvrstili še tele stvaritve slovenske produkcije: Vdovstvo in smrt Karoline Žažler (film Matjaža Klopčiča, pričakovan z dokajšnjo nestrpnostjo), mladinski film Drži se, moj črni kuža (režiser Jane Kavčič), za katerega pa je danes preuranjeno reči, ali ga bodo uspeli dokončati, in film med-republiškega sodelovanja Štiri dni do smrti. To je filmska pripoved po ekranizaciji Zločina (Ivana Potrča) o smrti Djura Djakovića. Režiserju Miroslavu Jokiću se prvi igrani film ni posrečil. Vsaj dvoje ali troje komponent filma pa velja naglasiti: dobro ujet utrip in atmosfera predvojnega obdobja, odlična igra Predraga Ejduša v vlogi sekretarja Rdeče pomoči Nikola Hečimovića in ponosno predstavljena podoba sekretarja PK Jugoslavije v igralskem liku, kakor ga je na platno ponesel Bert Sotlar. Sam je bil sicer nezadovoljen in utesnjen zaradi neizdelanega scenarija.

Precejšnjo programsko napako bi zagrešili, če v premierni program TDF 76 ne bi

uvrstili filma, ki je v Pulji prejel največ nagrad — Čuvaja plaže pozimi. Dramaturško, režisersko, igralsko in scenografsko prijetna osvežitve domačega filma. Vendar tudi film, ki bi mu lahko zamerili nekatere scenarijske napake, vključno z miselno, decentrirano poanto zgodbe. Zamera nosi obleko polemične narave. Kar ne pomeni odklonitve avtorjevega poguma in domiselnega pogleda v kos našega resničnega življenja.

Film Vlak v snegu bodo sprejeli odlično vsi, starejši in mlajši gledalci. Vendar poskus domačega musicla za otroke ni povsem uspel. V nasprotju s kolektivnim, družniškim tktivom zgodbe sta scenarij in režija prenesla zgodbo na široko platno, kot obračun dveh mladih junakov, individualcev, čeprav z različnima predznakoma.

Oba partizanska filma, Dekliški most in Vrhovi Zelengore se ne dvigata nad povprečje že znanih realističnih, bolj ali manj psiholoških in epskih upodobitev revolucije in NOB. Še vedno čakamo na velik film o naši ljudski, množični revoluciji in partizanski borbi. Če bi primerjali in iskali estetske, dramaturške, humanistične prednosti enega ali drugega dela, tudi kot poskus inovatorskega iskanja v umetniški predstavitvi partizanskih časov, bi morda dali prednost Dekliškemu mostu. Čeprav bo film Vrhovi Zelengore nedvomno žel več priznanja in navdušenja med občinstvom.

JOŽE VOLFAND

ZKPO

PRED BILANCO!

V teh dneh tečejo intenzivne priprave na redno volilno konferenco, ki jo pripravlja Zveza kulturno prosvetnih organizacij Celje. Dogodek bo nedvomno zelo pomemben, kajti vloga kulturno prosvetnih organizacij je v sedanjem družbenem razvoju v veliki meri spremenjena. Ne gre zgolj za povezovalko društev in »Svobode« temveč za široko kulturno gibanje v kulturi in za kulturo. Zveza je družbena organizacija v okviru Socialistične zveze delovnih ljudi. Ob takih organizacijskih spremembah bo prav gotovo dobrodošla analiza stanja, organizacijskih in strokovnih problemov, ter pregled doseženih uspehov v zadnjih dveh letih. Že dosežani podatki nam kažejo, da so kulturno prosvetne organizacije dale svoj velik delež slovenskemu kulturnemu življenju. Dogovorili se bodo tudi za tesnejše medobčinsko sodelovanje s pomočjo samoupravno organiziranih strokovnih združenj — Področnega združenja pevskih zborov in Področnega združenja gledaliških skupin Slovenije.

Če govorimo o deležu kulturno-prosvetnih organizacij, moramo žal ugotoviti, da društva niso bila v enaki meri deležna družbene protivednosti v obliki ustvarjanja pogojev za delo. Marsikatero društvo je prenehalo z delom, lotila se jih je apatičnost — iztrošili so svoje moči pri obnovi kulturnih domov in reševanju problemov materialnega značaja — strokovno delo pa so opustili ali ga opravljajo manj kvalitet-

no, manj sodobno in zaostajajo za splošnimi zahtevami občinstva. Na drugi strani pa ugotavljamo, da tiste organizacije, ki delajo »v izobilju« zahtevajo še več in več, ne dajejo pa tistega, kar bi sicer lahko. Nimamo namena podrobneje razpravljati o dogodkih in težavah — radi bi le opozorili na nujnost aktualizacije velikokrat organizirano skromnega, ob dosežkih pa zelo vidnega pravega plemenitega amaterizma v kulturi. O tem bo v NT še tekla beseda.

Konferenca bo v času, ko se vsi pripravljamo na novo

sezono. Predvidena je bila že pomladi, vendar so jo preložili na eni strani zavoljo boljših priprav, pa tudi republiška zveza je spremenila datum svoje konference. Delegatske odnose, ki so bili do neke mere že sedaj prisotni, želijo poglobiti in jim dati pravo in resnično mesto. Te odnose želijo tudi utrditi v odnosu s kulturno skupnostjo in drugimi interesnimi skupnostmi, ki zadevajo kulturno dejavnost. To je zlasti izobraževalna skupnost.

STEFAN ŽVIŽEJ

LAŠKO: KNJIŽNICA DELA

Mešna ljudska knjižnica v Laškem je po daljšem premoru ponovno dobila redno zaposleno knjižničarko. To je Metka Aškerc, ki se na svojem delovnem mestu srečuje z mnogimi težavami. Ena med njimi je tudi ta, da je fond knjig na knjižniških policah zastarel. Prva naloga nove knjižničarke je pregled zaloge knjig in izločitev tistih, ki niso več primerne za uporabo. Poleg tega bo naredila seznam novih knjig, ki naj bi popestrile in dopolnile dosedanja izbor. Od 5789 knjig, kolikor jih je zapisanih v inventarno knjigo, bo po temeljitem pregledu ostalo le nekaj več kot 4000 knjig.

Težave se pojavljajo tudi pri denarju za nabavo novih knjig. Knjižnico financira Zveza kulturno prosvetnih organizacij, ki je po besedah Metke Aškerc namenila le nekaj več kot dva stara milijona za nabavo knjig za celotno laško občino.

V knjižnico je vpisanih le 270 bralcev, kar je pomen dokaz, da še mnogo laščanov ne ve kje knjižnica je in kdaj posluje. Zato na koncu povejmo še to, da je knjižnica nastanjena v novi zgradbi kjer je tudi podružnica Ljubljanske banke in da obratuje dvakrat tedensko, to je v torek in četrtek, od 16 do 18 ure.

SERNEC RADO

TRGOVSKO
PRILIVODNA
IN SERVISNA
DELOVNA
ORGANIZACIJA

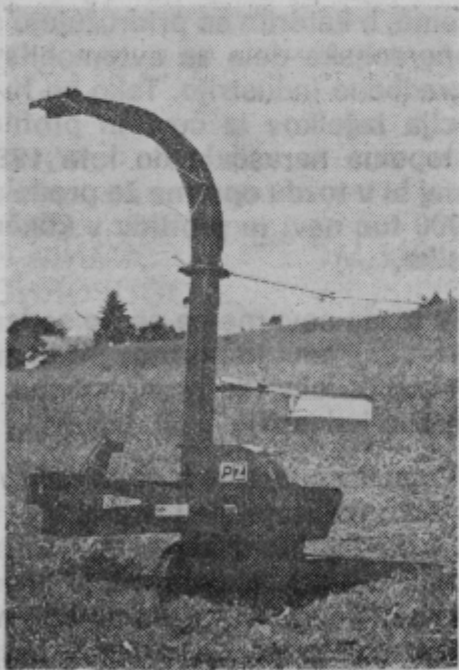
agrotehnika
LJUBLJANA o. sol. o.

A
TOZO
Agromehanizacija
trgovina

KMETOVALCI!

AGROTEHNIKA LJUBLJANA, Titova 38

tudi letos razstavlja širok program kmetijskih strojev in orodij na

SK—80
SILOSNI KOMBAJN

POMURSKEM SEJMU V GORNJI RADGONI,

MODEL W 20
STANDARD — HONDA ČRPALKA ZA VODO

ki bo od 21.—29. avgusta 1976

Na razstavnem prostoru si boste lahko ogledali in kupili: traktorje: IMT, UNIVERZAL, T 25 A/1, FIAT

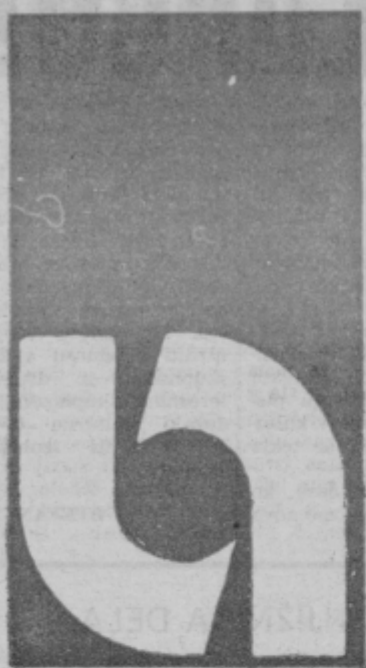
Kmetijske stroje, ki jih proizvajajo renomirane tovarne: IMT, OLT, RIKO, STANDARD in članice AGROS — ŽALEC: SIP Šempeter, TEHNOSTROJ Ljutomer, CREINA Kranj, METALNA Maribor, KRASMETAL Sežana, STROJNA Žalec.

Motorne kosilnice BCS-622, BCS-715, traktorje Ferrari, atomizerje Nobili, kosilnice Vogel-Noot.

Razen težkih strojev bomo razstavili orodja za sadjarje, vrtničkarje in vinogradnike.

Olajšajte si delo in kupite stroje in orodja, ki vam jih nudimo po najugodnejših pogojih na Pomurskem sejmu.

Obiščite nas in zadovoljni boste.

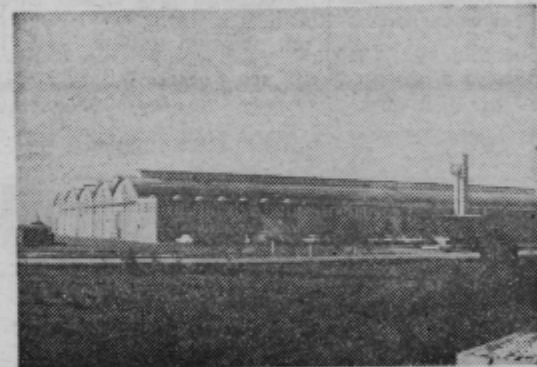
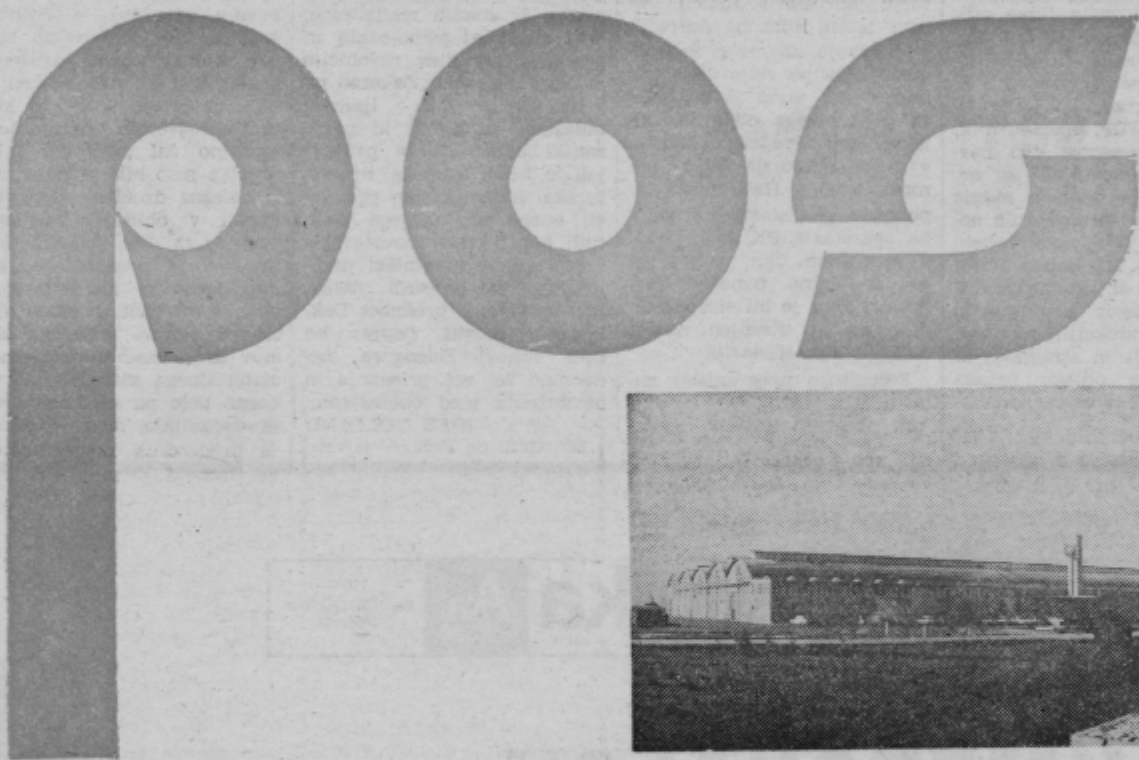

**ŠENTJUR PRI CELJU
63230
YUGOSLAVIA**

**Vsem občanom in
poslovnim partnerjem**

**ČESTITAMO
ob prazniku občine Šentjur**

TOVARNA KOVINSKIH IZDELKOV IN OPREME

Devetnajst let je tega, kar so v Šentjurju nastali prvi zametki sedanje tovarne Alpos. 120-članski kolektiv se je tedaj po svojih najboljših močeh trudil z izdelavo kovinskega pohištva, ki je služil predvsem gostinskim obratom. Nato je kolektiv v svoj program vključil dovršen del gostinske in gradbene opreme iz aluminija. Nasploh je bil aluminij skoraj izključna kovina v uporabi Alposa.

Z delitvijo programa med slovenskimi proizvajalci leta 1963 in 1964, s katero pripada Alposu razvoj kovinske opreme, je ta delovni kolektiv pri svojem delu začel uporabljati tudi jeklo. V teh letih je organizacija združenega dela Alpos uvedla tudi proizvodnjo trgovinske opreme.

Zaradi lastnega razvoja in potreb po profilnih ceveh je Alpos že leta 1965 začel s skromno proizvodnjo profilnih cevi. Tako v tem obdobju beležimo razvoj Alposa v treh smereh: kovinsko pohištvo, trgovinska oprema in profilne cevi.

Danes šteje kolektiv Alposa že

500 članov in daje na trg letno 3000 ton raznih proizvodov.

V letu 1975 je bil dograjen nov obrat cevalne, ki ima 10.000 kv. metrov delovnih površin. Njegova kapaciteta, ko bo obrat opremljen še s transporterji, pa bo znašala 50.000 ton jeklenih cevi in profilov, 2000 ton aluminijastih cevi in profilov in 8000 ton nerjavečih cevi in profilov.

Letošnji rezultati poslovanja bodo skromnejši od načrtovanih, kar pa ne pomeni neuspeh, saj organizacija združenega dela Alpos povečuje tudi letos svojo proizvodnjo za 40 odstotkov. Omejitve pri naložbah imajo tudi v določeni meri svoj vpliv, saj je skoraj vsa proizvodna investicijska oprema, nastala predvsem v prvih mesecih letošnjega leta. Čeravno je ponovno povečano povpraševanje po vseh izdelkih, ne bo možno nadoknaditi vsega izpadlega. K slabšemu uspehu lahko pripišemo tudi priučevanje in uvajanje proizvodnje v novem obratu cevalne, saj je delo v tem obratu precej zahtevno.

Poleg že ustaljene proizvodnje

jeklenih cevi in profilov, pa v Alposu uvajajo še proizvodnjo alu-cevi in profilov, ki je po svoji zahtevi še težja.

Kljub naštetim težavam delovni kolektiv Alposa že pripravlja nov zamah v razvoju tako gotovih izdelkov kovinskega pohištva in trgovinske opreme, h katerim se pridružujejo še kooperacijska dela za avtomobilsko in gradbeno industrijo. Tako bo finalizacija izdelkov iz cevi in profilov postopoma naraščala do leta 1980, ko naj bi v tozdu opreme že predelali 10.000 ton cevi in profilov v končne izdelke.

V tozdu cevalne pa se bo sedanji proizvodnji cevi in profilov pridružila še skupina cevi za prehrabeno in kemično industrijo.

Organizacija združenega dela Alpos tako načrtuje svoj razvoj v okviru že obstoječih dveh tozdov, ki naj bi do leta 1980 zaposlovala približno 680 delavcev in ustvarila za 650 milijonov celotnega družbenega bruto proizvoda.

B. BEHAN: »TALEC«

Nedvomno sodi predstava Behanovega »Taleca« med osrednje gledališke dogodke predvsem na amaterskih odrih, pa tudi poklicna gledališča ne bi prav nič zagrešila s tem delom, če bi ga uvrstila še kdaj na repertoar. Pred leti smo ga videli v ljubljanski Drami. Trnoveljska Zarja ga je uprizorila v minuli gledališki sezoni pod režiserskim vodstvom Stefana Žvižejca. V kratkem sta bili dve

gostovanji. V Ločah v sklopu Poletnih prireditev in na Dobju pri Planini, kjer si je predstavo kljub dežju ogledalo prek 200 gledalcev. Predstava je bila na prostem.

Sporočilnost Behanovega Taleca je jasna. Delo govori o absurdu nasilja in o absurdu sveta. Nesmiselna smrt dveh talcev ne osmišlja gibanja. Torej ne iščimo rešitve v talcih, ampak v globljih koreninah družbenih pro-

blestov.

Odločitev Zarje, da se tega dela loti, je nedvomno vsega priznanja vredna. Težka naloga za amaterski ansambel (raznoma mlad), ki se je odločil za pot sodobnega in angažiranega gledališča. To predstavo so poklonili 20-letnemu igralškemu jubileju Jožeta Zagoričnika. Na sliki Franjo Bohinc v vlogi Leslia in Karmen Magyar v vloge Terese. DRAGO MEDVED

LAŠKO

ZADNJA POT

Minuli torek so v Laškem z vsemi častmi pokopali predvojnega rudarskega delavskega voditelja, soustanovitelja protifašistične zveze delovnih ljudi neposredno pred vojno, soustanovitelja pokrajinskega odbora OF za Stajersko v letu 1941, aktivnega družbenega delavca med borci, zadružniki in upokojenci, člana sveta republike Slovenije Lojzeta Lešnika.

Poleg nekdanjih sodelavcev, velikega števila občanov, predvsem rudarjev, so se pogreba udeležili zastopniki celjske regije, sosednjih občin in republike. Med udeleženci pogrebne svečanosti sta bila tudi dr. Marijan Brecelj in Janez Vipotnik.

Prvi se je od pokojnika poslovil predvojni politični sodelavec in tovariš Tone Pajfer, ki je poudaril pokojnikovo preprostost, vendar velikopoteznost, ko je šlo za usodne, velike reči. »Znal je že pred petdesetimi leti uskladiti svoje verske nazore s cilji revolucionarnega delavskega gibanja in tudi to dejstvo je ena od temeljnih potez njegove osebnosti.

V imenu sveta republike se je poslovila Lojzka Stropnikova, v imenu internirancev v Mauthausnu profesor Karel Jug in v imenu borčevske in ostalih političnih organizacij v občini Jože Kreže.

Naj mu bo lahka, tolikanj ljubljena slovenska zemlja!

ŠOŠTANJ: 56 STANOVANJ

Podjetje za zidanje in vzdrževanje stanovanjskih hiš DOM iz Velenja je investitor gradnje treh med seboj povezanih stanovanjskih blokov na Prešernovem trgu v Šoštanju. Podjetje DOM ima svoj delokrog razdeljen na štiri sektorje in sicer: Velenjecenter, Velenje-levi in desni breg, Salek-Gorica ter Pesje z gradom Turnom in Šoštanj s Topolščico in Šmrtnim ob Paki. V novih stanovanjskih blokih, ki jih gradi gradbeno industrijsko podjetje VEGRAD iz Velenja, bo skupaj 56 stanovanj predvsem za občane, ki sedaj stanujejo v hišah, katere bodo že tekom prihodnjega leta porušili. Investicijska vsota gradnje, ki jo prikazuje naša fotografija, znaša nekaj nad 300 starih milijonov din. V. KOJC

ŠENTJURSKI ČEBELARJI

70 LET DELOVANJA

Samo 8 let po ustanovitvi osrednjega čebelarskega društva je že bilo ustanovljeno društvo v Šentjurju, to je bilo l. 1906. Predsednik društva je bil Tomaž Kurbus, nadučitelj na Slivnici pri Celju, tajnik Franc Zličar, blagajnik Ferlež Franc, včlanjenih pa je bilo 20 članov.

Vso dolgo dobo 70 let obstoja društva so se odbori in članstvo nenehno zavzemali za kakovostni dvig ravni čebelarstva v kraju. Kot rdeča nit spremlja društveno delovanje težnja po prosvetljenju članstva s poučnimi predavanji, ekskurzijami in ogledi najodobnejših čebelarskih objektov, strokovnih filmov itd. Od tistih prvih slavnatih košev do lesenih panjčev z nepremakljivim satjem, pa do današnjih sodobnih A2 in nakladalnih panjev je bila dolga in naporna pot, ki pa so ji napredni šentjurski čebelarji sledili v

korak. Ob pregledovanju dela in uspehov v jubilejnem letu ne moremo mimo družine Ferlež, ki je v enem rodu dala kar 5 naprednih čebelarjev. Najstarejši sin France je bil med ustanovitelji društva in njegov prvi blagajnik. Ko je ta v prvi svetovni vojni padel, je njegovo čebelarsko dediščino prevzela sestra Jožica. Zada pa sta že rasla brata Rudi in Karel, ki sta v približnem obdobju zadnjih 50 let nedvomno najvidnejša in najzaslužnejša člana društva. V nizu let sta bila brata predsednika, tajnika, blagajnika in odbornika. S čebelarstvom se je dolgo vrsto let uspešno ukvarjala tudi sestra Rozika. V času predsednikovanja Karla je družina dosegla največji vzpon, saj je pretežno po njegovi zaslugi bil zgrajen družinski čebelnjak, ki je še danes v ponos šentjurskim čebelarjem. Od nabiralne akcije lesa, ki

je dala celih 21 kub. metrov lesa, do žaganja, prevoza in izgradnje se je celotno delo pri čebelnjaku odvijalo udarno. Danes so v letnem času v čebelnjaku strokovna predavanja in v njem se teoretično in praktično izpopolnjuje čebelarski naraščaj.

V dnevi od 20. do 22. avgusta bodo šentjurski čebelarji v počastitev visoke obletnice obstoja društva priredili v Kulturnem domu razstavo s prikazom razvoja čebelarstva nasploh, do sedaj izdano in dosegljivo čebelarsko literaturo in čebelarskimi pripomočki. Zunanji del razstave, ki bo na dvorišču kulturnega doma, bo prikazal razvoj panjskih sistemov. Podjetje Medex iz Ljubljane bo ob tej priložnosti razstavilo kolekcijo svojih izdelkov. V svojem načrtu ima društvo tudi razviti svojega prapora, v jesenskem času.

ERNEST REČNIK

PREBOLD

LOVCI SO SLAVILI

V četrtek 12. avgusta so preboldski lovci proslavili visok jubilej — tridesetletnico obstoja svoje lovske družine. Slavnostnega zbora se je udeležilo preko sto članov in gostov. V pozdravnem govoru je predsednik Lovske družine Prebold Edvard Ahac poudaril, da so lovci predvsem čuvarji in upravitelji ne pa iztrebljevalci divjadi. Omenil je tudi zgledno sodelovanje z drugimi družinami in velik pomen, ki ga imajo lovci v našem konceptu vseljudske obrambe.

Navzoče je pozdravil še predstavnik pokrovitelja, krajevne skupnosti Prebold in jim izrekel priznanje za dolgoletno in uspešno delo.

Predstavniki zveze lovske družin iz Celja pa je v imenu republiške lovske zveze podelil priznanja najzaslužnejšim lovcom.

Po slavnostnem delu, so v prostorih gasilskega doma odprli razstavo, ki bo odprta do 15. avgusta. Pripravil jo je poseben odbor, ki ga vodi Bernard Čepin. Na ogled so različne vrste divjadi uplenjene na loviščih, ki jih upravlja lovska družina Prebold, in ki merijo skupno preko 3000 hektarjev. Poleg tega pa sodelujejo tudi sosednje družine. Skupaj je na ogled 325 trofejev, ki so jih lovci uplenili v tridesetih letih. Med drugim je tu tudi trofej srnjaka-prvaka Slove-

nije, ki ga je za razstavo posodil Filip Završnik.

Ob jubileju so preboldski lovci izdali priročno brošuro, v kateri so objavili vse najvažnejše podatke o tridesetletnem delu. Podatke zanjo je zbral dolgoletni tajnik Janez Zabkar, ki vodi tudi arhiv družine.

Po končanih slovesnostih je lovska družina Prebold priredila za vse udeležence in goste skromno zakusko in družabni večer. Vendar proslave ob tridesetletnici še niso končane. V nedeljo pripravljajo lovci še lovski piknik v naravi, ki bo pri Cijanov v Seščah.

KRISTIJAN MARKOVIC

LOKA POD RADUHO

NOV DOM GRADIJO

Planinski dom na Loki pod Raduho, ki je pred časom pogorel do tal, bodo v kratkem pričeli obnavljati, oziroma na novo graditi. Tako nam je povedal predsednik meddruštvenega odbora planinskih društev na celjskem območju, Adi Vidmajer.

Dom bodo zgradili po projektu Danija Jagriča, denar zanj pa bodo prispevala društva, veliko pa ga nameravajo zbrati med ljubitelji planin in drugimi. Tako bodo prostovoljne prispevke pričeli zbirati že te dni, ko bodo na dveh zbirnih mestih — pri stari koči na Loki in v Lučah, odprli solidarnostne knjige za vpisovanje prispevkov. Pri gradnji si veliko obetajo tudi od prostovoljnega dela, saj načrtujejo, da bodo s prostovoljnimi delom gradnjo pocenili kar za polovico.

Po načrtih naj bi z gradnjo nove planinske postojanke na Lokah pričeli že 1. septembra, ko bodo pričeli urejevati kolovoz do doma. Z gradnjo doma bodo pričeli istočasno in pričakujejo, da bodo lahko že do prihodnjega leta končali spodnji del doma in prvo etažo. Nov dom na Lokah pod Raduho bo večji od pogorelega, saj bo imel približno 100 sedežev in 100 postelj.

Dokončen dogovor o poteku celotne akcije za izgradnjo planinskega doma na Loki bodo sprejeli na meddruštvenem sestanku planinskih društev celjskega območja, ki bo 26. tega meseca v Solčavi. Za vse planince pa bo morda zanimiva še tale informacija. Kljub temu, da je dom na Lokah pogorel, se da tu prenočiti. Odprti je namreč stari dom, vrh tega pa so planinci na planoti pred domom postavili tudi več šotorov.

BRANKO STAMEJČIČ

OSNOVNA ŠOLA LESIČNO

UČITELJ IN...

Če greš mimo osnovne šole Lesično, pač pogledaš malo okoli sebe. In vidiš: majhni brstki na vrtnicah se pno radovedno v svet, telovadna igrišča samevajo, vzorno urejena, za lepo šolsko stavbo. Prijetno ti je ob urejenem okolju. Takrat najbrž ne pomisliš dosti, na ljudi, ki so vse to naredili, takrat si preprosto navdušen in ne brskáš po sebi.

Tako smo prišli do jedra stvari, do ljudi.

Učitelj dandanes pač ne more biti samo to, zlasti še na deželi ne, kjer takšnih moči ni na pretek. Učitelj mora biti še nekaj več: tisti spiritus agens, ki mu ne sme biti vseeno, kako deluje krajevna skupnost pa gasilci, pa SZDL, Partija in ostale družbeno politične organizacije. Samo po sebi je torej razumljivo, da bo učitelj na takšni šoli, kot je v Lesičnem, zagrabil tudi tam in po svoje pripomogel, da bo kraj nagleje korakal naprej.

V Lesičnem je tako. Kolektiv, ki sicer ni ne vem kako velik, se udeležuje prav po-

vsod, tudi pri delovnih akcijah, ki jih tod ne manjka. Gradijo vaški dom in učitelj pomaga tudi tam, igrajo igre in učitelj je režiser, je pa tudi igralec, če je treba. Učitelj je gasilec, šolnik je sadjar, vrtnar, čebelar, organizator, je skratka vse.

Delo v šoli zahteva čelaga človeka, čelaga človeka zahteva vas. Biti je treba povsod, zato je najbolj posrečena rešitev prepletanje obeh dejavnosti, vseh interesov. Proste ga časa ni. V Lesičnem to dobro vedo.

Če jih povprašáš, ti radi povedo o njihovi izvenšolski dejavnosti (Morda bi kdo dejal: najbrž je po vsem tem pa šolski uspeh slab! Resnici na ljubo: V Lesičnem ni. V minulem šolskem letu so zabeležili skoraj 1000-odstotni uspeh). Skoraj vsak učitelj je mentor vsaj enega ali dveh krožkov. Daleč najboljše uspehe so v Lesičnem dosegli na športnem področju, kjer so pobrali nekaj prvih mest tako v medobčinskih, pa tudi občinskem merilu. Kje in

kako, bi bilo odveč naštevati. Pohvali se lahko tudi tisti mentor, ki vodi novinarski krožek, saj so članki njegovih varovancev zagledali beli dan v domala vseh slovenskih časopisih (tudi v našem).

Pionirji, ki jih, kot nas vse, čedalje bolj skrbi zdravo in prijetno okolje, so poskrbeli za to, da je njihova okolica lepo in čisto urejena. Postavili so tudi meteorološko postajo, ki so jo naredili sami, tehnični krožek pa opravlja vsa obrtniška dela v šoli, če jih le more. V letošnjem letu so se dogovorili, bodo postavili čebelnjak. En panj že imajo, ostale pa bodo še dobili.

Da berejo, je razumljivo. Razumljivo je torej, da ima Aškerčeva bralna značka pri njih precejšen uspeh. Letos jih je obiskal Jože Smit in jim bral svoja dela. Pri bralni znački je sodelovalo kar 72 učencev.

Tudi kolesarji pa matematici so pridni. Vsak po svoje skrbe za presenečenja. Za prva pa tretja in deveta mesta

na občinskih in medobčinskih tekmovanjih.

Krožkov je seveda še veliko, omenimo pa naj še zgodovinskega. Pionirji, člani tega krožka, zvesto raziskujejo zlasti zgodovino NOB v domačem kraju in pridno nosijo v šolo stare predmete. Kdaj pozneje bo iz tega nastal etnološki muzej, pravijo.

Dajmo besedo še ravnateljici, Gelci Čepin:

»Naše delo se nenehno prepleta z izvenšolskim delom, vsi pa si želimo razširitve šole, zlasti telovadnice. Učni uspehi se izboljšujejo, poklicno usmerjanje postaja sestavni del učno vzgojnega procesa. Naš namen je, da nobeden osnovnošolec ne bi ostal samo pri osnovni šoli. Tudi tisti, ki nameravajo ostati na kmetijah, ne. Vsi učitelji so domačini. Večina ima dokončano Pedagoško akademijo, ostali pa se še usposabljajo. Kadrovska zasedba je ena najboljših v občini. Moram zatrditi, da brez tako prizadevnega pedagoškega kadra ne bi naredili to, kar smo. In še več bomo.«

Vsekakor vzpodbudne besede v tehle počitniških dneh, ko večina šolnikov z varovanci vred še uživa razburljive dni odmora in brezskrbnosti. Prav zato je nastal ta zapis.

MILENKO STRASEK

BOHOR

ZA DOMAČE IN TUJE

Lesno industrijsko podjetje BOHOR, je organizacija združenega dela, sestavljena iz dveh TOZD: TOZD Sentjur in TOZD Mestinja. V okviru temeljne organizacije združenega dela Sentjur spada žaga v Kozjem, žaga in furnirnica ter skupne službe v Sentjurju. TOZD v Mestinjju pa združuje žago in finalno predelavo. Tu izdelujejo predvsem kesone za kamione TAM, ladijski pod in pa vrtno garniture, ki jih večinoma izvažajo.

Podjetje zaposluje 450 ljudi, od tega jih je v Sentjurju zaposlenih skoraj polovica. Med delavci je malo žensk. V Sentjurju je med 212 moškimi zaposlenih komaj 35 žensk, medtem ko je v Mestinjju zaposlenih žensk več, pa še vedno manj kot mo-

ških. Delovne sile imajo dovolj. Premalo je le srednje-kvalificiranega kadra. Imajo nekaj štipendistov, saj obstojajo srednje tehniške šole v Ljubljani in Mariboru, v Celju pa je odprt tudi oddelek Šole med delom.

Letos pričakujejo povečanje proizvodnje, saj naj bi bruto produkt znašal predvidoma 12 starih milijard. V lanskem letu so izvozili 45 odstotkov proizvodnje, 60 odstotkov so izvozili na nekonvertibilno področje in 40 odstotkov na konvertibilno področje. Sicer pa največ izvažajo v Italijo, obe Nemčiji, tako Vzhodno kot tudi Zahodno Nemčijo in pa v Sovjetsko zvezo. Primarne izdelke kot so furnir in rezan les, izvažajo večinoma v Italijo, Sovjetsko zvezo in

deloma v ČSSR, medtem ko gotove izdelke izvažajo največ v obe Nemčiji.

Poslovanje v prvi polovici letošnjega leta je bilo slabo. Vzroki so v surovinah, ki so vsako leto dražji pa tudi v vedno dražji elektriki. Tudi osebni dohodki se v letošnjem letu še niso izboljšali. Vendar pa se stanje nekoliko izboljšuje, predvsem na italijanskem tržišču, zato do konca leta pričakujejo izboljšanje.

V lanskem letu so skoraj v celoti obnovili obrat v Mestinjju, letos pa naj bi do 29. novembra dokončali novo rezalnico v Sentjurju, potem pa bodo tako obnovljeni šli novim delovnim uspehom naproti.

MOJCA BUCER

V nedeljo dopoldne so v Cerlovcu pri Sentjurju odprli prenovljeno partizansko bolnišnico »Zlata Slovesnost« so se udeležili mnogi nekdanji borci in aktivisti. Med njimi so bili: dr. Gabriel Hrušovar, nekdanji partizanski zdravnik, ki je zdravil v tej bolnici, intendant Anton Ožič-Pavle, Milica Gabrov Lenka, ki je bila zadolžena za gradnjo bolnice, partizanski kurir Jože Kolar ter Franc Omerza in Iv. Kos, ki sta se kot ranjenca zdravila v bolnišnici. Prof. Ivan Rauter je v uvodnem govoru poudaril vrednost bolnice kot pomnika NOB, zgodovinske vrednosti, pot, kako je bolnica nastajala in svoje občutke, pa je podal stavnostni govornik dr. Gabriel Hrušovar.

Foto: MOJCA BUCER

VSE VEČ NOVIH STANOVANJ

V septembru se bo stanovanjski fond občine Sentjur povečal za 60 stanovanj. Prioritetna lista za delitev stanovanj, ki jo je pripravila komisija za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu je pripravljena in jo bo dokončno obravnaval in potrdil 10 samoupravne stanovanjske skupnosti. Vseljivi bodo 25-stanovanjski blok v Sentjurju, 20-stanovanjski blok v Slivnici pri Celju, 14-stanovanjski blok na Ponikvi in ena montažna hiša v Loki pri Zusmu. V teh 60 stanovanj se bo vselilo 31 družin prizadetih po potresu, 18 družin bo dobilo stanovanja iz solidarnostnega sklada, 11 družin pa stanovanja od gospodarskih organizacij, ki so stanovanja kupila.

Osnutek plana gradnje stanovanj za leto 1977 je v pripravi in bo predložen skupščini samoupravne stanovanjske skupnosti koncem meseca septembra.

ŠE ENA TELOVADNICA

Telesnokulturna skupnost v šentjurski občini bo na jesen bogatejša še za eno telovadnico, ki je v gradnji na Gorici pri Slivnici in je montažnega tipa. V obdobju zadnjih 8 let bo to že četrta telovadnica zgrajena pri popolnih osnovnih šolah v občini, kar je izreden napredek za nerazvito Kozjansko. Trenutno ostaja brez telovadnice le popolna osnovna šola v Dramljah. Pri vseh petih popolnih osnovnih šolah v občini pa imajo asfaltirana letna igrišča. Sentjur ima tudi zunanji plavalni bazen, izdelati pa bo še treh zimski bazen, za katerega je prostor v novi telovadnici gradbeno že pripravljen.

PO POTRESU

Junjski potres leta 1974, ki je močneje prizadel šmarsko in šentjursko občino, je razmaja tudi dom Martina in Rozalije Kumpergerjev iz Jakoba pri Sentjurju. Polovico že tako majhne hišice, je bilo po potresu treba takoj porušiti, saj je bila za bivanje neuporabna in življenju nevarna. V drugem delu pritlične hiše so si medtem uredili začasno prebivališče oče in mati ter sin z družino. Pri Kumpergerjevih so nam povedali, da so posledice potresa začeli takoj odstranjevati sami, kajti poškodovano je bilo tudi gospodarsko poslopje, približno pred mesecem dni pa je z obnovo pričela ekipa iz Gradbenega podjetja Tehnika. Z 12 stariimi milijoni, kolikor so jih Kumpergerjevi dobili v pomoč za izgradnjo novega doma, se bo dalo v grobem narediti vse, smo izvedeli ob našem obisku. Martin je še pristavil, da so fantje, ki zdaj vsem skupaj gradijo nov dom, zelo pridni, da se vsi z njimi razumejo in jim po svojih najboljših močeh tudi pomagajo. Vsi skupaj si seveda želijo, da bi bili v novih prostorih pred zimo, saj so že dve prebili v polovici stare hiše, ki je stara

S SKUPNIMI MOČMI!

že okrog 60 let. Delo bi lahko še hitreje napredovalo, pravijo pri Kumpergerjevih, če jim ne bi nagajalo vreme, kajti tudi 7 hektarjev zemlje in delo v hlevu zahteva veliko časa. Toda pri Kumpergerjevih se zavedajo, da v svoji stiski niso sami in osamljeni in jim zato dobre

volje za delo in življenje v na pol porušeni hišici ne manjka.

Ob našem obisku je bilo na njihovem majhnem gradbišču mirno, kajti dež je delavcem spet onemogočil delo. Zdaj bi morali začeti z gradnjo plošče, nam je povedal Martin, potem bo šlo

kar hitro naprej. Težave so tudi z gradbenim materialom, ki ga včasih ni mogoče dobiti in potem delo stoji. Preden smo se poskili, smo družino povabili pri fotoaparatu in jo slikali pri njihovem bodočem domu.

MATEJA PODJAK

Foto: D. MEDV

V okviru občinskega praznika Sentjur, bodo v soboto, 21. avgusta, odprli tudi novo, asfaltirano cesto v Hruševcu. Sredstva za 1100 m dolgo cesto so v veliki meri prispevali občani sami, krajevna skupnost Sentjur-trg ter Komunalna in cestna skupnost. V teh dneh dokončujejo še zadnja dela ter asfaltirajo dohode do hiš in dvorišč.

FOTO: MOJCA BUCER

ŠOLSTVO

NA UTEČENIH TIRIH

V šentjurski občini imajo tri centralne šole, dve samostojni in pet podružničnih. Vseh šoloobveznih otrok v občini je 2300, v vseh 86 oddelkih poučuje več kot 100 učiteljev. Največja v občini je seveda osnovna šola v Sentjurju, saj v njo zahaja tretjina otrok iz cele občine. Večjih prostorskih problemov zaenkrat ni, saj je pred kratkim zrasla nova šola v Loki pri Zusmu, nova šola z moderno telovadnico v Ponikvi, v gradnji pa je še prizidek ob osnovni šoli v Sentjurju. V zelo dobrem stanju, čeprav že stara, je osnovna šola na Planini. V pripravi je še razširitev šole v Slivnici in v Dramljah. Večji problem je

le okrog telovadnic, saj ima večina šol le športna igrišča, ki pa so dobro urejena.

S kadri na področju šolstva skorajda ni večjih problemov, čeprav je pri nekaterih izobraženih profilih še čutiti primanjkljaj. Predvsem tu manjkajo učitelji za matematiko, fiziko in glasbeni pouk. Zaradi dobre štipendijske politike, ki teče preko kadrovske interesne skupnosti, pa bodo prav gotovo odpravljeni še ti problemi.

V občini je stekel celodnevni pouk edino v Loki pri Zusmu, s septembrom pa bo stekel celodnevni pouk še na osnovni šoli na Ponikvi. Celodnevno bivanje otrok na šoli bodo uvedli tudi v Sentjurju, brž ko bo nared prizidek šoli. Z novimi oblikami poučevanja se bo prav gotovo zmanjšal osip, ki pa sedaj iz leta v leto zmanjšuje. Zlasti so dobri učni rezultati na osnovni šoli v Sentjurju.

Vendar bo kljub vsemu na področju šolstva potrebno marsikaj storiti. Ustanoviti treba nove oddelke varstva in podaljšanega bivanja, kar ti sedaj je v celni občini sam en tak oddelek, in sicer na osnovni šoli v Sentjurju. Z potrebo cele občine bo morda potrebno ustanoviti oddelke posebne šole, ki bi naj našli svoj prostor v prizidku osnovne šole Sentjur.

MATEJA PODJAK

ZLATA POROKA

NJUNA SKUPNA POT

Letošnjega prvega avgusta sta ponovno, po petdesetih letih skupnega življenja, stopila pred matičarja Ivana in Franc Klanjšek. Ivana in Franc sta Sentjurčana in vsa dolga leta sta Sentjurju ostala zvesta. Potrkali smo na vrata njunega skromnega stanovanja in prijazno sta nas sprejela v svojem, kljub skromnosti, prijaznem domu.

Zlata poroka je bila za vaju prav gotovo nadvse srečna obletnica. Kako sta se počutila,

ko sta ponovno stala pred matičarjem?

»Joj, saj sprva sploh nisva hotela nič slišati o tej ceremoniji. Potem pa so naju otroci le prepričali, da je prav tako. Vse so uredili, vse pripravili in zdaj sva tudi mi dva zadovoljna in tega dne ne bova zlepa pozabila. Tako lepo je bilo... Zlata poroka le ni kar tako, ali ne? Veliko skupnih let sva zapolnila z mnogimi težavami in z lepimi trenutki. In kako lepo nama je govoril matičar!«

Ivana in Franc imata pet otrok, dvanajst vnukov in štiri pravnuke. Vsi radi prihajajo v njun topel dom in vsakega njihovega obiska sta Ivana in Franc nadvse vesela. Po slavnostni poroki v Sentjurju je številna družina sedla za isto mizo.

»Bilo je res slovesno«, sta kar naprej ponavljala zlatoporočenca. »In kako hitro je minilo teh petdeset let! Pred očmi nama je še prvi poročni dan, pa majhni otroci, potem vnuki in zdaj že pravnuki.«

V vazi na kuhinjski mizi so še dišale vrtnice, Ivanin poročni šopek. Pred petdesetimi leti so mlado nevesto krasile gladole.

Medtem ko je mati Ivana doma gospodinjala in skrbela za številno družino, je Franc vsako jutro odhajal na delo v Celje. Več kot trideset let je ostal zvest delu skladiščnika na železnici.

»Pa včasih nismo imeli tako dobrih plač in naš delovnik je bil dolg dvanajst ali še več ur. Vsak dinar smo doma trikrat obrnili preden smo ga potrošili. Nikdar nisva šla nikamor na kakšno zabavo, ne, to nama še na misel ni prišlo.« je pripovedoval Franc. Ze od leta 1960 sem upokojen, honorarno pa delam kot kurir pri Kmetijskem kombinatu v Sentjurju. Da se naju bi le zdravje malo bolj držalo, pa bi kar šlo!«

Potem smo si segli v roke in zaželeli zlatoporočencema Ivani in Francu veliko dobrega počutja, vse ostalo pride z njim.

MATEJA PODJED

MED TEKOČIM TRAKOM IN DRUŽINO

ŽE TRINAJST LET

Stanko Frišek, delavko v Alposu, smo ob našem obisku našli na njenem delovnem mestu v montaži. Skozi prijetno kramljanje smo izvedeli, da je v tej delovni organizaciji zaposlena že polnih trinajst let.

»Kako je bilo tedaj, leta 1963, ko ste se zaposlila v tej delovni organizaciji? Se je od takrat veliko spremenilo?«

Seveda, marsikaj se je spremenilo. To lahko toliko bolj zagotovo trdim, ker sem vsa leta ostala na istem delovnem mestu. Prej smo imeli zastarele stroje in v glavnem smo uporabljali med svojih rok, zdaj nam marsikatero težko delo olajša so-

dobna mehanizacija. Tekoči trak veliko pripomore k hitrejšemu in boljšemu delu. Še bolj bi bil ta tekoči trak koristen, če bi imeli še večjo, bolj masovno proizvodnjo.

»Kako in kdaj ste se odločili, da se zaposlite v Alposu?«

No, tega se skorajda ne spominjam več. Tisto leto se je v tej organizaciji odprlo več delovnih mest za ženske, imeli smo tudi zelo veliko dela, zato so nas hitro naučili in tako sem na tem delovnem mestu ostala vse do danes in upam, da bom lahko še v prihodnje.

»Je vaše delovno mesto težko, zahtevno?«

Je. Naporno je predvsem zato, ker celih osem ur stojim in zaradi neprestanih bolečin v nogah sem že bila operirana. Tu je tudi precej vroče in ni treba, da je zunanja vročina, pa je pri nas včasih tudi 40 stopinj Celzija. Razen tega je naše delo plačano po učinku in pridno je treba zavijati rokave in se lotiti dela.

»Bi lahko nekoliko podrobneje opisala eno izmed delovnih operacij, ki jih opravljate pri svojem delu in za katero je predpisana norma?«

Norma za kuhinjski stol znaša 400 komadov na uro, za eno delovno operacijo. Tako na primer previjam dnevno naslonjala na 400 stolov. Kar precej, ali ne? No, včasih sem veliko montirala, trenutno pa embalam trgovinsko opremo. Storitnost pri starejših delavkah seveda z leti pada, zato pa v naš obrat prihaja vedno več mlade delovne sile, ki ji je velikokrat treba priskočiti na pomoč, ji svetovati in pomagati.

»Preseliva se za nekaj trenutkov ven iz tovarne. Morda med vašo družino.«

Tudi moj mož je zaposlen v Alposu, stanujemo pa v Sentjurju. Imam tri otroke, med njimi dva šolarja. Otroci kar precej stanejo, še posebno šolarji. Prosti čas preživljamo skupaj doma, ali pa ob sobotah in nedeljah na krajših izletih. Na dopust ali počitnice nismo šli nikamor... morda drugo leto. Sicer pa smo kljub temu srečna in zadovoljna družina.

MATEJA PODJED

MALA ANKETA

KONČNO VODA

V mesecu avgustu bodo krajan KS Prevorje končno dobili dolgo in težko pričakovan vodovod. Glavni vodovod je bil sicer zgrajen že lansko leto, gradili pa so ga udeleženci akcije Kozjansko 75. Letos pa bodo mladi brigadirji izkopali okoli 4000 m sekundarnega vodovoda, ki bo povezoval tri vasi: Straška gorca, Žegar in Krivino. Tako bodo letos vodo dobili tudi tisti občani, ki so k pogodbi pristopili naknadno. Občani Prevorja, ki vodo že imajo, pa so o njej povedali naslednje:

ANGELA, POHAJAC, gospodinja: »Pri nas smo dobili vodo iz vodovoda že 15. decembra lani. Voda mi pomeni zelo veliko. Olajša mi delo v gospodinjstvu: mnogo lažje je pomivati posodo, prati perilo, kuhati, če veš da je voda v hiši. Če bi mi vode zmanjkalo sedaj, ko sem se že tako navadila nanjo, bi mi bilo veliko težje kot prej, ko jo je bilo potrebno še nositi.«

REGINA NOVAK, uslužbenka PTT urada v Prevorju: »Voda je pravi zaklad, še posebej če jo je malo in če jo je treba nositi iz doline, kakšnih 15 minut navkreber. Sama sem jo nosila vse do februarja letos, ko smo dobili vodo iz vodovoda. Vendar pa se nekako nisem mogla navaditi nanjo, saj sem še dolgo časa pazila, da je ne bi porabila preveč.«

AVGUST VIKLER, uslužbenec Komunalnega podjetja v Sentjurju: »Tudi pri nas smo dobili vodo že v februarju. To je za nas velika prednost: vode ni potrebno nositi, v slabem vremenu ni potrebno z živino h potoku ampak samo odprem pipo in živina ima dovolj vode. Pa ne samo to; tudi ženi, ki gospodinji, je sedaj, ko imamo vodo veliko lažje.«

FRANCISKA BEVC, gospodinja: »Z vodo sem zelo zadovoljna. Lepo je, ko je ni potrebno nositi. Pomaga mi pri gospodinjstvih delih, pralni stroj lahko nemoteno pere... Še lepše pa bo, ko bomo dobili montažno hišo. Staro nam je prizadel potres. Z možem sva sama, živine nimava. Vode sicer ne porabiva veliko, pa je vseeno veliko boljše, da je doma, v hiši.«

SLAVICA NOVAK, uslužbenka Eleganta v Sentjurju: »Pri nas smo imeli svoj vodovod. Zdaj, ko imamo pa tudi novo hišo s kopalnico, pa smo se tudi mi priključili na nov vodovod. Težko je bilo z denarjem. Pa sem težave vseeno nekako premagala in voda je tu. Imamo kmetijo in 8 ha zemlje, zato mi voda pomeni še mnogo več. Pomaga mi ne samo pri gospodinjstvih opravilih, ampak mi olajša tudi delo v hlevu.«

Občanom Prevorja voda pomeni veliko. Še posebej sedaj, ko so se že navadili nanjo in ko pomislijo, kako hudo bi bilo, če bi jo bilo potrebno zopet nositi iz doline.

MOJCA BUČER

Med počitnicami skupine miruje, čeprav so njeni člani tudi v teh poletnih dneh zelo delavni; razporejeni so po vsej Jugoslaviji, kjer sodelujejo v mladinskih delovnih skupinah. Jeseni, ko se bo skupina spet zbrala, bodo svojim delom nadaljevali. Še naprej bodo pripravili proslave, v načrtu pa imajo tudi kakšno daljšo potovanje. Z njim bodo nastopili ne samo v domači, temveč tudi v sosednjih držinah. Tako bi si zagotovili dovolj finančnih sredstev za nadaljnje delovanje, saj je podpora s strani kulturne skupnosti premajhna.

MOJCA BUČER

HALA GOLOVEC

KRST ZA ROCK!

Sobota zvečer! Ura je točno osem. Lepa nova hala je bila pripravljena, da se prične v njej prvi rock koncert. Proseči žvižgi 2000 glave množice, v glavnem do 20 let, so pomenili, da si že nestrpno želijo nastopa »belih gumbov«. Ti nemočni klici, oziroma žvižgi, so bili morda zahteva za glasbo, ali pa zahteva po tistem za kar so plačali pet starih tisočakov. No, žal so morali na tisto, glasbeno uživanje, čakati dobre pol ure. Kot je kasneje v intervjuju dejal Goran Bregović, kitarist, vodja ansambla in pisec skladb, da so fantje od vseh turnej in dela zelo utru-

jeni. Škoda, da so si pravčas od 8—8.30 izbrali za počitek svojih izmučenih teles. Morda pa vse to spada v njihov program. Kaj pa! Množico je treba za 5 starih tisočakov tudi malce razburiti.

Ura je 8.30. Luči ugasnejo! So že na odru. Malo uglasijo instrumente. Zabliska se, počí, nato se prižge vrsta raznobarnih reflektorjev. »Tako ti je mala moja, kad ljubi Bosanac... Za tiste, ki ne poznate. To je hit »Belih gumbov«, s katerim se je pričelo. Res jim ni kaj očitati. Dobri so, še boljše imajo ozvočenje in »light show«. Od čakanja razburjena množica

je vzkipela. Sedeži so bili odveč. Vse je stalo. Res neverjetno, kako na nekatere glasba deluje. No, pa tudi Zeljko ni slab. Prav simpatičen je s svojim žongliranjem z mikrofonom. Vrstili so se hiti in še kak »evergreen«, ki je pokazal, da so »Gumbi« boljši s svojo glasbo. S to lahko navdušujejo, z drugo pa kaj kmalu razočarajo. Konec je natančnejši kot pričetek. Ne pomaga. Prošnje publike so zaman. Zopet... kad ljubi Bosanac. Konec. Končan je tudi prvi rock koncert, ki ga je ponosna nova hala pod Golovcem dobro prestala.

VOJKO RIZMAL

LAŠKO

ŠMOHOR JE ŽIV!

Planinski dom na Smohorju nad Laškim je letošnje poletje dobil novega oskrbnika. S tem je bila odpravljena dilema, ali bo dom odprt ali zaprt. Dom je odprt vsak dan in izletniki ter planinci se v njem lahko okrepčajo in odpočijejo. Na voljo so jim tudi topla jedila, saj kuhinja obratuje celodnevno. Poleg tega ima dom tudi nočitvene zmogljivosti. Obiskovalcem so na voljo štiri sobe v katerih so štiri oziroma tri ležišča, in dvojne skupnih

ležišče s po petnajst posteljami. Cena ležišča v sobah je 12 dinarjev za planince in 30 dinarjev za ostale obiskovalce. Na skupnih ležiščih pa planinci odštejejo za nočitev 9 dinarjev, ostali obiskovalci pa 15 dinarjev.

Dom na Smohorju upravlja Planinsko društvo Laško, ki ima velike, kratkoročno zastavljene načrte. Najprej nameravajo urediti kopalnico in sanitarije v nadstropjih, kjer so sobe. Temu bo sledilo renoviranje notranjih prostora

rov in napeljava centralne kurjave, da bi dom dočakal zimsko sezono in smučarje ter smučarske tečajnike prijetno ogrevan. Če jim bodo odobrili posojilo, pa nameravajo obnoviti fasado in popraviti zunanji videz doma.

V začetku septembra bo Planinsko društvo Laško organiziralo orientacijsko tekmovanje in podelitev značk Savinjske planinske poti. Obe prireditvi bosta na Smohorju.

RADO SERNEC

SREČANJE

ZAGORELO JE...

Srečali smo ga na Golteh. V tistem okolju, na katerega ga veže nič koliko spominov na partizanska leta. Na prve akcije Prvega štajerskega bataljona.

»Bilo je konec maja ali na začetku junija 1942. leta.« je pripovedoval dr. Franc Polh — Izak, tedaj pomočnik komisarja in sekretar osnovne organizacije KP v Prvem štajerskem bataljonu. »Bilo nas je okoli trideset borcev. Za-

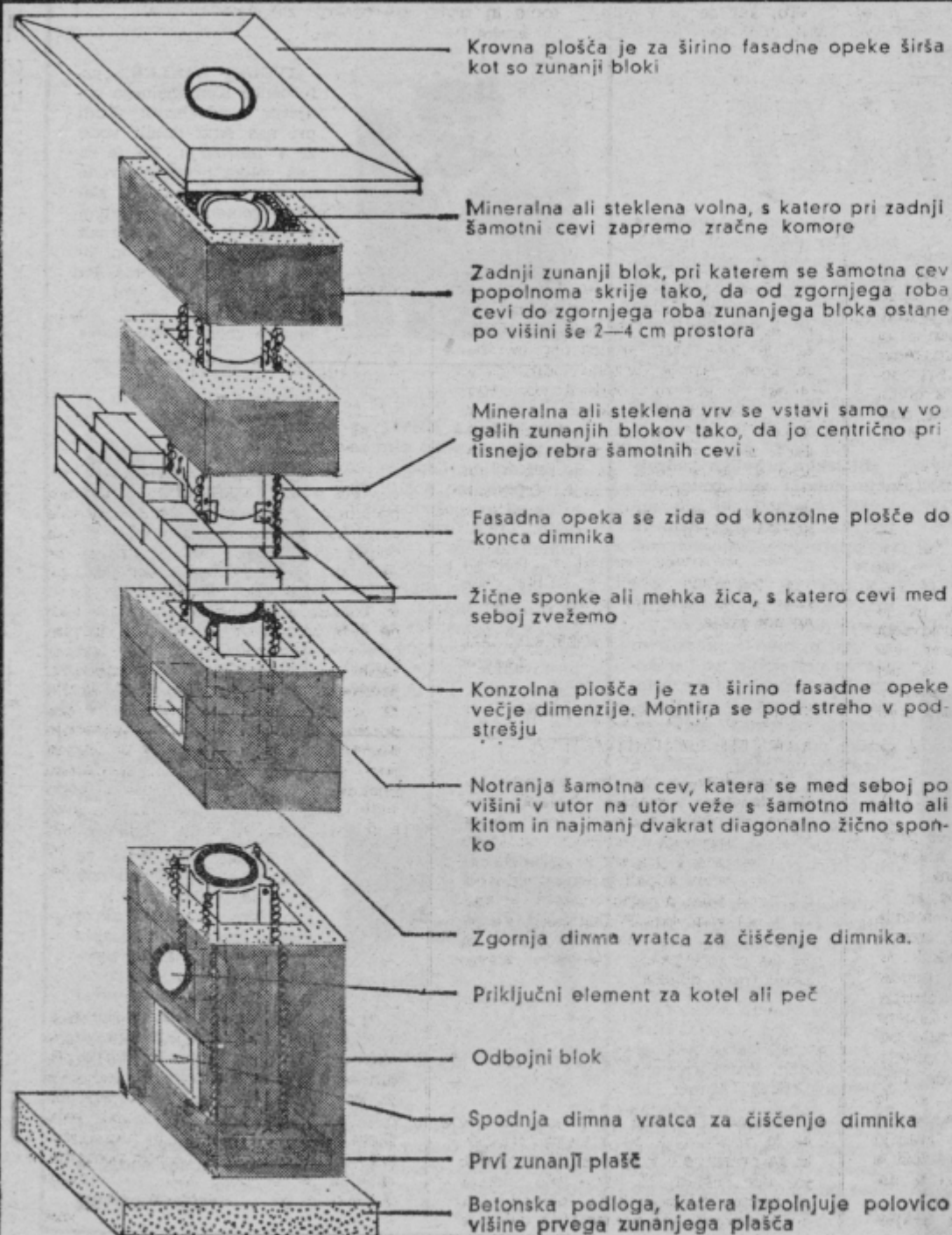
drževali smo se prav na tem območju. Semkaj pa so pogostokrat prihajale tudi močne sovražnikove patrulje. Prihajale so iz doline in po navadi prenočile v tedanji planinski koči na Mozirski planini. Ko so se odpočili od hoje do koče, so seveda šli v akcijo. Tako jim je planinska koča nudila varno zatočišče in počivališče.

Pa ne za dolgo. Odločili smo se, da jo zažgemo. Načrt je bil hitro pripravljen. Skovali smo ga skupaj s tedanjim oskrbnikom planinske postojanke, ki je bil naš človek. Žal, sem pozabil, kako se je pisal. Zato smo pred požigom spravili iz koče vse, kar je bilo oskrbnikovega. Spustili smo tudi ovce... Potem je zagorelo. Bila je

to velika bakla, nam v veselje. Nemoem pa v opozorilo, da na tej zemlji ne bodo nikoli gospodarili.

MB

TO-MO-DI

**TOPLI MONTAŽNI
DIMNIK Z GIBLJIVO
KISLOODPORNO
OGNJEESTALNO
ŠAMOTNO CEVJO**

**MONTAŽNO INDUSTRIJ
PODJETJE**

61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13

TEL. 22-113, 20-641

TELEX 31420 YU KIP
Informacije in strokovni nasveti v vseh
trgovinah z gradbenim materialom

KOZARA V OFENZIVI

STOJANKA, JUNAŠKA MATI

Prihod nemške soldateske v Knežpolje so ljudje pričakali z odporom — vajeni večnega bojevanja, upiranja različnim zavojem, pač morali zaslužiti, da s temi vojaki ni prišlo nič dobrega, kot ga ne prinese nobena vojska. Ze tiste prve dni se je ljudstvo zapiralo vase, posamezniki pa so v temnih nočeh že pogledovali proti Kozari.

Teror povzroči teror in že kar v začetku so Knežpoljci močno občutili trdo roko novega gospodarja. To je bil povod za vstajo, za organiziran odpor, ki se je krepil čedalje močnejše vse tja do januarja 1942. Kozara je takrat že imela svoje prve, trdno organizirane partizanske enote: prvi in pozneje drugi kozarski krajiški odred. Partizanov ni bilo moč streti, zato so se okupatorji znašli nad prebivalstvom. Svojo vlogo je začelo opravljati taborišče Jasenovac. Približno v istem času je general Bader, komandant nemških sil v Srbiji, zapisal v svojem poročilu:

»Poizkusi, da se žarišče upora v Bosni uniči ali vsaj zmanjša, niso uspeli. V poletju lahko računamo s splošno vstajo na Balkanu. Tri divizije in pol ne bodo sposobne, da uduše vstajo. Tudi hrvatska vojska ne pride v poštev zaradi njene nesposobnosti...«

Nemški štab je stopil v

akcijo. Sledili so prvi koraki. Knežpoljce so začeli množično seliti v Jasenovac, da ne bi pomagali svojim. Nепrestani vpadi na ozemlje pod Kozaro so prisilili prebivalstvo, že izčrpano od klanja, da se je umaknilo na Kozaro, kjer je imel svoje zatočišče II. kozarski odred.

Za operacijo na Kozari je bila določena »borbena skupina Zahodna Bosna« pod neposredno komando nemškega generala Stahla. 25. V. 1942 je skupina dobila ukaz za napad, v katerem je po današnjih ocenah sodelovalo okoli 40.000 do 45.000 sovražnih vojakov.

Kaj se je dogajalo v tistih tednih na Kozari, ve danes že vsak otrok. Tudi o tem smo se pogovarjali pod Kozaro, v vasicah, kjer nosijo črno žensko, ki ti žalostno ponosno pove, kako so pred njihovimi očmi padali očetje in sinovi, kako so jih klestili trije nemški obroči in človek ni smel jokati, ker bi si sicer izjokal oči od neprestanega gorja. Nenehne borbe II. kozarskega odreda, skrb za prebivalstvo in končno skrb za lasten obstoj je te ljudi prekalila v neupogljive, trmaste upornike, ki bi drobili v svojih rokah še tanke.

»Tedne in tedne je divjala skozi dolino Mlečnice nemška vojska, je govorila ena izmed premnogih Stojank, vrlih Knež-

poljk. Za njimi so se valili ustaši in klali, kar jim je prišlo v roke. Seveda, Nemci so prepustili krvavi posel domačim in ti so z upano jim nalogo dobro opravili.«

Vrstili so se preboj za prebojem. Obročev ni bilo moč zlomiti. Ljudje na Kozari so trpeli molče, pa tudi s pesmijo na ustih. Znano kozaračko kolo je odmevalo med smrekami že skoraj izkrevave Kozare. Toda takrat je bilo to kolo drugačno. V vsakem gibu, tako pravijo še danes Knežpoljci, je bila žalost, jok za dragimi, neutolačljivo hrepenenje za svobodo, za opustošenimi domovi. Stojanke, matere Knežpoljke, so bile svoj največji boj v zgodovini.

»Enakomerno smo prestopali v krogu, tiho prepevali, nad nami pa so tresale mine in drdrali mitraljezi. Ničkoliko jih je bilo med nami, ki smo izgubili vse, veliko jih je bilo, ki so imeli svoje med borci.« je pripovedoval Ostojica iz Mlečnice.

Ti pred prebojem s Kozare se je zgodilo še tisto najhujše: Nemci so zajeli ranjence. Med njimi je bil eden redkih preživelih, Milorad Vukalo iz Ševarlija pri Bosanski Dubici. Ranjen v obe nogi je čakal na rezultat drugega preboja kozarskega odreda, da potem končno le odide na zdravljenje.

»Med ranjenci se je tu in tam slišalo streljanje.

Zadnji naboji so bili to, zanje, samo zanje. Vedel sem, da je konec. Padel sem z voza, na katerem sem bil, na tla in začel drseti po rokah čim dlje v stran. Samo v stran. Kmalu sem videl kolone v zelenih uniformah in ustaše. Niso me mogli več videti. Zaslišalo se je kričanje, strelji, potem pa je vse utihnilo. Vedel sem, da je konec. Niti jokati nisem mogel.«

Končno jim je uspelo prebiti sovražno obroč. Zdaj je bila kozarska ofenziva takorekoč končana. Za premnoge za vedno.

Ljudje, ki so se vrnili, kozarski odred je kmalu začel z novimi akcijami, so imeli kaj videti. Pod Kozaro se je dvigoval dim, življenja v vaseh ni bilo več, le tu in tam je še klicalo malo upanja v razmesarjenih telesih. Tako imenovano »čiščenje Kozare« v poofenzivskih dneh je popolnoma uspelo. Tako se danes stoji v nemških dokumentih. Čiščenje, a ne ofenziva. Ta je propadla.

Ničkolikokrat sem v tistih dneh, ko sem od premnogih poslušal kozarsko krvavo bajko, pomislil na Kulenovićevo pesnitev Stojanka mati Knežpoljka. Ko sem stal ob njenem spomeniku, spomeniku Kozari in njenim čvrstim ljudem, sem se spomnil na stavke, ki jih je izrekel Kojo, narodni heroj:

»To, kar se je v junjskih dneh 1942 dogajalo na

S sklonjeno glavo in žilavimi rokami stoji Knežpoljka kot opomin: Da se ne bi nikoli več zgodilo.

Kozari, ni moglo ostati brez odmeva. Tragedija kozarskega ljudstva in neštene žrtve partizanov so že same po sebi klicale nekoga, da jih prelije v verze. Če ne bi naredil to Kulenović, bi nekdo drug. Stojanka, mati Knežpoljka je spomenik vsem ljudem Kozare.«

Zdaj Stojanka nekako toplo in trpko zre preko Bosanske Dubice in kdo bi

vedel, kaj pomeni ta pogled, ki ga je izklesal kipar. Nekaj je gotovo: v njem je tisto veliko hrepenenje po svobodi, neskončna žalost za knežpoljskimi Srdjani, Mrdjani in Mladjani.

Ko sem se vračal z dubiškega pokopališča, kjer nad grobovi partizanov bedi Knežpoljka, sem se nenehno obračal...

MILENKO STRAŠEK

NAŠ KRAJ

ŽALSKI TRIM: PREDVSEM MNOŽIČNOST

Telesnokulturna skupnost Zalec in komisija za rekreacijo sta letos organizirali več trim akcij, ki so zelo uspeli. Pripravili so trim akcije v kolesarjenju, plavanju, teku za Cooperjev test in smučanju. Skupaj se je vseh akcij udeležilo 9566 občanov. Po številu udeležencev je daleč pred vsemi hoja, ki se je udeležilo 2240 ljudi. Akcij se udeležujejo predvsem mladi. Vendar pa niso zadovoljni z doseženim, zato bodo še vse dosedanje akcije ponovili, organizirali pa bodo tudi tekmovanje za športno značko za najmlajše. V načrtu imajo tudi uvedbo trim kartončka za atletiko in rekreacijski mnogoboj.

K. M.

PD PREBOLD: SKRB ZA PODMLADEK

Planinsko društvo Prebold sodi med najdejavnejša v žalski občini. Še posebej pohvalno pa je to, da v društvu posvečajo izredno veliko skrb delu z mladimi. To niti ni čudno, saj je med 950 člani društva kar 550 pionirjev. Za njihovo dejavnost skrbijo na različne načine. Seveda vlada med mladimi največ zanimanja za organizirane poho-de v gore. Samo letos so tako opravili 12 izletov, med katerimi so popeljali pionirje v gorski svet Savinjske doline, v Kamniške alpe in Julijce. Izleti so bili izredno množični, saj se je v povprečju vsakega udeležilo med 20 do 30 pionirjev.

Da ne bi ostali le pri izletih v gore, so za pionirje pripravili tudi pionirsko planinsko šolo, ki se je je pod vodstvom Marije Kapus udeležilo in jo tudi uspešno zaključilo 33 pionirjev. Veliko delajo tudi z mladinci. Po-

leg izletov, teh je bilo letos 5, načrtujejo pa še 4, so pogoste tudi šole za gorske stražarje. Letos je tako izpite za gorske stražarje opravilo 10 planincev iz tega društva. Pri šolanju za gorske stražarje pa je planinskemu društvu priskočil na pomoč Prirodoslovni muzej Slovenije. Ob skrbnem delu v društvu tako tudi rezultati niso skromni.

B. S.

ŽALEC: ZAČETNI TEČAJ ZA TENIS

Partizan Zalec je v času od 19. do 30. julija organiziral teniški tečaj za začetnike! Obiskalo ga je 12 ljudi, predvsem mladine, obsegal pa je 20 ur. Tečaj, ki je potekal predvsem dopoldne je vodil Silvo Lakner. Zaradi velikega zanimanja so se pri klubu odločili, da že jeseni ponovijo začetni tečaj in organizirajo tudi nadaljevalnega.

K. M.

GORCA: VODA, CESTA

Prejšnjo soboto smo bili priče praznovanju krajanov Gorce v krajevni skupnosti Galicija v žalski občini.

S slovesnim odprtjem pipe se je uresničila želja Gorčanov in menda se vsi z njimi veselimo tega trenutka. Doktor Vizjak, podpredsednik režijskega odbora, je v uvodu poudaril, da brez solidarnosti širše družbene skupnosti ne bi bilo te delovne zmage. V uvodnem govoru je bilo posebej čutiti, kako se domači kmetje, Gorčani in lastniki počitniških hišic postali eno, še zlasti takrat, ko je treba prijeti za delo. Dokaz za to je tudi cesta, ki jo pravkar gradijo z družinimi močmi. Takega sožitja si v krajevni skupnosti želimo še naprej.

Zatem je predsednik sveta krajev-

ne skupnosti Verdel nakazal številne probleme, ki smo jih rešili ali pa so v srednjeročnem programu. Teh pa ni malo. Jamstvo za uspeh vidi v delavnosti občanov, saj ne mine nedelja brez udarniškega dela v tem ali onem koncu krajevalne skupnosti. To so začutili tudi v občinski skupščini, saj je Jože Jan, predsednik izvršnega sveta, ki je uradno odprl novi objekt, v govoru poudaril, da vedo, da v Galiciji živijo kleni ljudje, ki mnogo prispevajo za družbeni standard, zlasti v zadnjih nekaj letih. Želimo si, je še dejal, da bi bilo v občini še več tako zagnanih krajevalnih skupnosti, kajti potem bi probleme hitreje reševali.

Ves otvoritveni spored so posebej lepo popestrili otroci iz Velike Prešice, ki so duhovito prikazali razvojno pot kraja.

JOŽE KRULEC,
Železno

POLJE OB SOTLI: NOVI METRI VODOVODA

V teh dneh bo mladina šmarske občine izdatno pomagala občanom Krajevne skupnosti Polje ob Sotli pri izgradnji njihovega vodovoda. Mladinci bodo skupno s pripadniki teritorialnih enot in občani kopali jarek za vodovod. Le ta bo eden mnogih odcepov od kazjanskega vodovoda Fužine Sotla. Če seveda ne bo nagajalo slabo vreme, se bo na obsojteljskem delovišču zbralo okoli tristo mladih.

mst

LESIČNO: KRAJEVNI PRAZNIK

Krajanje krajevalne skupnosti Lesično se že pripravljajo na krajevni praznik, ki ga praznujejo v spomin na osvoboditev trga Pilštanj, 15. julija 1944. Praznik so namenoma pomaknili, da bodo lahko praznovali več pomembnih delovnih

uspehov. Največ bodo, kot smo izvedeli, lahko pokazali člani protovoljnega gasilskega društva Pilštanj-Lesično, menda pa bo do 5. septembra, takrat bo namreč praznik, pod streho vsaj v grobem tudi vaški dom.

mst

MARIJA GRADEC: DOM KRAJEVNE SKUPNOSTI

Krajevna skupnost Marijagradec pri Laškem je ena redkih, ki nima nobenih prostorov, v katerih bi lahko delovale družbene organizacije, kjer bi se zbirali občani. V gornjem delu doline so se sestajali v šoli, v spodnjem delu pa kar v gostilni, kar ni najbolj primerno in končno gostoljubnosti gostišča tudi ne kaže izkoriščati v nedogled. Izvršni odbor krajevalne skupnosti je v sodelovanju s političnimi organizacijami, predvsem z mladino, pokrenil akcijo za ureditev tega vprašanja. Že 14 dni poteka udarniška akcija za izgradnjo doma krajevalne skupnosti. V ta namen bodo adaptirali nekdanje gospodarsko poslopje pri gostilni. V pritličju bodo večjo sobo dobili mladinci za svoj klub, kakršnega so imeli v zasebni hiši v Lahomnem, etaža nad tem pa bo imela dvoranico, pisarno za organizacije in sanitarije.

BOČ: PREDVOJAŠKA VZGOJA

V začetku tedna se je na Boču zbralo okoli sto mladincev iz vse šmarske občine. Mladi bodo imeli v bližini planinske postojanke svoje vsakoletne vaje, kot jih zahteva program za izpopolnjevanje vseh, ki še niso služili vojaškega roka. Hkrati se bodo tudi seznanili s tradicijami NOB na tem področju, ogledali pa si bodo tudi partizansko bolnico, ki je v neposredni bližini.

mst

Staša Gorenšek

Za hladno jesen

Mea prvimi oblačili, ki se jih domislamo takrat, ko že hladna jesen trka na duri, so prav gotovo tople pletenine. O pleteninah se ne govori ali so moderne ali niso. Pletenine se preprosto nosijo, so vselej aktualne, ker pač ne moremo več brez njih.

Letošnje jesensko-zimske pletenine še naprej ostajajo debele, grobe, folklorno navdihnjene. Spletene so iz grobe domače ali vsaj na videz domače volne v reliefnih ali slikovitih narodnih vzorcih, ki letošnjo jesen takšijo po Balkanu. Posebno Pariz se navdušuje nad takšnimi balkanskimi vzorci.

Kroji jopic, telovnikov in puloverjev so prav tako ostali precej široki, udobni, saj so športne pletenine največkrat dopolnjene z dolgimi hlačami ali nagubanim krilom, kajti z elegantnim ozkim krilom imajo kaj malo skupnega.

Ce se bi letošnjo jesen spet rade postavile z novo, ročno spleteno in originalno jopico, bo torej že kar pravi čas, da vzamemo pletilke spet v roke.

Pisma

ZAPRAŠENO TIHOŽITJE

Pred kratkim sem se na svojem sprehoju znašel na prostoru, kjer je pred stoletji bilo Heraklejevo svetišče. Torej, v Celju na Aljaževem hribu. Prostor je obdan s šavjem, vitki stebri pa so vzvišeno zrli na pridobitve dvajsetega stoletja: prazne konzerve Podravkine juhe, Gavrilovičevih salam, paštet, razbite steklenice Coca-Cole in še kaj.

Vseeno pa moram priznati, da je v tem tihožitju drugega stoletja proti civilizaciji dvajsetega stoletja prevladal davno minuli čas in da se v teh ruševinah kaže bogastvo duha, ki ga današnja doba ne zmore več. Se dobro, da je to svetišče tako odmaknjeno, sicer bi bila sramota preveč očitna. Vredno ogleda!

HERMAN MUSEC
Celje

Skušali smo opraviti zamenjave, da ugodimo stranki, vendar pri najboljši volji tega ni bilo mogoče storiti, ker je bila garaža praktično prazna. Predstavniku upokojencev smo povedali, da imamo probleme z BAI in da smo tudi javili agenciji o zgoraj navedenih spremembah, ki so nastale med časom njihovega naročila za 45-sedežni avtobus. Trditelj, da sta morala dva potnika sedeti na navadnih stolihi po naši krivdi ne drži, ker so tudi oni imeli enega potnika več, kot pa je predvidevalo naročilo za avtobus.

Stranko prosimo, da nam krivdo, kolikor zadeva nas, oprostijo, ker je šlo v danem primeru za izredno napete razporede naših vozil.

Upamo in želimo, da Društvo upokojencev Sentyur še naprej ostane naročnih naših uslug.

Glavni direktor
LEOPOLD PERC,
dipl. phil.

ODGOVOR IZLETNIKA ŠENTJURSKIM UPOKOJENCEM

V zvezi s pritožbo Društva upokojencev iz Sentyurja glede dodelitve avtobusa za izlet dajemo sledeče pojanilo:

Dne 1. 6. 1976 je Društvo upokojencev naročilo v TOZD turistična agencija en 45-sedežni avtobus za izlet. Isto naročilo je posredovala turistična agencija TOZD potniški promet, št. nar. 291.

Kot vam je znano so se v času, ko bi moral biti izlet, to je 17. 6. 1976 vršile Balkanske igre v Celju in je organizator teh iger pri našem podjetju rezerviral 7 turističnih avtobusov za prevoze atletov po celjski okolici, na letališča Zagreb in Ljubljana ter za izlete.

To število je bilo fiksno in se ga je bilo treba strogo pridržavati. Odgovorni uslužbenci TOZD potniški promet so na to opozorili TOZD turistično agencijo, da v času BAI ne bo mogoče dodeljevati 45 sedežnih avtobusov za druge izlete. Tako je naročilo bilo za 17. 6. 1976 prestavljeno na 21. 6. 1976, ki pa je kljub temu sovpadalo v BAI, ker je opravljal TOZD potniški promet po BAI še prevoze za organizatorja BAI in so gornji avtobusi, 7 po številu, bili oddani.

Razporedniška služba je dodelila za to vožnjo 44-sedežni avtobus. Navedenega dne, to je 21. 6. 1976, je tov. Jesenek Jože zaradi manjše okvare nekoliko zamudil pri odhodu iz Sentyurja in je nato pripeljal s potniki v avtobusom v garažo zaradi eventualne zamenjave.

Navedenega dne, to je 21. 6. 1976, je bilo skupno odsotnih 18 vozil in to 11 za druge posebne vožnje in 7 rezervirano za BAI.

PISMO HVALEŽNE BRALKE

Ze velikokrat sem vam hotela pisati pa se nisem odločila. Zdaj sem se odločila in vam pišem, da bi vam odkrila svojo veliko željo. Naj še zapišem da sem že dolgo let zvrsta naročnica in bralka Novega tednika in mi je to pravzaprav edino razvedriljo, ki ga imam v življenju, čeprav imam za branje malo časa.

Ze v otroških letih sem okusila veliko bridkosti. Oče je umrl, ko sem imela štiri leta. Na kinetiji smo živeli z materjo. Ko sem imela 24 let sem se poročila. Prav tako na kmetijo. Dovolj trdega dela, saj sem sama med petimi moškimi, to je med možem in štirimi sinovi. Ponosna sem nanje.

Bolna sem in že več let si želim, da bi šla vsaj za nekdanj dni na morje. Vem da bi mi koristilo. Toda, kako naj grem, ko pa nimam človeka, ki bi v tem času prevzel moja dela pr živini. Če bi v vasi koga prosila za to uslugo, bi se mi smejali. Sorodniki pa so predalec da bi priskočili na pomoč. Tudi noč ne kaže prevelike vneme za uresničitev moje želje in pravi, saj tudi jaz živim, čeprav se nisem videl morja.

Se to, jaz sem že ugotovila, da je morje slano in to po zaslugi vsega izleta, ki ste ga za kmečke žene pripravili v Portorož. Se zdaj se vam ne morem zahvaliti, kako sem bila tedaj srečna.

Tako, to je vse in kar lažje mi je pri srcu, ko sem to napisala in ko v časopisih toliko piše o domostih. Kdo ve, kdaj si ga bom lahko privoščila? Vraj za pet dni!

Vse v uredništvu vas lepo pozdravlja Vaša
JOZICA IZ VOJNIKA

Ob prazniku občine Šentjur čestita vsem poslovnim prijateljem

Ljubljanska banka
podružnica celje

ALPINISTIČNI KOTIČEK

DOBRO S PRIPRAVNIMI

Ze dva tedna nazaj smo pisali o vzponih in tečaju celjskih alpinistov v tujih gorah. Ob lepih dosežkih navez, ki so plezale v Glocknerju, Kaiserju, in francoskih Alpah, pa tudi člani, ki so ostali doma, predvsem pa pripravniki in tečajniki, niso sedeli križem rok. Toliko samostojnosti kot v tej sezoni, redko zasledimo v vsem povojnem času. Pri marsikaterem vzponu bi lahko rekli »da miši plešejo, ko mačke niso«, ker je bil načelnik v avstrijskih hribih in so pripravniki videli zeleno luč za svoje želje. S tem je bilo preplezanega res veliko in težkega, vendar zopet nad dovoljeno mejo po pravilniku za alpinistične odseke. Ta točno določa, do katere stopnje smejo pripravniki, in do katere tečajniki letošnje plezalne šole. Ta prehitavanja v težje so pač ogledalo časa in tempa v katerem živimo, »krivis« pa tudi njihovi vzorniki v odseku — močne članske naveze —, ki letos plezajo skrajno težke smeri na tekočem traku. To je za renome alpinizma v Celju rožno olje, žalostno in kritično postane, če samo eden naredi napako in odsek namesto v steno spremi prijatelja na zadnjo pot.

Ob sobotah in nedeljah od

17. 7. do 8. 8. so bile v domačih stenah preplezane naslednje smeri: triglavska severna stena — Slovenska, Bavarska, Zimmer-Jahnova, Dolga nemška, Skalaška. Zanimivo je, da so v teh smereh, ki zahtevajo dobo kondicijo in sposobnost orientacije, povsem samostojno plezali pripravniki in celo tečajniki, ki so šli s tem precej čez dovoljeno.

V Savinjskih se je plezalo nad Okrešljem in Korošico kar po vrsti z leve na desno. Turska gora — Škalarjev greben, Čadova, Modoc-Režkova, Debeljakova in nova smer »Mišolovka«, ki poteka desno od Režkove po stebri. Plezala sta Mesarec in Sah Marjana (IV) — 5 ur. Mala Rinka — Debeljakova, Vzhodna, Igličeva in Cicova varianta Igličeva, Steber Štajerske Rinke in Steber Križa, v Dedcu nad Korošico — Beli raz, Leva smer, Desna smer in Pintarjeva. Težave teh smeri so v mejah od III. do V. stopnje. Imena pripravnikov, ki nastopajo najpogostejše: Prevorsek, Planinšek, Saša Marjana (ki pleza tudi kot prva v navezi), Bergant, Lesjak, Deželak, Krašovec, dr. Vilič in dr. Zuntar, ki v navezi s tečajniki pridno nabirajo znanje in

smeri, predvsem pa samostojnost. V najtežjih smereh je na vrvi seveda član. Z voljo, željami in trmo je nad IV. stopnjo konec — tam

stena postavlja svoje pogoje.

Poročilo o vzponih v skupini Mont Blanca izide v naslednji številki NT. CIC

ŠPORTNA REKREACIJA V ŽELEZARNI

NA TRDNIH TLEH

Nad 1/3 železarjev nastopa na medobratnih tekmah — 40 organizatorjev rekreacije v obratih — Redna vadba in rekreacijska osnovna dela — Skrb za nove objekte.

STORE — Železarna Store je kot prva delovna organizacija v naši republiki že leta 1960 nastavila profesionalnega rekreatorja za šport in odih. Z izbiro so imeli veliko grečo, saj je Veber Tine prinesel s seboj na novo delovno mesto že veliko organizacijskih in strokovnih izkušenj, ki si jih je nabral v svojem življenju kot amaterski športni in telovadni delavec. Uspehi njegovega 15-letnega dela in razumevanja vodstva podjetja ter njegovih samoupravnih organov so na tem področju naravnost presenetljivi.

Štorka železarna šteje trenutno 3.000 delavcev. Kar 1.000 jih nastopa na medobratnih tekmovanjih, ki so izredno privlačna oblika aktivnosti v športni rekreaciji. Tekmovanja obsegajo kar 15 športnih panog in iger. Ligaški sistem tekmovanj med obrati z deset člani pa se izvaja v odbojki, namiznem tenisu, malem nogometu, rokometu, košarki in šahu. Vsak obrat (in teh je 40!) ima svojega športnega rekreatorja, ki po organizacijski in tehnični plati skrbi za vadbene svojih izbranih ekip ter njihovo nastopanje. Tolikšna odzivnost na teh tekmovanjih je naravnost presenetljiva, če upoštevamo, da se tekmovanja izvajajo v prostem času delavcev in da od teh le 53 odst. živi v celjski občini (Šentjur 31 odst., Smarje 11 odst.).

V štorski železarni pa težijo, da bi telesna vzgoja in šport v vseh svojih pojavnih oblikah postala sestavni del življenja delavca v njegovem prostem času, trajna navada, s katero bi obogatili svoje življenje. Doslej je uspelo or-

ganizirati že 10 stalnih vadbinih skupin, ki se dvakrat tedensko ukvarjajo z redno splošno vadbo, najmanj enkrat toliko pa se vsaj tedensko po enkrat zbira na športnih objektih v rekreativni vadbi. Najbolj priljubljene panoge so: kegljanje, nogomet, košarka, namizni tenis, smučanje, šah, planinstvo, streljanje in balinanje. Izreden razmah je doživelo planinstvo, ki šteje 300 pripadnikov. Vsako leto prireja planinsko društvo nad 40 planinskih izletov, ki so množično obiskani. Do 100 železarjev se vsako leto vzpne na naš najvišji vrh — Triglav.

Športna rekreacija prisotna tudi na letnih dopustih delavcev Štorske železarne, vendar tudi za športno-rekreativno aktivnost svojih delavcev v počitniškem domu na Rabu. Letos je na Rabu preživel svoj dopust nad 300 delavcev, z družinskimi člani vred pa nad 500. Za koristno izrabo prostega časa je bil na voljo športni rekreater. V času dopusta se je naučilo plavati nad 50 odst. neplavalcev, saj so bili deležni strokovno vodenega plavalnega tečaja. Poleg plavanja so bili dobro organizirani izleti, pa tudi rekreativna športna vadba ter prireditve. V te oblike aktivnosti je bilo zajetih na prostovoljni bazi nad 70 odst. dopustnikov. Dokaz, da si delovni človek tudi na letnem dopustu želi organizirane in dobro vodene športne rekreacije. Organiziranih je bilo kar 24 izletov in 36 športnih prireditev in tekmovanj. Štorka železarji pa izkoriščajo svoj redni dopust tudi v zimskem času. Vse več je ljubiteljev smučanja in drugih zimskih športov. Tako je letos bilo kar 35 železarjev polnih 7 dni v Zakopanah, poljskem smučarskem paradižu, kjer so uspešno izvedli smučarski tečaj. Smučarski tečaji pa se načrtno vsako leto iz-

vajajo tudi na Svetini in Celjski koči, na lepih smučiščih, ki so opremljena z vlečnicami, pa jih ljubitelji zimskega športa v celjski občini vse preveč zanemarjamo.

Ta široka športna in rekreativna oblika aktivnosti štorskih železarjev je možna tudi zaradi tega, ker so v zadnjem desetletju načrtno skrbeli za gradnjo športnih objektov. Športno-rekreatijski center železarjev na Lipi je lahko štorjanom in vsej celjski občini v okras in ponos. V lepem zelenilu je tu centralni stadion z nogometnim igriščem, atletskimi napravami, asfaltnimi igrišči za rokomet, košarko in odbojko, ki so z urejeno električno razsvetljavo uporabna tudi v večernih urah, 3-stezno kegljišče, dvorana za namizni tenis, telovadna dom s prostorno telovadnico, Trim steza in na novo urejeno dvostezno balnišče, pravtako opremljeno z električno razsvetljavo za uporabo tudi v večernih urah. V starih Storah je še nekaj manjših igrišč za krajane KS, pokrito strelišče za zračno puško in odprto za MK in vojaško puško. Ob šoli na Lipi je tudi prostorna, moderno opremljena šolska telovadnica, ki v večernih urah pravtako služi za vadbo rekreativskih skupin. V zadnjih dveh letih pa se pospešeno ureja TRATNA, vsega 12 km iz Stor, kjer bo veliko akumulacijsko jezero železarne. Ob tem novem objektu so dane možnosti za razvoj vodnih športov (veslanje, jadranje, športni ribolov), ob obali pa tudi za druge športe. Tu bo urejena trim steza in več manjših igrišč za male športe z žogo. Ribiči RD Voglajna in drugi krajani so v zadnjih dveh letih opravili prigradnjo športno-rekreativskih objektov že nad 11.000 prostovoljnih delovnih ur.

KAREL JUG

KJE SO DOMAČI PLAVALCI?

V Celju smo ponovno gledali plavalne tekme. Zai smo videli več gostov kot domačinov. Domači plavalci so sodelovali s skromnim številom plavalcev na II. kolu obsavske plavalne regije. Zato pa so z mnogo uspeha nastopili mladi plavalci Velenja, ki so danes že boljši od celjskih plavalcev Neptuna. Zai!

Nastopili so torej plavalci Celulozarja in Velenja ter peščica pionirjev Neptuna. Od Celjanov je bil najboljši mlajši pionir Jože Penca, ki je zmagal na 50 m hrbtno z rezultatom 0:54,1. Tretje mesto pa je osvojil še Roman Nosan pri starejših pionirjih, ko je progo na 50 m hrbtno preplaval v času 0:43,3.

Velenjčani pa so imeli več uspeha. Nataša Razpotnik je zmagala na 50 m hrbtno pri mlajših pionirkah. Matjaž Gaberšek je bil najboljši na 50 metrov hrbtno pri starejših pionirjih in najboljši na 200 m mešano v konkurenci mladincev. Razpotnikova pa je ponovila svoj uspeh še na 200 m mešano pri mladinkah, ko je nadmočno zmagala. Mimo tega uspeha pa imajo Velenjčani še drugo mesto pri pionirkah, ko je Ferarideva uspeha na 50 m hrbtno in tretje mesto po zaslugi dobrega pionirja Kučere.

V štafetnem plavanju so pionirji Neptuna pri mlajših pionirjih drugi, Velenjčani pa so zmagali pri starejših pionirjih, ter osvojili drugo mesto pri pionirkah.

JK

ROKOMET: VLADIMIR VUKOJEV V CELJU

Rokometaši ZRK Celje so že v resnih pripravah za novo prvenstvo. Ker je bilo vreme v Porcu deževno so se vsi skupaj že po treh dneh vrnili nazaj na Skaln klet in v dvorano Golovec. V tem času so marljivo vadili. Priključili pa se jim je pri delu znani igralec reškega Kvarnerja, Vladimir Vukoje, drugi najboljši strellec lanskega prvenstva v I. zvezni ligi. V prihodnje bo nastopal za celjskega zveznega lizaša in tako pojeval zunanji vrstni red celjskega moštva. Bojan Levstik, Miha Bojčič, Vladimir Vukoje, Dušan Božić in Stanko Andrejč bodo vsi kakor kos težkim nalogam v zvezni ligi. Mimo tega smo pri ZRK Celju izvedeli, da je njihov novi član tudi igralec Sevnice Stojan Sumej, čeravno si istega igralca lasti tudi ljubljanski Slovan.

Drugače pa še samo to. V Celju naj bi prišel tudi znani vratar Medveščaka Zorko, državni reprezentant in eden od najboljših vratarjev Jugoslavije. Sam je že obiskal Celje in pristal za sodelovanje. Vprašanje pa je, kako bo sprejela to odločitev uprava Medveščaka. Zato o tem kaj več prihodnje.

Celjski so te dni odpotovali v Italijo na mednarodni turnir v Rimini. Tu bodo nastopili proti znanim ekipam Italije, Avstrije in Zahodne Nemčije. Mimo Celjanov bo tu nastopil še Kvarner z Reke. Takoj po vrnitvi v Celje pa se bodo Celjski pripravljali za težko srečanje proti prvaku Čehoslovaške. Gostje iz CSSR bodo namreč nastopili na turnirju v Dobou in se bodo ob povratku ustavili v Celju. To pa bo vsakega prvotinskega rokometna tekmca v dvorani Golovec. Srečanje bo konec meseca.

Sicer pa nam rokometiški Celjski pripravljajo v mesecu septembru vrsto kvalitetnih tekem. Mimo tega pa bo v tem mesecu tudi prva 30 let celjskega rokometna. Tu bodo nastopile vse vrste ZRK Celja in ponovno bo mo videli na delu veterane, ki bodo na Skalni kleti igrali velik rokomet. Torej pravi rokometni praznik v Celju.

J. KUZMA

NOGOMET: DVAKRAT PO 3:4

Nogometaši Smartnega in Kladivarja nadaljujejo s prijateljskimi tekmami. Tudi preteklo nedeljo je bilo zanimivo s Smartnemo in na Glaziji. Zanimivo pa je, da so tako igralci Smartnega, kakor tudi Celjsani srečanje izgubili z rezultatom 3:4, čeravno so povedli z 2:0. Vse to kaže, da se je neresna igra v zadnjih minutah maščevala enim, kakor drugim.

Seveda so težje delo imeli igralci trenerja Ferija Bencika. V Smartnem je gostoval Rudar iz Trbovelj. Domačini z novincem Rebersakom so kmalu povedli 1:0, drugi zadelat pa je dosegel Kodre. Toda močna vrsta Rudarja se ne preda in izenači na 2:2. Se enkrat Kodre povede 3:2, da bi v zadnjih minutah domača obramba popustila in sprejela dva zadetka. Toda kljub temu so številni gledalci, ki so prišli iz celotne Savinjske doline in celo iz Celja, bili zadovoljni z prikazano igro.

V Celju na Glaziji je gostoval Zagorac iz Krapine. V prvem polčasu so Celjsani prikazali še dokaj dopadljivi nogomet. Posebno Dobrajc je bil gonilna sila celjskega napada. Toda pozneje se ponovi stara napaka. Preveč lagodna igra v obrambi je prinesla v zadnjih minutah uspeh gostov, ki so vodstvo Celjanov 3:2 spreminili v 4:3 v svojo korist. Zadelek za Kladivar pa sta dosegla Dobrajc dva in Martić.

V prihodnjem tednu bo manj trening tekem in več vadb. Celjsani pričakujejo vrnitev branilca Sivke, ki naj bi končno rešil vprašanje obrambe. Smartno pa se pripravlja za pokalno srečanje, ki bo v nedeljo na Ljubnem.

ATLETIKA: 7 CELJANOV NA BAI

Kar sedem celjskih mladincev in mladink bo sodelovalo na letošnjih mladinskih BAI v Grčiji. Dani Korica, zvezni kapetan za mladince je odredil, da potujejo v Kavaliu Zvonka Blatnik, ki bo nastopila v teku na 800 m in 4 x 400 m, Marjanca Kopitler (100 m ovire), Boris Cop (višina), Horvat (daljina), Darko Orožim (kopje), Darko Rener (deseterboj), Rok Kopitler (400 m ovire).

Skupaj z atletki pa je v državni reprezentanci tudi trener AD Kladivarja Miro Kocuvan.

JK

OGLAŠUJTE V

NOVI

tednik

30 LET ROKOMETA V CELJU —

30 LET ROKOMETA V CELJU

OD PIONIRJEV DO I. LIGE

Ze ko so se iztekali dnevi velikega rokometu, smo lahko zaboležili v Celju izredno veliko število mladih igralcev. Ze takrat je bilo mesto ob Savinji zibelka mladinskega rokometu v republiki. Zal pa mladinskega tekmovanja takrat ni bilo. Mladi so nastopali v drugem moštvo Kladivarja in pozneje ZRK Celja. Svojo pomoč pa so pokazali na skupnih pripravah najboljših slovenskih mladincev, ki so bile v Šoštanj. Iz celjskih vrst so takrat nastopili v republiški mladinski

reprezentanci Polde Posnik, ki je bil tudi član državne mladinske reprezentance, Pavle Bukovac, Jože Kuzma, Oto Fijavi, Milan Mulec, Milan Srdić in Stiglic. Seveda so ti nastopali v velikem rokometu.

In ravno ti igralci, ter Peter Hribnik, Ribič, Jezovnik, Franci Ramskugler, Marjan Hlačer, Oto Fijavi, Ciril Kroflič, Drago Orač, Stanko Pahič, Drago Seško, Richard Radej, Franjo Florjanc, Boni Košar, Robi Končar so prvi igralci malega rokometu po letu

1956. Prva generacija celjskih rokometišev, ki sta jo uspešno vodila Uršič in Jezernik je igrala mali rokomet samo leta 1951 pred železniško postajo v Celju, ko so Celjsani premagali ljubljane 4:3 in je bil najboljši igralec Pavle Bukovac z 18 zadetki. Pozneje so še igrali proti Zagrebu in Mariboru, toda to je bilo tudi vse. Vse do leta 1953, ko mladi celjski igralci nastopijo na prvomajskem turnirju v Ljubljani in dosežejo šesto mesto.

Mladim igralcem se pozneje priključijo še najboljši srednješolci Tone Goršič, Adrijan Levstik, Ovahte Mojmir, Vlado Pocaži, ter prvi pionirji Partizana Celje: Dvornik Nac, Krivec Peter, Snelič Alojz, Rovnik Viki, Hribnik Franc in Milko Graber. Ti z več ali manj uspeha nastopajo v konjski in okrajni ligi. Toda do republiške lige je pot še zelo dolga. Sele leta 1961 so Celjsani uspešno dosegli vstop v republiško ligo. Na kvalifikacijah v Murški Soboti. Pet let je trajala borba, ker so Celjsani medtem leta 1959, nesrečno izpadli iz prvih kvalifikacij v Kranju.

ZRK Celje je uspel šele takrat, ko je dobil prvo »transfuzijo« mladih igralcev iz Partizana Celje, leta 1961. To so bili igralci tega TVD, ki so že leta 1959 osvojili naslov pionirskega prvaka Slovenije in s svojo igro opozorili na zletu Partizana v Beogradu, ko so bili tretji. V polfinalu so podlegli Pančevu 5:4. Toda delo z mladimi se v Partizanu ni prekinilo. Rodila se je že nova, lahko bi mirno rekli »zlata« generacija celjskih rokometišev. To so bili: Zarko Presinger, Matej Kokot, Andrej Telč, Janez Goršič, Jure Koren, Silvo Krejč, Medved Drago, Izlok Lužnik, Silvo Svajgar in drugi. Bili so to v glavnem igralci III. in I. osnovne šole. Vsi letniki 1946—1947.

Ze kot pionirji so osvajali naslove mladinskih prvakov Slovenije. Kar štirikrat so bili najboljši in tudi petič bi osvojili naslov, če ne bi istočasno, ko je bilo mladinsko prvenstvo, morali igrali pomembno tekmo republiške lige z Brežicami. In ti fantje so bili tudi prva leta nosilci mladinskega rokometu v Sloveniji. V mladinski republiški reprezentanci so namreč igrali: Krejč, Presinger, Kokot, Koren, Povalej, Fink, Medved, Telč, Goršič Janez, Markovič Niko in Markovič Janez, Lužnik in zadnja leta še Levstik Bojan in Lubej Marjan. In ravno ti mladi igralci, katere sta v reprezentanci uspešno vodila trener Tone Goršič in Jože Kuzma so dosegli največje uspehe

slovenskega mladinskega rokometu. Dvakrat so bili drugi, V Učincju in Slovenjgradcu, dvakrat četrti v Kolašinu in Bečuju, ter enkrat peti, prvič v Ohridu.

Zvezni kapetan Ivan Snoj pa je povabil v državno reprezentanco mladincev najprej Silva Krejča, Zarka Preingerja in Jure Korena, pozneje pa še Andreja Telča, Janeca Goršiča, Niko Markoviča, Marjana Lubeja.

Ko pa je rivalstvo med ZRK Celjem in Partizanom Celje doseglo vrhunec, obe moštvi sta leta 1963-64 nastopili v štajerski coni, so rokometni delavci obeh dru-

štvo le naši skupni jezik. Leta 1964 (pozimi) se obe moštvi združila in glej, v naslednjem letu so Celjsani že drugi v republiški ligi. Nova tekmovalna sezona 1965/1966 prinese moštvo ZRK Celje prvo mesto in prvič se Celjsani pojavijo na kvalifikacijah za vstop v I. zvezno ligo. Kvalifikacije so bile v Slavonskem Brodu, kje nastopajo: prvak BIH Velež iz Mostarja, prvak Srbije Bečej in drugoplasirana ekipa Hrvatske — Slavonski Brod.

PRIHODNJC: Cestitke . Vlada Stencla.

J. KUZMA

USPEHI 1956—66

ZRK Celje

- leto 1958: tretje mesto v vzojni republiški ligi
- leto 1959: okrajni prvak
- leto 1960: okrajni prvak
- leto 1961: okrajni prvak in zmagovalec kvalifikacij za vstop v enotno republiško ligo
- leto 1962: peto mesto v republiški ligi
- leto 1963: sedmo mesto v vzhodni republiški ligi
- leto 1964: prvak štajrske rokometne cone
- leto 1965: drugo mesto v republiški enotni ligi in naslov pokalnega prvaka Slovenije (finale: Celje : Slovan 19:12).
- leto 1966: prvo mesto v republiški ligi, zmagovalec zimskega prvenstva in drugo mesto v pokalu (finale: Slovenjgradec : Celje 20:12).
- Zmagovalec kvalifikacij za vstop v I. zvezno ligo v Slavonskem Brodu.

Partizan Celje

- leto 1959: ustanovitev rokometne sekcije pri Partizanu Celje in osvojitev naslova pionirskega prvaka Slovenije. Tretji na Zletu Partizanov Beograd.
- leto 1960: mladinski prvaki Slovenije
- leto 1961: mladinski prvaki Slovenije pionirji drugi v Sloveniji
- leto 1962: mladinski prvaki Slovenije pionirji tretji v Sloveniji
- leto 1963: mladinski prvaki Slovenije pionirji četrti v Sloveniji

Moštvo ZRK Celja in Partizana Celje, skupaj po dvotetnem igranju in ob osvojitvi prvega naslova prvaka Slovenije v sezoni 1965/66. Ti igralci so potem nastopili v kvalifikacijah v Slavonskem Brodu. Na posnetku manjka dvanajsti igralec »Benjamin« Niko Markovič. Povprečna starost moštva je bila 19 let. Z leve stojijo: Alojz Snelič, Bogdan Povalej, Andrej Savodnik, Andrej Telč, Zarko Presinger, Janez Goršič, Mile Djakič, trener in igralec Tone Goršič, Silvo Krejč, Jure Koren in Janez Markovič. To je bil zadnji posnetek ekipe na igrišču Partizana. Pozneje se dokončno preselijo na Skaln klet.

KLOŠTER PRI POLZELI

TRAKTORISTI SO TEKMOVALI

Najboljši traktoristi na regijskem tekmovanju od leve proti desni: Slavko Škrabar, Marija Steiner in Stanko Cerovšek (vsi Hmezd Zalec)

Minulo soboto je bilo v Kloštru pri Polzeli območno tekmovanje traktoristov. V oranju, spretnostni vožnji in teoretičnem znanju so se med seboj pomerili poklicni traktoristi, mlade zadružnice in zadružniki. Tekmovanja se je udeležilo 44 tekmovalcev iz občin Sentjur, Slovenske Konjice in Zalec. V vseh treh panogah je največ točk zbral pri poklicnih traktoristih Slavko Škrabar iz Sempetra, drugi je bil Martin Steiner, tretji pa Stanko Cerovšek. Med mladimi zadružnicami se je najbolje odrezala Milena Stepšnik iz Petrovc, druga je bila Jožica Kos iz Vinske gore, tretja pa Terezija Levč iz Cernove. Med mladimi zadružniki pa je zmagal Marjan Ribič iz Galicije, drugi je bil Janez Serdoner iz Spodnjih Groševlj, tretji pa Stanko Kuder iz Vrbja.

Tekmovanje je bilo zelo zanimivo in privlačno, saj so se na njem traktoristi borili za uvrstitev na republiško

prvenstvo, ki bo čez nekaj dni v Kranju. Vsem omenjenim tekmovalcem je uvrstitev na to tekmovanje tudi uspela in prepričani smo lahko, da se bodo dobro odrezali in s tem nadaljevali tradicijo dobrih uvrstitev traktoristov iz žalske občine na republiških tekmovanjih.

Območno tekmovanje poklicnih traktoristov in mladih kmetijskih proizvajalcev je odlično pripravil aktiv Ljudske tehnike v sodelovanju z aktivom mladih zadružnikov kombinata Hmezd, pri organizaciji pa je pomagala tudi občinska konferenca Zveze socialistične mladine Zalec.

TONE TAVČAR

OGLAŠUJTE V

**NOVI
tednik**

Osnovna šola »Peter Šprajc-Jur« Žalec

ponovno razpisuje
prosti delovni mesti

DVEH UČITELJEV razrednega pouka za PB učencev

POGOJ: učitelj ali predmetni učitelj razrednega pouka.

Nastop dela: 1. september 1976.

LOVEC LJUBLJANA poslovalnica Celje

razpisuje
prosti delovni mesti

PRODAJALCA in PRODAJALKE

POGOJI: prodajalec — odslužen vojaški rok in šoferski izpit.

Poskusno delo 3 mesece.

Prošnje pošljite na naslov LOVEC Ljubljana, Gospodarska cesta 12.

KOZJE: USPELO TEKMOVANJE

Pred dnevi se je na Bohorju končalo meddružinsko strelsko tekmovanje. Tekmovalci so se na tej prireditvi, ki je že deseta po vrsti in je organizirala Lovska družina Kozje, pomerili v streljanju na 100 m, 200 m, 300 m, 400 m, 500 m, 600 m, 700 m, 800 m, 900 m, 1000 m, 1100 m, 1200 m, 1300 m, 1400 m, 1500 m, 1600 m, 1700 m, 1800 m, 1900 m, 2000 m, 2100 m, 2200 m, 2300 m, 2400 m, 2500 m, 2600 m, 2700 m, 2800 m, 2900 m, 3000 m, 3100 m, 3200 m, 3300 m, 3400 m, 3500 m, 3600 m, 3700 m, 3800 m, 3900 m, 4000 m, 4100 m, 4200 m, 4300 m, 4400 m, 4500 m, 4600 m, 4700 m, 4800 m, 4900 m, 5000 m, 5100 m, 5200 m, 5300 m, 5400 m, 5500 m, 5600 m, 5700 m, 5800 m, 5900 m, 6000 m, 6100 m, 6200 m, 6300 m, 6400 m, 6500 m, 6600 m, 6700 m, 6800 m, 6900 m, 7000 m, 7100 m, 7200 m, 7300 m, 7400 m, 7500 m, 7600 m, 7700 m, 7800 m, 7900 m, 8000 m, 8100 m, 8200 m, 8300 m, 8400 m, 8500 m, 8600 m, 8700 m, 8800 m, 8900 m, 9000 m, 9100 m, 9200 m, 9300 m, 9400 m, 9500 m, 9600 m, 9700 m, 9800 m, 9900 m, 10000 m.

Ekipno je zmagala lovška družina Rečica pred LD Bohor Planina pri Sevnici in LD Smarje pri Jelsah. Med posamezniki je dosegel prvo mesto Miha Horjak iz LD Rečica, za njim pa sta se uvrstila Mišo Horjak, LD Rečica in Virant Franček iz LD Lenart.

ŠPORT

NA DVEH STRELIŠČIH

Na celjskem strelišču je bilo izvedeno občinsko prvenstvo z malokal. puško serijske izdelave za mlajše tekmovalce. V posameznih kategorijah so bili doseženi sledeči rezultati: Pionirji v disciplini 3 x 10 strelav: 1. Branko Malec — 228 krogov, kar je nov celjski rekord — SD »Kovinar« Store, 2. Franc Krašek — 179 kr. SD »Celje«, 3. Aleš Hočevar — 175 kr. SD »Tempo« itd. Pionirke 3 x 10 strelav: Zmagala je Alenka Jager s 186 kr., kar je tudi nov celjski rekord — SD »Celje« itd. Mladinci: 3 x 20 str.: Najboljši je bil Ljubo Ledinek — SD »Bratov Dobrotinšek« Vojnik s 341 progi.

Zal pa ni nastopila niti ena mladinka, torej žalostne perspektive za ženski strelski šport v Celju. Najboljši trije pionirji in pionirke se bodo udeležili prvenstva Slovenije v Ljubljani. V Zagorju pa je bilo drugo tradicionalno tekmovanje z vojaško puško serijske izdelave od 200 možnih krogov iz ležečega stava. Udeležila se ga je tudi celjska ekipa, ki je branila lani osvojen prehodni pokal. Celjske barve so tokrat zastopali: Polde Teržan (134 kr.), Franc Apat (130), Jože Jerman (142) in Vili Dečman (145). V konkurenci devetih ekip v glavnem iz Zasavja so ponovno zmagali Celjani pred strelci iz Zagorja, Trbovelj in ostalimi. Med posamezniki je zmagal Vili Dečman, Jože Jerman pa je bil četrti. Tudi Polde Teržan in Franc Apat sta dosegla solidna rezultata.

TONE JAGER

KARATE: USPEL SEMINAR

Jugokaj karate klub Celje je pripravil v Rovinju poletni seminar za borce jugokaj klubov Slovenije. Sodelovalo je blizu 100 udeležencev Celja, Vojnika, Zorca, Loča in ostalih krajev Slovenije. Po končanem strokovnem delu so najboljši nastopili na prvenstvu. Največ uspeha so imeli celjski borci. Ti so zmagali v obeh skupinah.

Nižja kategorija: 1. Založnik (Celje), 2. Germ (Vojnik) 3. Žilnik (Ce), 4. do 6. Dečman (Vojnik), Zumer (Celje), Hernaus (Celje).

VISJA KATEGORIJA: 1. Čretnik (Ce), 2. Tramsšek (Celj), 3. Marič (Zalec), 4. Strnad (Zalec).

Pridite v Celje!

VELIKO POSEZONSKO ZNIŽANJE

od 30 do 50 odstotkov

od 16. avgusta do 15. septembra

V VELEBLAGOVNICI IN SALON

TEHNO-MERCATOR CELJE

- ženska, moška in otroška konfekcija
- pletenine
- žensko perilo, kopanke in moške srajce
- usnjena galanterija ter vse vrste obutve in športne konfekcije

VSE ZA ŠOLO

- velika izbira šolskih potrebščin za osemletko
- šolske torbice
- šolske halje in druga oblačila ter čevlji
- telovadne copate, hlačke, dresi in trenerke v oddelkih veleblagovnice

TEHNO-MERCATOR CELJE

DELOVNI KOLEKTIVI SOB ŠENTJUR ČESTITAJO

KOMUNALNO PODJETJE
ŠENTJUR PRI CELJU

nudi vsem občanom izven in v občini:

- vodno instalacijske usluge
- usluge gradbene smeri visoke in nizke gradnje
- soboslikarska in pleskarska dela in vse druge usluge komunalnega značaja

Vsem občanom in delovnim ljudem iskrene čestitke ob prazniku občine Šentjur

tovarna
modne konfekcije
celje

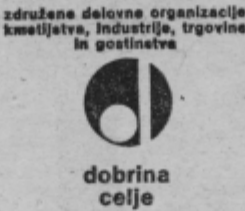
*iskreno čestita
vsem občanom
in delovnim ljudem
ob občinskem prazniku
občine Šentjur*

Tovarna lahke obutve
ŠENTJUR

Se priporoča za od-
kup svežega sadja in
kokoši nesnic v je-
senskem času.

Ob prazniku občine Šentjur čestita vsem
kmetom — kooperantom, vsem občanom
in delovnim ljudem Šentjurja.

GOZDNO
GOSPODARSTVO
CELJE

OBRAT ZA KOOPERACIJO
ŠENTJUR

čestita vsem občanom in delovnim ljudem
ob prazniku občine Šentjur

Čestita vsem delovnim ljudem in občanom
Šentjurja za občinski praznik

IVAN KUMPERGER,
ključavničarstvo
ŠENTJUR PRI CELJU 170

Izdeluje vse vrste profilnih valjev
za hladno valjanje pločevine

Ob občinskem prazniku
ŠENTJURJA iskreno

čestita

vsem delovnim ljudem
in občanom občine.

Veletrgovsko, gostinsko-turistično
in proizvodno podjetje
TOZD PRODAJE ŠENTJUR

Vsem občanom, poslovnim ljudem
in potrošnikom

ob prazniku občine ŠENTJUR

M

OGLASI

PRODAM

CITROEN GS, letnik 1972 ugodno prodam. Jesenec, Latkova vas 140, Prebold. Tel. 710-755.

OPEL kadett-coupe, letnik 69/70, garažno oskrbovan, 44.000 km. prodam. Oglej vsako popoldne. Franc Žnidar, Tapanje 6/a, Slovenske Konjice.

AVTO citroen diana, letnik 1969 prodam. Majcen, Celstinova 6, Celje.

AVTO fiat 125 — italijanski, letnik 1970 prodam. Oglej mogeč v soboto popoldne in nedeljo ves dan. Naslov: Drago Končan, Kovačičeva 1, Celje (za samopostrežno na Hudinji).

ZASTAVO 1300 ugodno prodam. Stanko Hrušovar, Breg 8, Polzeš.

AMI 8, letnik 69, z generalno obnovljenim motorjem, prevožen 9000 km po generalni prodam. Lovro Medved, Kristan vrh 31, Podplat.

FORD taunus 17 M, letnik 1962, ugodno prodam. Oglej vsako popoldne. Edg. Hriberšek, Breg 10, Celje.

OPEL rekord, 1. 1967, nevozen, stroj generalno obnoven, ugodno prodam. Informacije po tel. 217-91.

AVTOPRIKOLICO, novo, prodam. Poizvedbe pri hišniku na Glazil, Ljub. 14.

FIAT 750, letnik 1969 prodam. Oglej vsak dan od 14.30 dalje. Kantišar, Kersnikova 52, Celje.

SKODO MB 1000, 1. 1967, poceni prodam. Jakob Mlakar, Mencingerjeva ul. 8, Celje.

TAUNUS 17 M in prikolico, 500 kg, ugodno prodam. Oglej pri Autoservisu Stane Šarlah, Zdobrova 39, Skofja vas.

AVTO zastava 750, brezhiben, dobro ohranjen, prodam za ceno 12.000 din. Upokojenca: Kumer Martin Jožefa, Zagrad stari rudnik, Pečovnik.

ZASTAVO 750, 1. 1971, prodam. Kozovinc, ul. Br. Vošnjakov 26, Celje.

SPACEK, letnik oktober 1974, prodam. Celje, ulica bratov Dobrotinškov 21 (Hudinja).

ZASTAVO 750, letnik 1968 prodam — lahko tudi po delih. Stanko Jeremič, Kajuhova 10, Celje.

OPEL rekord, letnik 66, na štiri vrata ter hanomag kurir, 1.62, vse vozeno, prodam. Ignac Jož. Sentvid/Planina.

R 4 L prodam po delih. Šifra »Urodno«.

PRIKOLICO za osební avto, nosilnost 500 kg, prodam. Viktor Mernik, Ločica 43, Polzeš.

MOPED na štiri prestave, nov, še neregistriran prodam za 800 din cenele kot v trgovini. Miroslav Stadler, L'bole 73, Petrovče.

HANOMAG, 1.5 t, registriran za B, do maja 1977, prodam. Stan-ko Žnidar, Verpete 4b, Frankolovo.

UGODNO prodam gradbeno parcelo z urejeno dokumentacijo v Prošinski vasi pri Sentjurju za 90.000 din. Informacije: Zupanc, Tomšičeva, Velenje, trafika.

PRODAM eno telico pasme simental, eno telico pasme matafon, stari 15 mesecev. Stopar, Zvodno 13, Celje.

16 KOSOV novih metrskih cestnih robnikov prodam 25 odstotkov ceneje. Celje, Ljubljanska 80.

PRODAM rezan les (šperovci in tramovi). Franc Žmahar, Hrušovec, Sentjur.

PRODAM mlade, črne nemške ovčarje. Plavovšek, Levec, P. Petrovče.

PRODAM 85-litrsko stiskalnico na slame. Jože Pintar, Smarjeta pri Celju.

DODATNI štedilnik, sobno emalirano peč, električni štedilnik in infra peč prodam. Teharje 25.

ROČNI voziček prodam. Franc Sajavec, Slanec 16, p. Teharje.

DOBRO ohranjen in poceni prodam: kuhinjski regal, pult, pomivalno omarico z dvema koritoma, oljno peč EMO, jedilni kot, posteljo, omaro in nočno omarico. Oglej mogeč od 26. do 31.8., od 16. do 18. ure. Anica Krača, Ljublj. 9, Celje.

PRODAM globok otroški voziček. Cena 1600 ND. Informacije po tel. 24-670.

PRODAM gradbeno parcelo z urejeno dokumentacijo blizu Zalca. Cena ugodna. Informacije dopolne po tel. 22-893.

LOKAL v središču Celja, primeren za vsako dejavnost, prodam. Telefon 061-316-258. Pis-mene ponudbe: Mako, Topniška 45, 61000 Ljubljana.

MLADO kravo simentalco, drugi sedem mesecev brejo in 70 arrov zemlje, lepa sončna lega, primerna za gradnjo, prodam. Vinko Brunšek, Proseniško 7, p. Store 63220.

PLETILNI stroj, švicarski, pasap-duomat-color, s podaljškom za večbarvno pletenje, popolno nov prodam ter rabljen televizor, črna-bel, RIZ, Celje. Prisojna 6, tel. 25-897, od 15. ure dalje.

MONTAŽNE stopnice prodam. Franc Tomažič, Vojnik 288.

PRODAM tri plemenske bikke, stare 10 mesecev in kosilnico BCS-ACME s priklopuškom. Stane Jug, Zvodno 21, Zagrad.

PRODAM dva sode: 500 litrov, dobro ohranjen in 300 litrov, nov. Planko, Zg. Hudinja 31, Celje.

PRODAM kompletno spalnico, kavč, kuhinjsko kredenco, trajnožarečo emu 5, električni štedilnik, Mariborska 136, Celje.

PRODAM vprežni izruvač za krompir, lahko se priključi na traktor ter stiskalnico za sadje na slame in sadni mlin in različne sode. Franc Koželj, Bukovčak 48, 63221 Teharje.

PRODAM kuhinjsko pohištvo — elemente, mizo in jedilni kot, malo rabljeno. Jurij Novak, Petrovče n.h. (za šolo).

OTROŠKO posteljico z vožkom, kavč, dva stola (lupini), šivalni stroj singer (pogrešljiv) in dodatni štedilnik gorenje prodam. Celje, Polje. Heroja Bračiča 26.

UGODNO prodam dodatni štedilnik (kupferbusch), Romih, Popovičeva 31, Celje.

PRODAM hišo, zgrajeno do prve faze, blizu Frankolovega, voda in elektrika na parceli. Milan Selčan, Tabor 18, 63304 Tabor.

POROČNO obleko novo, urožno prodam. Velikost 38—39. Lazički, Delavska 16, Celje (pri Klimi).

PRODAM dnevno sobo florida (Meblo). Oglej vsak dan med 12. in 15. uro. Pavle Buh, Na Zelenici 6, Celje.

SPALNICO, masivno, tudi po kosih prodam. F. Smolej, bratov Dobrotinškov 13, Zg. Hudinja, Celje.

PRODAM malo rabljeno kuhinjsko pohištvo z visedimni elementi, pomivalnim koritom, električnim štedilnikom, hladilnikom ter oljno pečjo. Vse za 2000 din. Elza Berger, cesta v Laško 32, Celje.

PRODAM dobro ohranjeno kombinirano omaro, dolgo 3 m, nizko mizico in stojalo za TV, beli regal 50 x 175 in razne kozarce, navadne in patent za vlaganje. Oglej od 15.—17. ure pri Zalokar, Zidaniška 4, Celje.

PRODAM en del hiše — lastno stanovanje, 10 minut iz mesta Celja ali ga zamenjam. Oglej po 15. uri. Naslov dobite v trafiki nasproti avtobusne postaje.

POČENI prodam: dva pletilna stroja znamke »Moore«, lesni skobeljni stroj za okroglo skoblanje in lesni brusilni stroj. Oglej po 15. uri. Branko Semolič, Mariborska cesta 181, Celje.

KUPIM

KUPIM manjšo enostanovanjsko hišo z garažo, vseljivo, v neposredni bližini središča Celja. Ponudbe pod »Plačilo v gotovini«.

KUPIM avto VW, od letnika 1970 dalje. Plačam v gotovini. Po-

madba na NT pod šifro »VW«.

KUPIM staro, še nedograjeno ali novo enodružinsko hišo v Celju, Nova vas ali Ostrožno. Usine ponudbe po telefonu na št. 25-676.

KUPIM rabljen osební avto — na posojilo do 20.000 din. Albert Roje, Cesta na Grad 50/a, Celje.

KUPIM traktor ali goldoni s prikolico, na kardan. Rečica 26, Laško.

ŠTANOVANJA

MLAD par s srednješolsko izobrazbo, brez otrok, išče garsonjero ali sobo v Celju ali bližnji okolici. Pod šifro »Takojš.«.

SOSTANOVALCA(ko) sprejemem. Stanko Koštomaj, Leskovec 34, p. Skofja vas.

SOBO s kopalnico oddam trem fantom-študentom s 1. septembrom. Tel. 25-667.

SOLIDEN obrtnik Martin Tonf, Plešnkova 1, Celje, z ženo išče eno ali večsobno stanovanje. Ponudbe po tel. št. 26-148, od 6. do 14. ure.

MLADA zakonca brez otrok išče ta stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Septembrom«.

ZAKONSKI par brez otrok išče s 1.9. dve sobi s kopalnico, lahko neopremljeni, v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Možnost predplačila«.

POD ugodnimi pogoji sprejemam pošteno dijakinjo — sostanovalko. Ponudbe pod »Centers«.

ODDAM sobo dvema študentoma ali študentkama. Lesničarjeva št. 6, Anton Romih.

GARSONJERO oddam dvema dijakinjam. Šifra »Na Otoku«.

DVOSOBNO stanovanje na Otoku zamenjam za trisobno in družbeni lastnini v drugem delu mesta. Ponudbe pod »Smarjak«.

DEKLE in fant pred poroko nujno išče sobo, po možnosti poseben vhod Danica Radisavljevič. Zdravstveni dom, laboratorij, Celje, tel. 22-334, int. 94.

ZAMENJAM dvosobno stanovanje (54 kv. m), za manjšo, s centralno kurjavo Ivan Lipovšek, Vrnčeva 25/d, Celje.

DIJAKINJO sprejemam v ogrevano sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »Nekadilkas«.

ZAKONSKI s enim otrokom išče ta sobo v Celju. Cenene ponudbe pod »Mira družina«.

MAMICA s sedem let starim sinom išče nujno sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »Redni plačnik«.

TRI maturantke iščejo sobo v Celju. Ponudbe pod »Poštena dekleta«.

DVOSOBNO komfortno stanovanje, 6 km iz Celja od avtobusnega postajališča 5 minut, oddam v najem za dobo od 8 do 10 let. Vseletve mogoča takoj. Informacije pri Branko Volč, Breg 2, Celje.

USLUZBENKA išče za dobo 10 mes. opremljeno in ogrevano sobo ter souporabo kopalnice in sanitarij. Zabeleženo že v središču mesta. Za plačilo nudi 1000 din. Šifra »Zelo nujno«.

SOBO oddam dvema fantoma. Pod šifro »Solidna«.

MIRNO deklo nujno išče opremljeno ali neopremljeno sobo in kuhinjo, s souporabo kopalnice v središču mesta ali bližnji okolici. Ponudbe pošljite pod šifro »Dober plačnik«.

ZAPOSILITEV

ZENSKO za varstvo dveh otrok nujno iščeeno. Po želji nudimo stanovanje. Adamič, Stegerskova 8, Celje (Lava), tel. 26-670.

ZA DOPOLNANSKO pomoč v gospodinjstvu sprejemam pošteno deklo ali mlajšo upokojenko. Nudim sobo in ugodne pogoje.

Informacije: Jenkova ulica 24, Celje.

KV NATAKARICO ali PK sprejem od 1.10.1976 dalje v bližju Letuš. Stanovanje in hrana zagotovljena. Plača in delovni čas po dogovoru. Informacije v lokalu vsak dan popoldne, do 5.9.1976.

ZA VODOINSTALATERJA sprejem takoj dva vajenca. Nagrada 100.000 SD. Sprejem tudi za priučitev ali priučnega fanta za vodovod. Vodov. instalaterstvo Arolin 87, p. Skofja vas.

RAZNO

SOLIDNO izvršim slikarsko-plesarska dela s polaganjem tapet — tudi izven Celja. Franc Stumberger, slikar-pleskar, Celje, Mariborska 44/a.

PERUTNINARJI! Tri mesece stare rjave jarkice si lahko nabavite vsak dan popoldne v Vailnici: Smarjeta, tel. 25-278. Pohitite, dokler traja zaloga. Se priporočamo!

AVTO moto-društvo Slander prične v ponedeljek, dne 30. avgusta 1976 tečaj cestno-prometnih predpisov. Prijave sprejema avtomoto društvo Slander, Celje, Ljubljanska 37, vsak dan od 6. do 18., v soboto od 7.—12. ure. Vpisujemo tudi v inštruktorski tečaj. Vabljeni!

NAGRADO 1000 din dam tistemu, ki mi kredit v višini od 15.000 do 20.000 din zamenja za gotovino. Ponudbe pod »1000 din«.

POSESTVO ob cesti dam v najem blizu avtobusne postaje. Pristava pri Vojniku.

VDOVEC, upokojenec, z lepo pokojnino, srednje postave, dobro ohranjen, želi spoznati upokojenko od 56 do 58 let, v bližini mesta Celja. Poroka ni izključena. V poštev pridejo tudi ločene, ne po svoji krivdi. Ponudbe pod »Zima prihaja«.

AVTO + magazin

AVTO

magazin

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE GRADNJA ŽALEC

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA Zalec, Aškerčeva 4, telefon št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.

Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Prebolu, tel. št. (063) 723-027.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnih gradbenih materialov.

Združite prijetno s koristnim!

Olepašajte si svoje stanovanje s

SCHIEDEL ODPRTIMI KAMINI

in si tako ustvarite topel in prijeten videz vaših prostorov.

SCHIEDEL odprti kamin v dveh izvedbah, je akumulacijsko toplotno telo, saj nakopičeno toploto postopoma oddaja v prostor. Nudimo vam doma izpopolnjeno izvedbo doslej uvoženih izdelkov. Posebno izdelan temelj izboljšuje dovod zraka in s tem izogorevanje. Pripadajoči kovinski deli so iz kvalitetnih materialov in estetsko oblikovani. Kljub vsem izboljšavam je cena enaka in že več let nespremenjena.

Na vašo željo dobavljamo tudi ročno kovane dodatke kot poseben okras vašemu domu.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame in stare mame

Zofije Rezar

se iskreno zahvaljujemo vsem darovalcem vencev in cvetja, dobrim sosedom za vsestransko pomoč, zdravstvenemu osebju Bolnice Vojnik in Doma oskrbovancev Novo Celje, č.g. župniku za opravljen pogreb in vsem, ki so nam izrazili sožalje ter pokojnico spremili v tako velikem številu na njeni zadnji poti.

Zalujoči hčerki: Anica in Marija z družinama

Stopče, Salzburg, 13. 8. 1976

merx kava

izbrana za vas

KRONIKA

TV SPORED

NEDELJA, 22. 8.
8.35 POROČILA (Lj)
8.40 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Po domače ob meji, barvna oddaja (Lj)
9.10 625
9.30 D. Guadamagna: PUCCINI — barvna nadaljevanja (Lj)
10.45 OTROŠKA MATINEJA: Catch Candy, Deček s slamic, barvna filma (Lj)
11.25 MOZAIK (Lj)
11.30 KMETIJSKA ODDAJA (Lj)
12.15 POROČILA (do 12.20) (Lj)
NEDELJSKO POPOLEDNE: Figole-fagole, I. del ponovitev
James Last v Sovjetski zvezi, barvna zabavno glasbena odd. (Lj) Okrogli svet (Lj)
17.35 POROČILA (Lj)
17.40 NEZNI PRESTOPNIK — ameriški film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 S. Karnozić: NA VRAT NA NOS, barvna nadaljevanja TV Bz (Lj)
21.02 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 SKRIVNOSTI JADRANA: Kornatiško ozidišje (Lj)
21.35 ŠPORTNI PREGLED (Zg)
22.10 TV DNEVNIK (Lj)

PONEDELJEK
17.45 OBZORNIK (Lj)
18.00 FIGOLE-FAGOLE, II. del otroške oddaje (Lj)
18.30 MOZAIK (Lj)
18.35 ODLOČAMO (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Sa)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 Boško Sankoci: SVETNIK IZ SLATINE — drama skopske TV (Lj)
21.00 NE PREZRITE: Sivčeva hiša v Radovljici (Lj)
21.20 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Pohvala roki — barvni film (Lj)
21.35 TV DNEVNIK (Lj)
TOREK
17.45 OBZORNIK (Lj)
18.00 TRAPOLLO HH 33 — otroška oddaja (Lj)
18.40 MOZAIK (Lj)
18.45 NARODNA GLASBA (N. Sad)
19.15 RISANKA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 AVSTRIJA (Lj)
20.40 BARVNA PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 H. Fallada: KMETIJE, BOMBE IN OBLAST, TV nadaljevanja (Lj)

22.10 TV DNEVNIK (Lj)
SREDA
17.55 OBZORNIK (Lj)
18.10 OD ZOR EDO MRAKA: Kuhinja (Lj)
18.40 MOZAIK (Lj)
18.45 GLASBENI AMATERJI (Sk)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: RUMENA PODMORICA, barvni risani film (Lj)
21.25 MINIATURE: Boško Petrović: coven-tion z gostoma trobentarjem Clarkom Terryjem in saksofonistom Erniem Wilkinsom, barvna oddaja — I. del (Lj)
21.45 TV DNEVNIK (Lj)

ČETRTAK
18.10 OBZORNIK (Lj)
18.25 MOZAIK (Lj)
18.30 RA — I. del dokumentarnega filma (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 A. Konic: NAJVAŽNEJŠI DAN ŽIV-LJENJA (Lj)
20.55 KAM IN KAKO NA ODDIH (Lj)
21.05 ČETRTKOVI RAZGLEDI: Brčko Banov-iči po 30 letih, barvna oddaja (Lj)
21.35 IZ KONCERTNIH DVORAN: M. Mu-sorgski: Silke z rastave (Lj)
22.15 TV DNEVNIK (Lj)

PETEK
18.00 OBZORNIK (Lj)
18.15 CATCH CANDY, serijski barvni film (Lj)
18.40 MOZAIK (Lj)
18.45 ČEZ TRI GORE, ČEZ TRI VODE, po-jo »Gorenjci«, barvna oddaja (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 KAKO PA KAJ OČE — III. del, se-rijska humoristična barvna oddaja (Lj)
20.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.30 MAYERJEVA ZAPUSCINA — barvna oddaja (Lj)
20.50 HELENA, SODOBNA ŽENSKA — se-rijski barvni film (Lj)
21.40 TV DNEVNIK (Lj)
21.55 JULIE ANDREWS — barvna zabavno glasbena oddaja (Lj)

SOBOTA
16.25 NOGOMET NAPREDAK : ZAGREB — prenos v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 DISNEYEV SVET — serijski barvni film (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 OBSODBA — barvni film (Lj)
21.30 MODA ZA VAS, barvna oddaja (Lj)
21.40 PRODALI SO JIH MILIJON: Jim Staf-ford, Gigliola Cinquetti, barvna oddaja (Lj)
22.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.30 TV DNEVNIK (Lj)
22.45 625 (Lj)

KINO

UNION: od 19. do 22. avgusta, DE-KLE, KI SEM JO LJUBIL, ameriški barvni film; od 23. do 25. avgusta, V ZMAJEVEM GNEZDU, hong-kongski barvni film.
METROPOL: od 19. do 22. avgusta, POINT BLANK, ameriški barvni film, od 23. do 25. avgusta, POLNOČNI OB-RACUN, italijansko-ameriški barvni film.
DOM: od 19. do 22. avgusta ob 16. uri, OLSENOVA TOLPA, danski barvni film in ob 18. in 20. uri, DEKAMERON, italijanski barvni film; od 23. do 25. avgusta, ŠERIF NA DIVJEM ZAHODU, ameriški barvni film ob 16. in 18. uri, ob 20. uri pa PATTON — ZELEZNI GENERAL, ameriški barvni film.

PROMETNE NESREČE

NEPAZLJIV MOPEDIST
IZTOK ZADEL, 29, iz Grosuplje, je vo-zil skozi Sotesko s hitrostjo okoli 40 km na uro. Ker se je srečeval z drugim tovornja-kom, je nekoliko zmanjšal hitrost. Za to-vornjakom, ki ga je vozil Zadel, je peljal mopedist KAREL HABINC, 59, iz Bresta-nice. Ker je bil nepazljiv, se je zaletel v rezervno kolo na zadnjem delu tovornjaka, od tam pa ga je odbilo še v betonsko ograj-o. Mopedist Habinc je na kraju nesreče umrl.

PO SREDINI V OVINKU
V nepreglednem ovinku v Draži vasi sta se srečala voznika osebnih avtomobilov AV-GUST SLATINEK, 47, iz Loč in SILVA PO-TISK, 20, iz Sl. Bistrice. Ker je pripeljala Potiskova po sredini cestišča, sta trčila, pri čemer sta se oba voznika poškodovala, ma-terialne škode pa je za okoli 40.000 dinar-jev.

VISOKA ŠKODA
Zaradi prehitvevanja »v skraj« voznika tovornjaka BERTA DOLANCA, 34, iz Do-bovca pri Trbovljah, se je zgodila prometna nesreča v Belovem pri Mestinju. Dolanc je namreč prehitel tovornjak, katerega je vo-zil IVAN ČUJEZ, 46, iz Smarja, v trenutku, ko je nasproti pripeljal, prav tako s tovor-nim avtomobilom s priklopcem MILAN BENI-GAR, 35, iz Il. Bistrice. Dolanc je trčil v Benigarjev tovornjak, nato pa še v Čuje-ževga in vsi trije so obstali na travniku ob cesti. Pri nesreči se je poškodoval voznik Dolanc in njegov 12-letni sopotnik. Ma-te-rialno škodo so ocenili na okoli 143.000 di-narjev.

V LEVO JE ZAPELJAL
ANTON FAJDIGA, 29, iz Rečice pri La-škem je vozil prehitro skozi Tremarje, zato ga je zaneslo povsem na levo stran ceste, kjer je trčil v osebnih avtomobil, s katerim je pripeljal iz nasprotni smeri Mariborčan FRANC SMREKAR, 42. Pri trčenju je Fa-j-digov avtomobil odbilo v obcestni jarek. Za

Smrekarjem pa je v prekratki varnostni razdalji pripeljal s tovornjakom MILAN FERLIC, 24, iz Trnovca pri Mozirju in trčil v njegov zadnji del. Pri nesreči sta se po-škodovala voznika Fajdiga in Smrekar ter pet sopotnikov, škode pa je za 80.000 di-narjev.

Z UKRADENIM FONIJEM
MIRO JERMAN, 25, iz Celja, si je pred gostilno Tlakar na Teharjih »posodil« kolo z motorjem in se s prijateljem VLADIMIR-JEM MLADENOVICEM, 23, iz Celja, odpe-ljal proti središču mesta. Pri hiši številka 82, na Teharski cesti pa ju je v ostrem ovinku zaneslo in oba sta padla na sredini cestišča ter se laže poškodovala.

PRIKOLICO JE SPREGLEDAL
Voznik osebnega avtomobila IVAN JU-RIC, 51, iz Sl. Poreče, je v Boštanju na-meraval zaviti levo proti Sevnici in počakal, da je mimo zapeljal motorist PETER KUR-NIK, iz Boštanja s sopotnico MARJETO KURNIK. Takoj za motoristom je Jurčič zavil levo, ker pa je spregledal prikolico na motorju, se je zaletel vanjo. Prikolico je vrglo na pokrov avtomobila, Kurnik pa je trčil v obcestni robnik. Motorist in sopot-nica sta se laže poškodovala, škode pa je za okoli 7.000 dinarjev.

POROKE

CELJE
KNEZ DRAGO in KRAJNC ALMIRA, oba iz Celja; KARNER JANKO in ARNŠEK MA-KSIMILJANA, oba iz Celja; ĐORĐEVIĆ SRETEN iz Celja in JELEN IRENA iz Re-čice; GOBEC MILAN iz Celja in DROLC TATJANA iz Leva; KRAJNC VLADIMIR in SIMONISEK LJILJANA, oba iz Celja; LAJ-LAR RUDOLF in HRIBAR ROMANA, oba iz Celja; ZALOKAR PETER in RADOSAVLJE-VIĆ JASMINKA, oba iz Celja.
SLOVENSKE KONJICE

VAHTER DANIEL iz Grašič in BOBIK HELENA iz Polene; SADEK MILAN iz Zreč in STRMSEK MILENA iz Sp. Zreč; VIVOD DANIEL iz Slovenskih Konjic in MARGUC JUSTINA iz Kolačen; LJUBIC MAKŠ iz Te-panja in RIBIČ MARIJA iz Nove vasi; POD-GRAJSEK JOŽE iz Gorice in TIC DUSICA iz Slovenskih Konjic.
SENTJUR PRI CELJU
LESJAK STANISLAV iz Gorice pri Sliv-nici in TANSEK MARIJA iz Javorja; KLAS-NIK DUSAN iz Voglajne in URBANČIĆ ANA iz Voglajne.

ZALEC
PRAZNIKAR NIKOLAJ, 29, Pongrac in OROZEN IRENA, 24, Velenje; URANJEK FRANC, 31, Podlog in ZAGAR JANJA, 22, Sešče pri Prebolu; KRAJNC RADO, 26, Pre-bold in TERGLAV SLAVICA, 19, Prebold;

SMRTI

CELJE
DEZELAK MARTIN iz Laškega; BUKOV-NIK KATICA iz Celja; SUSTER ALOJZ iz Sentjurja pri Celju; VODICAR SLAVKO iz Loke pri Zidanem mostu; ČUČEK STJEPAN iz Krapine; HERMAN MARIJA iz Zreč; PO-TOČNIK JULIJANA iz Suhadola; STEPAN-CIĆ ANTONIJA iz Stor; STROPNIK MAR-TIN iz Celja; CREPINSEK KONRAD iz Lešja.

OD 16. 8. DO 15. 9. 76
POSEZONSKA
RAZPRODAJA

30-50%

ZNIŽANE CENE V
VELEBLAGOVNICI
VERONIKA
ciciban
in v poslovalnicah

HIDROARHEOLOGIJA

ZAKLAD NA MORSKEM DNU

Pred tedni so v Koločepskem kanalu pred Dubrovnikom v trikotniku med Koločepom, Lopudom in kopnim z bojami označili kraj, ki se ga mora izogniti vsako plovilo. Semkaj že tedne vsako jutro priplove ladjica »Tornado«, ki ima na krovu kaj nenavadno posadko — hidroarheološko skupino, ki jo sestavljajo strokovnjaki iz Dubrovnika, Splita, Zadra, Reke in Zagreba. Vodja odprave je arheolog, profesor MARJAN ORLIČ iz Zagreba, v ekipi pa so seveda predvsem mlajši znanstveniki, kajti hidroarheologija ni področje za starejše, bolehe in fizično neoporne ljudi. Pri nas je hidroarheologija mlada, komaj desetletje stara veda. Žal. Mnogo bogastva, ki ga je stoletja skrivalo morje, so odnesli

tujci. Pred tedni so športni potapljači iz Reke in Zadra imeli spet srečo. Ti fantje začnejo striči z ušesi kadar slišijo pripovedi o tem, kako se ribičem zatikajo mreže na dnu, kako privlečejo na dan kakšen kos obdelanega lesa in podobno. No, takšne pripovedi so se dolgo širile tudi med ribiči Koločepa in Lopuda in tudi onih »s kraja«. Člani kluba za podvodni šport seveda niso okolišali. Tam, kjer so jim ribiči pokazali so se začeli potapljati v globino. Morje je v tem delu Koločepskega kanala globoko od 22 do 30 metrov. Iskanje ni bilo brez uspeha. Morsko rastlinje in pesek sta sicer pokrila ostanke v preteklosti potopljene ladje, toda vajenim očem obrisi zasipanih predmetov niso ušli. Našli so potopljeno ladjo in zdaj se je njihova naloga končala. Zadevo so prevzeli strokovnjaki, ki so sestavili kombinirano hidroarheološko ekipo, v kateri so poleg potapljačev tudi mlajši arheologi, ki se prav tako potapljajo do morskega dna in tam opravljajo svoje znanstveno delo.

Profesor MARJAN ORLIČ iz republiškega zavoda za zaščito kulturnih spomenikov v Zagrebu v hidroarheologiji ni novinec. Najdbe v Koločepskem kanalu je ekipa še posebej vesela zato, ker je »intaktna« — se pravi — nihče še ni brskal tam doli in vse kar je tam, je doslej s strani človeka nedotaknjeno. To je veliko vredno za nadaljnjo obdelavo najdbe, kajti le-ta predstavlja v morje ujet trenutek življenja pred nekaj stoletji, kot je bilo to primer z najdbami v Egiptu, s Pompeji itd.

Kakšen je zaklad, ki ga kos za kosom dvigujejo iz morske globine?

Hidroarheolog pri delu. Najdišče je razdeljeno na kvadrate, ki jih obeležujejo zasidrane vrvi. Vsak kvadrat dobi svojo številko in v njem se potem začenja precizno, dolgotrajno delo, kajti potopljene predmeti so največkrat zelo krhki, zlasti če so kovinski. Arheolog mora imeti tudi posebne priprave, od svinčnikov, ki pod vodo puščajo sled do papirja, ki se ne razmoči in ne razpade.

Fotografija: prof. Marjan Orlič

Enega novinarskih kolegov, ki se je našel istočasno na ladji v razgovoru z ekipo, je zanimalo predvsem, če je bilo med ruševinami kaj zlata? Zaenkrat ga niso našli in

to tudi ni bistveno, kajti zaklad na potopljeni ladji je lahko za znanost marsikaj, tudi preprosta keramična posoda, ki je služila za obede posadki. No, do sedaj so

dvignili na površje okoli 40 zabojev blaga, ki ga je tovorila nesrečna ladja. V teh zabojih je bilo veliko predmetov, ki so nastajali pod spretnimi rokami srednjeveških manufaktur, v nekdanjih cehovskih delavnicah. V teh zabojih je veliko steklenih izdelkov, najbrž iz priznanih beneških delavnic, znanih kot moransko steklo. Največ je bilo nakita, predvsem ogrlic. Ker so našli tudi veliko količino nožev, kakršne so nosili nekoč za pasom, ugibajo, da je bil morda tovor namenjen na bližnji vzhod. Med najdbami so steklenice, železne posode, kovinski žetoni, ki so rabili kot plačilno sredstvo mornarjev. Našli so tudi sestila, dele ladijske konstrukcije, katere gornji del je že strohnul. Topovi, bili so štirje, po velikosti presegajo mero za velikost ladje, kakršna je bila ponesrečena, zato so topovi morda bili del ladijskega merkantilnega tovara.

Za večjimi predmeti, ki so že v depojih na suhem in ki čakajo nadaljnje obdelave s strani konzervatorjev, prihajajo na vrsto tudi manjši predmeti, razsuti naokoli in ki jih zdaj odkrivajo s pomočjo spiranja peska. Če bodo imeli srečo, utegnejo naleteti na kak dokaz, ki bi razkril skrivnost čigava je ladja bila, kako se je imenovala, kdaj se je potopila, zakaj... Vprašanj seveda ne zmanjka. Če se bo izkazalo, da je ladja doživela nesrečo po letu 1629, potem ne bo težav, kajti dubrovniški pomorski arhiv ima od tistega časa naprej zabeleženo vsako pomorsko nesrečo, ki se je zgodila v njenem območju, ali je zadela katero od ladij nekoč tako močne in ponosne dubrovniške republike.

JURE KRASOVEC

KJE BO ZATRESLO JUTRI?

POTRESI OB RAZPOKI

- Kje je mogoče pričakovati nove potresne sunke
- Od Italije do Nove Zelandije
- Premiki zemeljskih mas

Ste videli film »Propad Japonske«, ki so ga vrteli v Celju v avgustu? Grozovitost rušenja potresov — ki je na žalost znana ljudem povsod na zemeljski obli — je bila prikazana s strahovito izrazno močjo filma. Drhtenje ogromnih gnot povzroča najhujše katastrofe v zgodovini človeštva. Razveseljiva je bila vest iz Kitajske, da so njihovi strokovnjaki uspeli s posebno metodo prognozirati potresne sunke. Kljub temu je bil Peking ob prvem strahovitem potresu nepripravljen. Strahota potresa poznamo tudi pri nas. Zato smo se odločili, da namenimo nekaj več prostora s pomočjo Tanjuga tudi tej temi.

x

Inž. Slobodan Nedeljković, sodelavec Seizmološkega zavoda Srbije:

»Aparati našega zavoda so registrirali v zadnjem času potrese manjše intenzivnosti. Seizmograf v Beogradu, ki je registriral močan potres med 7 in 8 stopnjo po Richterjevi lestvici na oddaljenosti 7.600 kilometrov, zdaj beleži pomirjanje seizmološke aktivnosti na tem območju. Vendar je potrebno pri seizmološki aktivnosti tal vedno računati na relejni faktor. Vzdolž razpoke v dolžini 800 kilometrov, ki je nastala v zemeljski skorji, je povsem mogoče pričakovati nov udarec. Izredno težko pa je predvideti njegovo lokacijo.«

x

Strahovit potres, ki je prizadel Kitajsko, je samo nekaj dni zatem udarilo tudi otoke Novi Hebrid na Južnem Pacifiku. Ti potresi so del serije potresov, ki so nastali po katastrofalnem potresu v Italiji, je izjavil Markus Baath, direktor švedskega seizmološkega inštituta.

Baath je podal tudi točnejšo razlago hudega potresa na Novih Hebridih in otoku Loyalty. Meni, da je bil povzročen s pritiskom afriških kontinentalnih gnot ter indijskega podkontinenta, ki so se »pomikale« proti severu. To premikanje je povzročilo potres v severni Italiji in pri nas, hkrati pa tudi verižne potrese, ki so se pomikali proti vzhodu vzdolž znanih razpok.

Markus Baath je utemeljil takšno hipotezo na podlagi zaporedno menjujočih se epicentrov potresov, ki so po Italiji »tresli« na območju Jonskega morja, Uzbekistana v Sovjetski zvezi, severovzhodni Kitajski, Indoneziji in Novi Gvineji.

Potres na območju Južnega Pacifika je nastal samo sedem dni po potresu, ki je prizadel severovzhodno kitajsko provinco in porušil mesto Tangshan.

x

Toda...

Baathova teorija je znana in on sam njen vnet zagovornik. Kljub temu pa se izogiblje vsem napovedovanjem močnih potresov, čeprav bi bilo mogoče sledeč njegovi hipotezi napovedati — kot nekateri tudi pričakujejo — potres na območju Nove Zelandije.

»Po potresu, ki je v maju prizadel severno Italijo in v manjši meri sosednje dežele, smo pričakovali, da bi lahko bila na vrsti Turčija ali Iran. Toda, potres se je pojavil celo v Uzbekistanu.« je izjavil Baath.

(Prihodnjič: STRAH NA JAPONSKEM)

ŠE, ŠE, ŠE... ČESA?

Od tistega usodnega dne, ko sta Serge Gainsbourg in njegova lepa Jane Birkin posnela uspešnico Je t'aime, moi non plus, se je na svetovni glasbeni sceni pričela razvijati nova zvrst rock glasbe, ki se je je oprijel naziv Pornorock. Vse pogostje različni pevci, pevke in skupine posegajo po spotakljivih besedilih, vzdihujoči glasbi in zasoplem načinu petja (ali recitiranja). Nova moda se vse hitreje širi in kaže, da je prav

nič ne more ustaviti. Tudi bojkot najbolj znanih radijskih postaj ne zaleže dosti. Med pevce, ki so se že poskusili v tej zvrsti sodijo tudi tako znani, kot Rod Stewart, Chuck Berry, Isaac Hayes in Barry White.

Kaže pa, da s strastnim javkanjem še vedno najboljše uspevajo dekleta. Med najzvočnejše zvezde te zvrsti petja sodi Andrea True, ki se je že uveljavila kot igralka v porno filmih. Sedaj se ta nekdanja

študentka glasbe, ki je tudi končala glasbeno akademijo, skuša še v porno pesmicah. Njen največji uspeh je pesem »Se, se, se...«, česa se sprašujemo. Porno vzdihljajkov, ali veselo cingljajočih cekinčkov, ki vse hitreje kapljajo na njen kupček.

Bo že držalo slednje, saj nalivni kupci željni razburljivih vzdihljajev, ki burijo domišljijo prav nič ne štedijo, ko odštevajo denarce za porno pesmice.

